

Llyfr y tri aderyn neu arwydd i annerch y Cymru

<https://hdl.handle.net/1874/380391>

LLYFR Y
TRI ADERYN

Bangor
Jarvis & Foster

Price 2/6 net, bound 2/9.

REL

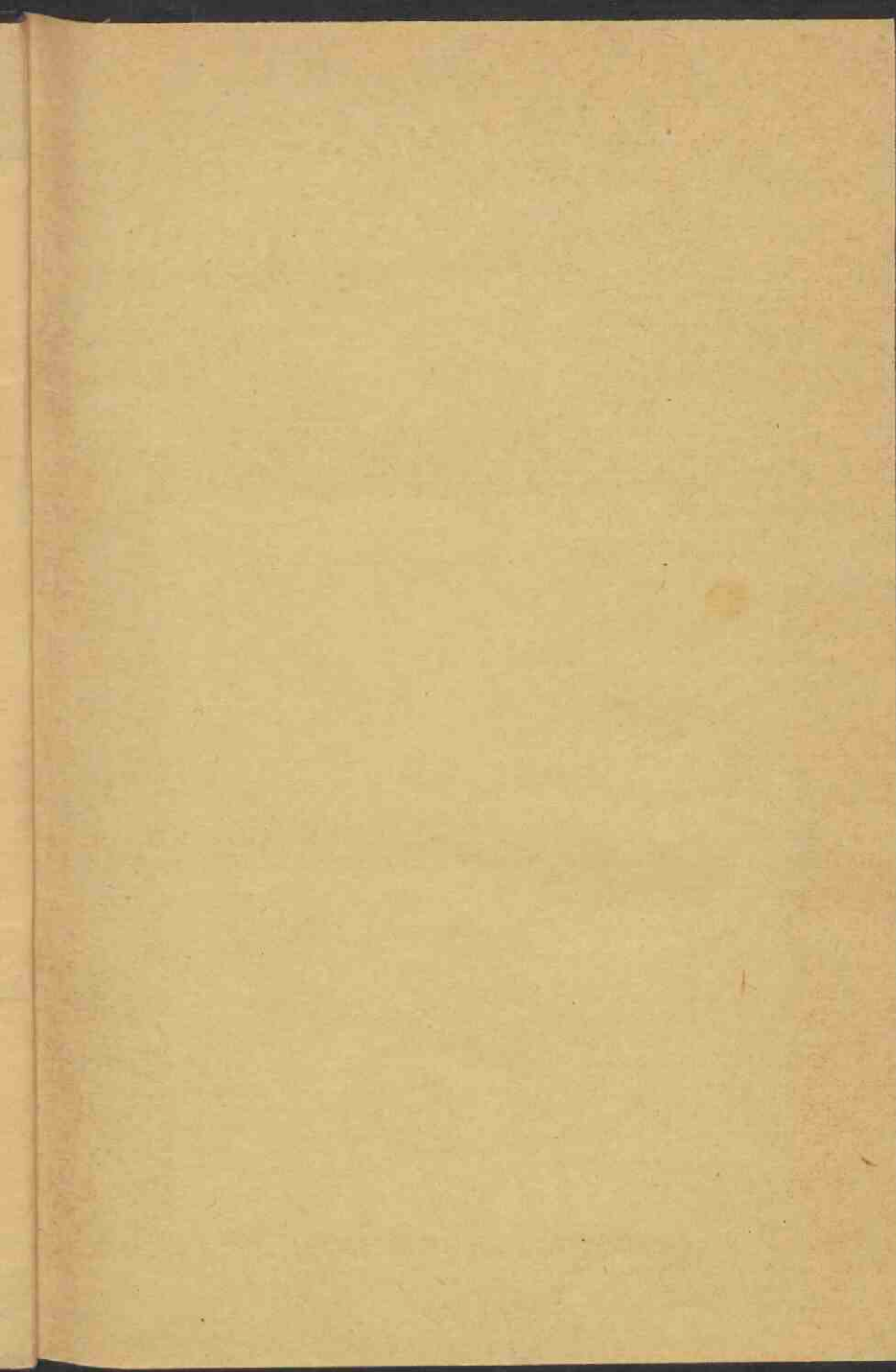
VAN HAMEL

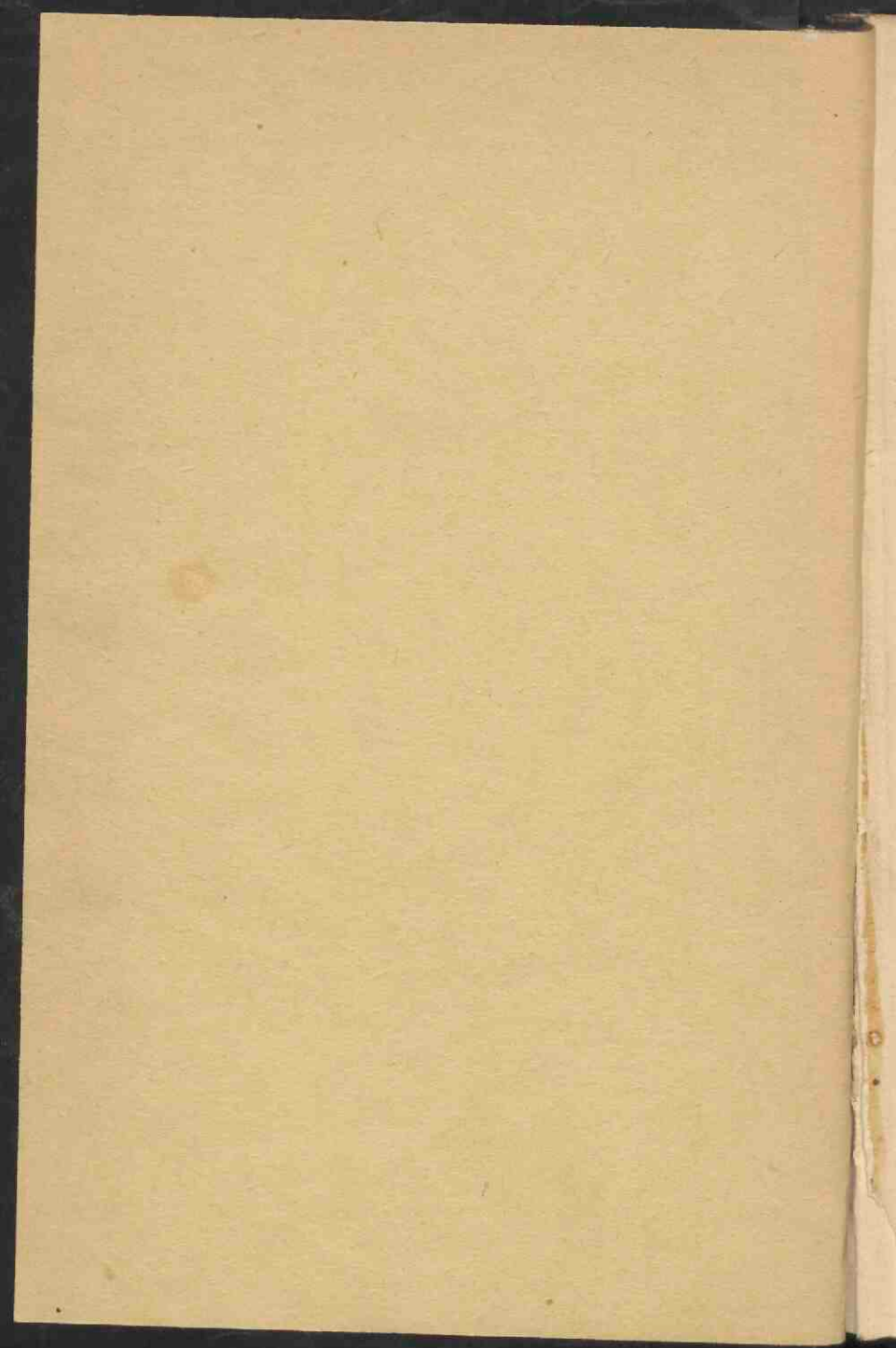
520

E DONATIONE

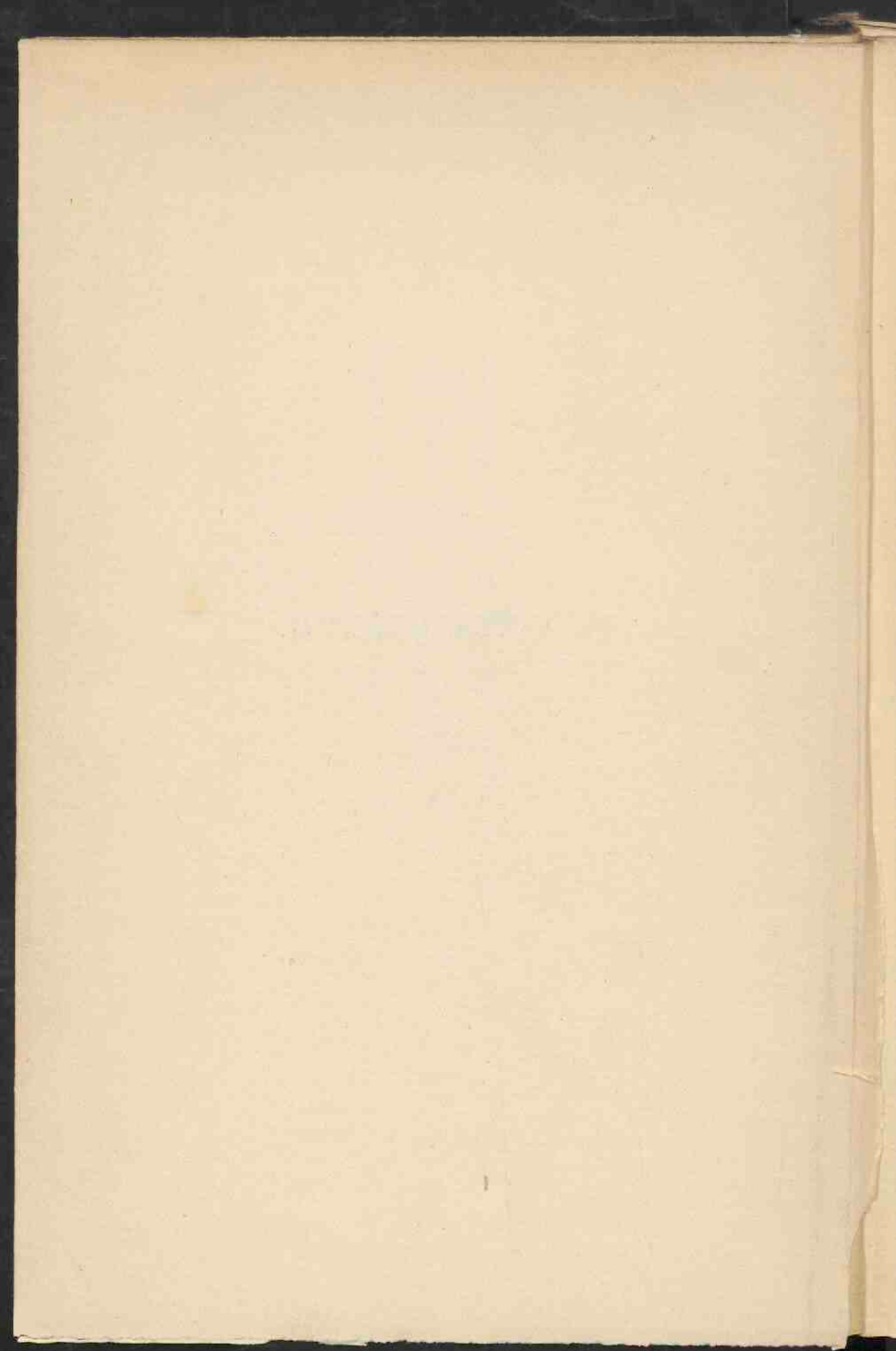
A. G. van HAMEL

PROFESSORIS
ORDINARIII IN
ACADEMIA
RHENO-TRAIECTINA
1923—1946

LLYFR Y TRI ADERYN

Mr. Hamel 520

LLYFR Y TRI ADERYN

NEU

ARWYDD I ANNERCH
Y CYMRU

GAN

MORGAN LLWYD O WYNEDD

*Ad-argraffiad Llythrenol o'r Argraffiad
cyntaf.*

LLUNDAIN : J. M. DENT & CO.

BANGOR : JARVIS & FOSTER.

MCM.

DIRGELWCH

FRAI-IW

D D E A L L

Ac i eraill iw

W A T W A R,

S E F

Tri aderyn yn ymddiddan

yr ERYR, a'r GOLOMEN,
a'r GIGFRAN.

Neu A R W Y D D

I A N N E R C H

Y C Y M R U.

Yn y flwyddyn mil a chwe-

chant a thair ar ddêc a deugain,

CYŅ D Y F O D,

6 6 6.

Printiedig yn Llundain gan James Fleisher, ac a
werthir gan Thomas Brewster tan lûn
y vi Bibl yn ymmyl Poulz.

Mor. Lloyd.

Arwydd i-anmerch y cymru yn y flwyddyn
mil a chwechant a thair ar ddêc
a deugain, *cyn dyfod, 666.*

Eryr. Ba le'r wyti (y *Gigfran* ddû) yn
chedeg?

Gigfran. O ddamwy'r ddapar ac
o amgylchu'r gweirgloddiau i yn-
nlll fy mlydd.

Eryr. Onid tydi yw'r aderyn a ddanfonodd
Noah allan o'i long na ddaeth yn ôl fyth atto dra-
chefn?

Gigfran. Dyfi yu toir yw'r aderyn hwnnw, ac
mae arnat dy ofn di bienin yr Abar.

Eryr. Pam na ddoit ti yn ôl at yr hwn a'i h
ddanfonodd?

Gigfran. Am fôd yn well geririf fwytta cwyth
y meirwon na bôd dan law Noah at feibion.

Eryr. Di wyddost (ô *Gigfran*) i'r golomen ddy-
chwelyd yn ôl. ai deilien wydd yn ei phîg.

Gigfran. Beth er hynny? nfo yw hi ond aderyn
gwan ymylg Chediad y ffurfaen; Rwi fy hun yn
gryfach, ac yn gyswylach o lawer.

Eryr. Ond yr wyti yn bwytta cig y meirwon,
ac yn ymborth ar y budreddi annatunol.

Gigfran. Felly yr wytt tithau (O *Eryr*) wer-
thiau, er dy fôd yn falch, ac meir yn frenin.

Eryr. Cwir yw hynny : Ond galwn am y golo-
men wrando beth a ddywed hi am dani ei hun, ac
am denem minnau.

Gigfran. Pi ddato hî i'n cwmwl ni i hag o'n.

THE
JOURNAL
OF
THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE
OF GREAT BRITAIN AND IRELAND
VOLUME 11
PART 1
1881
LONDON
PUBLISHED BY THE INSTITUTE
21, BEDFORD SQUARE, W.C.

Arwydd i annerch y cymru yn y flwyddyn
mil a chwechant a thair ar ddêc
a deugain, cyn dyfod, 666.

Eryr. Ba le'r wyti (y *Gigfran* ddû) yn
chedeg?

O *Cigfran.* D dramwy 'r ddayar
ac o amgylchu 'r gweirgloddiau
i pnnill fy mywyd.

Eryr. Onid tydi yw'r aderyn a ddanfonodd
Noah allan o'i long na ddaeth yn ôl fyth atto dra-
chefn?

Cigfran. Dyfi yn wir yw 'r aderyn hwnnw,
ac mae arnai dy ofn di brenin yr Adar.

Eryr. Pam na ddoit ti yn ôl at yr hwn a'th
ddanfonodd?

Cigfran. Am fôd yn well gennif fwytta cyrph
y meirwon na bôd dan law Noah ai feibion.

Eryr. Di wyddost (ô *Gigfran.*) i'r golomen ddy-
chwelyd yn ôl, ai deilien wyrdd yn ei phîg.

Cigfran. Beth er hynny? nid yw hi ond
aderyn gwan ymylg Ehediaid y ffurfaen;
Rwi fy hun yn gryfach, ac yn gyfrwylach o
lawer.

Eryr. Ond yr wyti yn bwytta cîg y meirwon,
ac yn ymborth ar y budreddi annaturiol.

Cigfran. Felly yr wyt tithau (O *Eryr*) wei-
thiau, er dy fôd yn falch, ac megis yn frenin.

Arwydd i annerch y cymru.

Eryr. Gwîr yw hynny: Ond galwn am y golomen i wrando beth a ddywed hi am dani ei hun, ac am danom ninnau.

Cigfran. Ni ddaw hi i'n cwmnhi ni rhag ofn, ac ni feiddia hi ddywedyd ei meddwl lle bwyfi.

Eryr. Nage. Rhaid wrth gyngor y golomen. Gwrandawn ar bawb, a dewiswn y gorau. Pale yr wyti (o golomen?) yn lloches y grisiau? Gâd i ni glywed dy lais dithau.

Colomen. Os cair Cennad (ac onide) mae Ewyllys i ddangos dirgelwch y dwfwr diluw a'r hên fyd a'r newydd; da gennif ddwyn y ddeiliën lās a newydd da i'r rhai a achubir. Ac mi ddylwn gael cennad i ddywedyd y gwîr yn llonydd am danaf fy hunan, ac am bôb aderyn arall.

Eryr. Dôs rhagot. Ni rwyftra nêb di: Di gei gennad i fynd ymlaen.

Colomen. Mae gennifi etto lawer ynghylch yscrythurau ac eneidiau dynion, ynghylch teyrnasodded a rhyfeloedd, Arch y dystiolaeth, a chodiad y seren ddydd, Haul y cyfawnder, a dydd y farn, Diwedd y bŷd hwn, a dechrau'r bŷd arall, naturiaeth Duw, a natur dyn, nêf ac uffern, a llawer o fatterion eraill, Ond mae'r gigfran yn anhywaith, ni chair fôn am ddim daioni o'i bodd hi.

Eryr. Ond mae Noah wedi peri i mi'r *Eryr* lonyddu'r *Gigfran* a chadw heddwch ymyfsg Adar: Ac fel yr ydym ni'r *Eryrod* yn gryfach na'r *cigfran*, felly mae'r da yn gryfach na'r drwg.

Colomen. Beth a fyn yr *Eryr* i wybod? ac am ba'r y newydd y mae yn ei feddwl ymofyn?

Eryr. Mi fynwn wybod genniti pa beth yw dirgelwch Arch Noah, A chan fôd y dychryn, a'r

Arwydd i annerch y cymru.

diluw, a'r rhyfel, a'r rhwyftrau, a'r gwae, a'r gwagedd, a'r camwedd wedi parhau cyd ar y ddayar; Pa brŷd y ceir diwedd?

Colomen. *Cyfrinach yw Arch Noah iw ddangos i rai, canys nid yw'r adar drwg, nag yn deilwng nag yn ewyllysgar iw glywed: Ond am y ddeilien wyrdd, a'r newydd da, fe baid y dwfr diluw pan bregether yr efengyl dragwyddol drwy'r holl ddayar.*

Eryr. Onid yw'r pregethwyr yn i phregethu hi ymhôb plwyf yn barod ar i rhedeg, ac yn parablu, ac yn darllain yr efengyl i ni yn ein sefyll?

Colomen. *Nag ydynt gan mwyaf: Nid adwaen-ant Dduw, Mwy nag y mae'r twrch dayar yn adnabod yr haul, neu blant Eli yr hwn ai Gwnaeth.*

Eryr. Ond mae nhwy yn dywedyd mai pregethu, 'r efengil y maent i gyd.

Colom. *Ie os yr un llais fydd gan y gigfran, a'r golomen, neu os yr un fâth yw cyfarthiad cŵn a lleferydd angelion. Ac nid un o ddefaid yr Oen nefol yw'r hwn ni ŵyr nad blaid yw bugail, ac nad bugail yw'r blaid.*

Eryr. Ond Beth (meddi di) yw'r ddeilien lân a'r efengil dragwyddol?

Colom. *Arwydd fôd digofaint wedi myned heibio, a'r chwe mil yn passio, a'r Sabbaoth mawr ar fynydd Ararat yn agos.*

Eryr. A geir heddwch drwy'r bŷd, a goleuni yn lle'r tymheftloedd, a'r tywyllwch gwyntog ymma?

Colomen. *Cair dros lawer o flynyddoedd.*

Eryr. Pa fodd y profi di hynny? Onis gwnei ni byddaf bodlon i ti, mwy nag i'r gigfran, neu aderyn arall.

Arwydd i annerch y cymru.

Gen. 2.

2 Pet. 3.

Colomen. *Gwrando (O Eryr) a deall ; Mi ddywedaf y Gwir. Mewn Chwch diwrnod y gwnaed y bŷd, ac ar y seithfed y gorphwyswyd medd Moesfen ; Ac mae vn dydd gyda phreswylly-wr tragwyddoldeb fel mil o flynyddoedd, a mil o flynyddoedd fel vn dydd, medd Pedr. Deall hyn meddaf (Eryr) canys ychydig ai cefnydd nes iddo ddyfod.*

Cigfran. *Crawcc. Beth a wna'r golomen ffôl ymma yn starad ni ŵyr hi beth, o'th flaen di O Eryr boneddigaidd ?*

Eryr. *Heddwch : Hi wnaeth wafanaeth i'r bŷd yn yr Arch. Rhaid i bôb aderyn arfer ei lais.*

Colomen. *Nid da gan y gigfran monofi, er na wneuthum erioed niwed iddi.*

Eryr. *Felly nid da gan y drwg y da un amser, ond i hymlid y maent o goed i gastell.*

Cigfran. *Âi aderyn drwg y gelwî di fi ? ai hawdd yw i mi gael fynyghyfrif yn ddrwg ?*

Eryr. *Fe a'th anwyd yn uffern, ac yno y mynni drigo. Ond ni fynnit mo'th alw wrth henw dy wlâd, na'th farnu yn ôl dy waith.*

Cigfran. *Ni fynnai o'm bodd mo'm galw felly.*

Eryr. *Gwêl, ac edrych ar y golomen ymma, nid gwaeth ganthi hi pa fodd y gelwir hi, canys mwyn, ac arafaid yw.*

Cigfran. *Nid colomen wyfi, ond Cigfran. Ac fe ordeiniwyd i bôb aderyn ei lîw, ai lîn, ai lais ei hun ; Ac os gofynni di i mi Pam ? Minnau a ofynnaf i tithau, O Eryr, Pam nad wpti cyn lleied ac dryw bâch, neu'r twensol ?*

Arwydd i annerch y cymru.

Eyr. Ond Gwrando (Gigfran) pa newydd yr wyti yn i ddwyn ar ôl dy holl hedeg dros y gwledydd?

Cigfran. Rwi'n gweled mai gwych yw bôd yn gyfrwys pa le bynnag y bwyf.

Colomen. Nid yw dy gyfrwystra di ond ffolineb canys ni fedri ac ni fynni ddyfod yn ôl at Noah.

Cigfran. Gwêl ô Eyr krenin fel y mae'r golomen o'r th flaen di yn fy marnu i.

Colomen. Nid wyfi ond dywedyd y gwir am danat ti, ac fe fyn y gwir o'r diwedd ei le.

Eyr. Ond dangos di (o aderyn dŷ) i'th gyfiawnhau dy hun, Pa gyfrwystra fydd ynoti mwy nag mewn aderyn arall?

Cigfran. Mi fedraf droi gyda phôb gwyrnt, ac arogl i fy mwyd o bell, a gochelyd y saethyddion. Mi ddestynnaf yn agos i neb heb fy llygad yn fy mhen. Pa opiniôn bynnag a fo gan yr uchelwyr, mi fedraf i lyngcu, am y caffwyf lonyddwch yn fy nŷth.

Eyr. Oni fedr y golomen hynny hefyd?

Cigfran. Crawlcc. Mae rhai o'r proffesiwyr newyddion ymma mor wangus a minnau, ac mor gyfrwys am y bôd ac gigfran ddual. Ond os troi'r ddalen a darllain y tu arall i'r gwir, mae llawer o'r dynion newyddion ymma heb ganddynt bris am y bôd nag am danynt ei hunain, nag am ddîm am y caffont fôd gyda Noah yn yr Arch, mewn cymdeithas yn ysbryd yr ail Adâ; Ac ni adwaen ni

Arwydd i annerch y cymru.

yr un o honom ni y Cigfrain o'r meddwol
hwnnw.

Colomen. *Gwir y mae'r gigfran yn i ddywedyd yn
hyn, canys mae llawer a lliw colomennod arnynt, a
Tit. I. 16. naturiaeth y gigfran ormod ynddynt.*

Eryr. Ond gwrando di (Gigfran gyfrwys) onid
oes ewyllys rhydd gennit? Oni elli os mynni
beidio a lladd yr *wyn bach*, a chymmeryd rhyw ffordd
arall i fyw?

Cigfran. *Ped fai ewyllys fe fyddai allu.
Ped fai'r gwaethaf yn gallel iawn ewyll-
ysio bôd yn orau, fe fynnai fôd felly: Ond
mae ewyllys pawb wedi i garcharu yn ei
naturiaeth ei hun.*

Eryr. Ond oni elli di ddyfod allan o'th ewyllys,
a'th wadu dy hun?

Cigfran. *Pa allaf. Trêch yw naturiaeth
na dim, ac ni welaf fi sawr yn nosio yn
erbyn y ffrwd honno. Ie, ni all neb i
gwrthwynebu yn hîr ond y sawl fydd a
naturiaeth newydd ganddo.*

Eryr. Ond Beth yw'r ewyllys i'r naturiaeth?

Cigfran. *Mae'r ewyllys yn y creadur fel y
ffrwyd i'r march, neu lŵ i'r llong, neu
Arglwydd mewn gwlad. Ac os bydd yr
ewyllys yn ddrwg, mae pŵ pluen o'r aderyn
hwnnw yn ddrwg hefyd.*

Eryr. Da yr wyti yn dywedyd dy reswm, ond
drwg yr wyti yn gwneuthur. Pa le y cefaiستی y
synwyr ymma i ymresymmu fel hyn?

Cigfran. *Ymha le y cawn i hi, ond yn*

Arwydd i annerch y cymru.

yscolion y deyrnas? Ond yn aderyn ddi pr
aethym i i'r ysgol, ac yn gigfran ddi fel y
gweli y daethym i adref.

Eryr. Wrth hynny. Ni buase waeth i ti aros gar-
tref.

Cigfran. Dd ni fynnaswn i er dim aros gar-
tref: Canys mi a ynillais gallineb i dwyllo'r
adar, a pheir rhoiti gennad (O Eryr) mi a'rh
dwyllwn dithau fel y gommodd y phariseaid
Bontius Pilat. Ond crâff yw dy lygad ti, a
rhaidd tewi.

Eryr. Ond a welastti mor colomennod yn yr
yscolion llei buost di?

Cigfran. Pr oedd ymbell un. Ond ni
fedrwn i ddarllain mo'i hiaith nhwy, na
nhwythau ddeall mo'm meddylfau innau.
Ond Pam pr wyt, O Eryr yn taro gyda'r
golomen o'm blaen i?

Eryr. Mae Noah yn i hoffi hi yn fwy na'th di.

Cigfran. Er hynny Cofia mai er i'r gol-
omen gyntaf, a'r ail ddyfod i'r Arch eilwaith
ni ddaeth y drydedd i ymorol am dano nhwy.

Eryr. Fe alle mai Anghrist oedd honno yn rhith
colomen: neu fe alle fôd y bŷd yn rhydd iddo ar ôl
darfod cyfryngdod a gweinidogaeth yr Arch.

Cigfran. Ond fel y waethaf y mae nhwy i
gyd bes gwyddit.

Eryr. Nage. Onid y nhwy yw'r adar gwirion,
hawddgar, cyflym, cwynfannus, diniwed; ac mae
yn y gwledydd bobl o'r fâth honno, er dy fôd ti yn
crowccian yn i herbyn: Gwell a fyddai i ti aros

Arwydd i annerch y cymru.

gyda ni yn ddiniwed. Fe wyr Noah mai aderyn drwg wyti; Ac mae ei fwa ef yn cyrhaeddyd o entrych y ffurfafen, i waelod y ddayar, a'i faeth ar y llinyn yn erbyn pŵb aderyn drwg, fydd wedi i adel ef heb ddychwelyd atto.

Cigfran. Mi ddywedais ddyw waith o'r blaen i ti, na allai newid mo'm naturiaeth mwy na'm llŵ; mae gennif lawer chwedl i'w ddywedyd, bei cawn i gennad, a throeso.

Eryr. Pam na ddywedi di dy feddwl yn hŷf, a minnau yn rhoi cennad i ti?

Cigfran. Ond synhwyrol yw'r nêb a ddywedo mewn damhegion; A brenin wyti pr awron. Ac os dywedaf ddim yn erbyn dy feddwl di, di am archeithi.

Eryr. Na wnaif ddim. Fe ddyle rheolwyr roi cennad i bawb i ddywedyd i meddwl: Dywaid yn hŷf, ac mi a'th wrandawaf.

Cigfran. Ond mae'n beryglus dywedyd y gwir pr awron: mae milwyr a chynghorwyr yn spio am danom, i'n dal, ac i'n difetha.

Eryr. Nage. Drwy na ddywedych ond y gwir fydd ynot mewn heddwch, di gei dy wrando.

Cigfran. Pa wrando ar y golomen, ni fedr hi ond rhyw duchan oferedd: wedi'r cwbl (meddaf fi) melyn yw bwytta o chwant y cnawd tra barchatho. A Gwyb gennif (bes gallwn) ddifa pr holl rai bâch wedi i newydd aileni, a dychrynnu y lleill am llais garw gwrol.

Eryr. Drwg yw creulondeb y llais garw. Oni

Arwydd i annerch y cymru.

wyddost ti mai gwell bôdd pawb, nai anfodd? Dysg Rhuf. 12. 18.
y gwirionedd gan y colomennod, a bydd ddiddig
ynot dy hunan.

Cigfran. *Di chlywa i well llais pregethau
gan y naill na'r llall.*

Eryr. Fe fedr y golomen ateb nad oedd St. Paul
ond gŵr gwael yngolwg y Corinthiaid, ond tuedd, a 2 Cor. 10. 10.
dyfnder y meddwl mewn pregethwr iw'r cwbl.

Cigfran. *Onn pwy fydd yr awron fel yr
Apostolion?*

Eryr. Er hynny. Mae'n hawdd i lygad *Eryr*
ganfod fôd yr un môr yn torri allan yr awron ac
oedd y pryd hynny; ond nad yw'r ffynnonau ymma
o ddwfr etto yn troi yn llynnyau fel cynt, eisïau
calonnau ifel iw derbyn.

Cigfran. *O Eryr, na chrêd mor gau broph-
wydi, ond cospa nhwy mewn pryd.*

Eryr. Nid ffals brophwydi yw y rhai sy'n traethu
yr efengyl, ac yn byw ar ei hôl: drwg yw cenfigen.
fôn yr oedditi am dy sir dda ar y cyrph meirwon,
os cefais, cadw os gelli. Minnau a gefais lawer o'r
feigiau hynny; Ond mae nhwy wedi darfod.

Cigfran. *Oni welî di gywion y colomennod
yn ehedeg i'r pulpud i bregethu, ai plisg
geni am ei pennau; Pa fodd y gall ishengtid
ddysgu henaînt?*

Eryr. Fe ddywaid y golomen i ti, fôd y llange
Jeseph (ac *Elihu* hefyd) yn fwy ei ddysg na'r hen- Pſal. 105. 22.
afgwyr. A bôd rhai yn ddyscedig yn ei hifengtid, Job 32. 9, 10.
a llawer yn ynsydion yn ei henaînt. Ac nad
dyfnderoedd ffynnonau naturiaeth sy'n dyfrhau Zach. 10. 1.
enaîd dŷn, ond y cawodydd oddifry; ac na wydde

Arwydd i annerch y cymru.

Joan 3.

Nicodemus ddyscedig beth oedd yr ailenedigaeth mwy na phlentyn cyn i eni, a llai na phlentyn bâch wedi i eni. Di weli langc bychan yn deall mwy nag anifail mawr, ac fel y bo'r dydd yn gwawrio, y mae dŷn yn gweled. Canys fe welai Joan efangylwr lawer mwy ganol dydd, nag a welai Joan fedyddiwr ar y wawr: am hynny y lleiaf yn nheyrnas nêf oedd fwy nag ef.

Cigfran. Ond mae'r genhedlaeth ragrithol yma yn barnu ei henafiaid, i bôd nhwy yn nhân uffern, ac er hynny lôn a wnant am gariad perffaith.

Zech. 1. 4.

Luk. 12. 48.

Eryr. Mi wn amcan beth y mae nhwy yn ei ddywedyd, Rwyti yn cam gymmeryd ei geiriau: vchel yw paradwys, a dwfn yw uffern, nid oes sawr etto yn y bŷd canol ymma yn canfod yn eglur pa rai fydd yn y ddau fŷd eraill. Ac am ei henafiaid, gobeithio maent fôd cynnifer o honynt ac a wnaethant yn ôl yr hyn a wyddent wedi dychwelyd i lochefau'r Arch, Ond nad digon i'r oes ymma fôd fel y nhwy. Canys fe edrychir am lawer oddiwrth y rhai a dderbyniafant lawer.

Cigfran. Ond mae llawer o opiniwnau newyddion, ac o heresiâu dinistriol, ymysg yr adar anyfcedig ymma.

Esay 11. 3.

Matth. 15. 14.

Eryr. Pa bethau yw rheini? Ni chredai mo bôb chwedl; Gâd i mi weled am llygad fy hunan, ac yna mi a farnaf.

Cigfran. Ond siwrach i ti gredu y Doctoriaid dyfcedig? ac os parant i ti ddial, gwna heb ruse.

Eryr. Nid felly. Mi welais yn amser Mary, Elizabeth, Jago a Charles olaf, ac er hynny hyd yn

Arwydd i annerch y cymru.

hyn, nad oedd ond y trecha treified, a llawer o waed gwirion a dywalltwyd i geisio ystwytho cydwybodau y rhain. Ond mae'n rhaid i ebill athrawiaeth fynd o flaen morthwyl rheolaeth, rhag hollti'r pren, neu blygu'r hoel.

Cigfran. Gwranddo dithau (ô Eryr tywyflog-aidd) Pam pr wyti yn gwarafulon i'r cigfrain fyned ar ôl ei meddylliau, ai cydwybodau? pr wyti yn dwyn ein llyfr gwasanaeth oddiarnom, ac yn ein llwytho ni a threthi trymion yn ôl dy etwyllys dy hun, ac yn gwneuthur gwaeth na'n bygwth, onis talwn hyd adref.

Eryr. Am y trethi. Er na wŷr y gigfran cystal ar Eryr beth fydd iw wneuthur i fantumio arfau, a llongau i gadw heddwch, etto rhaid i ti dalu teyrnged, ac ymostwng i'r awdurdod fydd arnat, ac oni bai fôd y cigfrain hyd yn hyn yn yscymun, ni bydde raid wrth filwyr, na threthi iw mantumio. Pan ddyscech di fôd yn llonydd fe yscafnheir y trethi. Ond am lyfr dy wasanaeth, mi chwedleuaf yn y fan a'r golomen, i weled beth a ddywaid hi yn hynny.

Cigfran. Cigfran anhappus wyfi: Roedd fy henafiaid i yn cael llonydd, a'r eryrod a'r rheolwyr gynt yn cymmerpdy ei hesmwythdra, ac pr atwron pr wyti yn fwy dy reftwm, ac yn llai dy nerth na'r tywyflogion o'r blaen.

Eryr. Digon yw hynny o weiniaeth a chyfrwystra; yr oedditi gynne yn sôn am herisiau dinistriol fydd ymhlith y colomennod. Henwa un o'r herisiau hynny, ac mi ai hystyriaf, ac onide mi & &.

Arwydd i annerch y cymru.

Cigfran. Mae nhwy yn dal nad oes ond un brenin, ac yn dywedyd i fôd ef ymhôb lle ac heb i gynnwys yn unlle. Nid adwaen i mor brenin hwnnw. Ac mae nhwy a'r fedr dy worthod tithau O Eyr i fôd yn swyddog arnynt ac am hynny fynghyngor i yw i ti mew'n prôd edrych yn dy gylch.

Eyr. Nid rhaid i mi ofni mor colomennod gwirion, ni wna nhwy ddim ond a fynno Noah, yr hwn er ei fôd ef yn aros yn gorphorol yn yr Arch, mae ei Arglwyddiaeth ef dros yr holl fyd.

Cigfran. Ond mae nhwy yn dal mae nhwy yw'r hobl buraf. Oni chlywaist i'r golomen gynneu yn i channmol ei hunan?

Eyr. Mae hi yn llawer hawddgarach na'th di. Ac rwi'n cofio i'r dynion diniwed gynt ddywedyd i bôd nhwy yn blant yr Arch, a bôd yr holl fyd yn gorwedd mewn drygioni, a bôd ganddynt hwy fêl ddirgel, nad edwyn nêb ond nhwy i hunain.

Cigfran. Ond nid opiniwn dyn am dano ei hun a all ei achub heb weithredoedd da.

Eyr. Mi wn nad yw'r golomen yn barnu mor yscuthanod, a llawer mât arall o adar, ond am yr adar drwg, mae ei gweithredoedd ei hunain yn i barnu.

Cigfran. Ond pa le y mae ei gweithredoedd da nhwy, ar ôl ei holl dychan, ai trydar?

Eyr. Oni allant wneuthur y daioni a fynnent, ni wnânt niwed i nêb. Ond dydi, gan na fynni wneuthur da, Di a fedri ac a fynni wneuthur drwg.

Cigfran. Ond niwed iddynt hwy hedeg i

1 Joan 5. 19.
Dat. 2. 17.

Arwydd i annerch y cymru.

gaeau ei cymydogion a difetha ei hadyd, wrth i barnu i uffern, fel pe baent oll yn golledig.

Eryr. Yn yr hyn y mae nhwy ar fai nid wyfi yn dadleu drostynt; Ac ni all neb ond Noah farnu calonnau yr holl adar: Ond yr wyti yn barnu calon y golomen, i bôd hi yn ddrwg; a phawb yn gweled wrth dy liw, a'th lais, a'th weithredoedd di, dy fôd ti yn ddrwg dy hunan.

Cigfran. Mi allaf aros clywed y gerdd ymma. Attolwg gâd lonydd i mi i ehedeg llei mynnwyf:

Eryr. O aderyn cyfrwyfddrwg, Gwell gwrando na chael dy ladd. Ond fe lās a gafas rybudd. Mae arnai fy hun eisiau cael fy nysgu, Ond er na wn i fawr; Rwi yn rhwymedig i roi i ti gyngor, a thithau yn rhwym i wrando ar fy llais.

Cigfran. Pa feia ormod arnafi, Pa war-rant oedd gennit ti, os gwiw gofyn, i dorri pen y Brenin, ac i symmud Parliamtantau wrth dy bleier dy hun, fel na wŷr fawr yr awron i bwy yr ymostwg i dalu teyrnged. Ac mi welaf fôd teyrnas heb reolwyr (fel corph heb ben) a phawb yn gwneuthur a fynno ef ei hunan.

Eryr. Geirwon yw geiriau'r Cigfran. Ond gwrando er hynny ar reswm. Mae yspryd rheolaeth fyth yn parhau, a'r fawl na phlycco iddo, a ddryllir. Mae Noah yn rhoi rheolaeth i'r fawl a fynno. Yn gofwn y naill, ac yn codi'r llall o'r Dan. 4. dommen i reoli. Nid oedd *Gideon*, a *Saul*, a *Dafydd* ond gwŷr gwael ar y cyntaf yn y bŷd. Ac o'r tu arall, mae efe yn chwythu ymmaith bennaethiaid y bŷd fel llŵch y llawr dyrnu i'r dommen. Canys Dan. 2. 35.

Arwydd i annerch y cymru.

Esay 40.

nid yw efe yn derbyn wynebaw dynion. Nid yw'r holl ddayar ond ffôl draed iddo. Mae efe yn rhychwantu y ffurfafen, ac yn dal y môr mawr ar gledr ei law, ac yn pwyso y mynyddoedd mewn clorianau; ac os bydd un gŵr mawr yn rhy yscafn, mae efe yn i roddi heibio; ond mae efe yn edrych ar yr isel, ac yn cynnal y galon dorredig.

Dan. 5. 27.

Cigfran. *Mi welaf y teyrnafoedd yn herwi fel ped faent grochanau ar y tân. Ond beth a ddatw dyhygi di O Eryr ar ôl hyn?*

Eryr. Ni wn i fy hun, mi gaf wybod gan y golomen. Ond rwi'n tybied y ceir etto fydd gwell nag a gaed erioed, canys yn y nêf a'r ddayar newydd fe erys cyfiawnder.

Cigfran. *Ond oni welî dy hunan fôd y bôd yn myned waethwaeth, a chariad perffaith yn treisio?*

Rhuf. 2. 21.

Eryr. Na sonnia di am gariad perffaith (O Cigfran amherffaith). Beia arnat dy hun yn gyntaf, ac yna mae gobaith o honot. Oni welî di fôd yr haul yn cledu'r clai? a pha dwymna y tywynno ar y dommen brynta fydd: Mae'r da yn mynd well-well ymhôb oes erioed, a'r drwg yn mynnu mynd waethwaeth.

Cigfran. *Mi welaf dy fôd ti fych yn ffafrio'r colomennod: Oni wyddosti i bôd nhwy yn ymlusgo i deiau, ac yn gwneuthur drygioni gyda'i gilydd?*

Eryr. A fuost ti erioed yn i mysg nhwy i weled beth y mae nhwy yn i wneuthur?

Cigfran. *Na fâm. Ac nid wyfî ar fedr bôd mor ffôl a myned yn agos attynt i'w cyfarfodau hwynt.*

Arwydd i annerch y cymru.

Eryr. Oni buost ; Pa ham yr wyti yn i cyhuddo ?

Cigfran. Mi glytwais lawer yn dywedyd, nad oes dim daioni iw gael wrth fôd yn ei mysg nhwy.

Eryr. Mi wrantaf mai rhyw gigfrain eraill a ddywad y chwedl ymma i ti am danynt hwy.

Cigfran. Beth os ê ? Mi gredaf i synwyr un gigfran o flaen cant o golomennod. Ond mae nhwy yn gwadu'r pŵerthurau, a phôb daioni.

Eryr. Pam y maent hwy (wrth hynny) yn i darllain mor fynych ? Ond odid di dy hun sy'n gwadu'r pŵerthurau. Ac heb edrych arnynt unwaith yn y pedwar amser, nag heb i darllain o'r tu fewn chwaith, iw dangos mewn gweithred oddi-allan.

Cigfran. Ond pobl dwyllodrus ydynt hwy ? nhwy a ddywedant yn dëg, ac a weddiant weddiau hirion, na thalant ddim wedi'r cwbl.

Eryr. Ni ofynnwn i'r golomen Beth a ateb hi drosti i hun. Beth a ddywedi di wrth hyn ?

Colomen. Gwell yw na ddyweder dim wrth rai direfwm. Ond gwir yw, yr ydym ni yn ymgysfod yn fynych, yn dywedyd yn dëg, yn ceisio gwneuthur y daioni i bawb, ag nyni a ewyllysiem bei gallem wneuthur yn well. Ac os gellir profi yn bôd ni o'n bodd yn Act. 25. 11. niweidio neb, Cymmer di (O Eryr) ddial arnom. Ond ni ddyle'r gigfran gael ei hewylllys. Nid oes chwaith goel ar i gair nai llêd hi, mwy nag ar fytheiriad ci. Hi fedr dyngu cant o lôn, am y gallo hi lyngu eraill. Ac am y gweddiau hirion, y rhai'n sy'n

Arwydd i annerch y cymru.

1 Joan 3. 22.

pwysf o ar ei chylla hi : Mae'n rhaid i ni barhau nes y caffom gan Noah wrando. Fe di weli dy hunan ein bôd ni yn cael agos bôb peth ar yr ydym ni yn i ofyn, yr ydym ni yn curo wrth ystlysau yr Arch, ac yntau yn agor i ni.

Eryr. Henwa un peth a gafodd y colomennod ?

Colomen. Ni a weddiasom ar i ni y colomennod gael y llaw uchaf yn y rhyfel, ac am lawer peth arall, ac fe ai rhoddwyd i ni.

Cigfran. Ai colomennod oeddychwi yn amser y rhyfel ? tebyccach i gythreuliaid o lawer.

Colomen. Gwir yw fôd rhai adar afreolus wedi taro ar ein plaid, ar rheini a wnaethant gamau drwy blundrio'r gwledydd.

Cigfran. Crawn. Mi glywn ac fynghalon lladd y golomen wenhieithus ymma.

Eryr. Digon. Mi welaf y mynnit ti ddechrau rhyfel arall o newydd bes gellit. Digon yw hynny o ymladd, Di gefaist dy guro yn fynych.

Cigfran. Gâd iddo. Mi gaf ddiwrnod etto.

Eryr. Etto fyth ? Di soniaist lawer gwaith am gael y llaw vchaf. Bydd gall o'r diwedd ; A chofia mai esmwythdra'r ynfyd ai lladd. Canys ni chlyw esmwyth fôd yn esmwyth.

Dih. 1.

Cigfran. Esmwyth meddi di ? mi fynntwn bei gwyddit ti mor anesmwyth ydwi etto.

Eryr. Os byddi esmwyth ynot dy hunan di gei bôb peth yn dda. Gochel fôd fel Cain filain, neu fel Balaam ddichellgar, neu fel Achitophel gyfrwys, neu fel Absolon aflonydd, neu fel Suddas fradwr, neu ryw anifail drwg ; neu yn afreolus fel y môr. Oni

Arwydd i annerch y cymru.

phrynaist ti synwyr etto? Gochel neidio o'r badell
ffrio i'r tân: Mi ddywedais o'r blaen i ti, Mai
y rhwyd a weſtodd dy falais dy hun fydd yn dy
faglu.

Cigfran. Ond Pam yr ydychwi yn fengalw
i yn Gigfran?

Eryr. Tra foch di Cigfran, Rhaid yw dy alw di
felly?

Colomen. Os paid y gigfran ai chreulondeb. Fe
ai hoffir hi fel aderyn arall: Nid oes ynosi na chwer-
wedd buſt na malais yn ei herbyn. Ond mae yn
ddrwg gennif droſti.

Eryr. Fe allai y gellir i newid hi er hyn i gyd.

Cigfran. Mae Noah wedi fngwrthod i, ac
nid gwaeth i mi beth a wnelwyf os gwrthod-
edig ydwyf.

Eryr. Nid efe a'th wrthododd di. Ond dydi ai
gwrthodaist ef, ac a aethost ymmaith. Cariad ac Ezek. 33. 11.
ewyllys da yw efe, ac nid oes dywyllwch ynddo.
Hawdd ganddo faddeu i'r gwaethaf; Anhawdd
ganddo ddigio, a gwych ganddo hîr-ymaros.

Cigfran. Ond mae llawer yn dywedyd i
fôd ef wedi gwrthod llawer, a dewis rhai
cyn i genî.

Eryr. Mae hyn tû hwnt i'm dyſg i: fe alle y
gŵyr y golomen y dirgelwch hwn. Beth a ddy-
wedi di?

Colomen. Anhawdd dywedyd, ac anhawdd deall
pa fodd y mae'r dyfnder hwn yn Noah. Ond mi
ddarlennaf i chwi yr A. B. C. cyntaf fel hyn. Mae
ynhragwyddoldeb dri yn un, ſef ewyllys, cariad, a
nerth, a'r naill yn ymgyrhaeddyd erioed a'r llall, ac

Arwydd i annerch y cymru.

Dih.

1 Joan 4. 8.

Mat. 3. 17.

yn ymborthi, ac yn ymgenhedlu yn i gilydd byth. Oni bai fôd pleſer cariad tragwyddol i borthi'r ewylllys anfeidrol ni byddai nèb yn gadwedig. Ac oni bai fôd cynhyrſiad yr ewylllys cyntaf yn dân lloſcadwy, ni byddai nèb yn golledig. Ac oni bai fôd y tri, fel hyn yn cydweithio, ni buasai na dŷn, nag angel, nag anifail, na dim arall wedi i wneuthur. Mae rhai wedi ymſcor erioed yn y cariad drwy yſgogiad yr ewylllys, yr hwn ſydd yn i gwaſcaru fel gwreichion allan o hono ei hun, ac yn i tymheru yn nŷſr y difyrwrch (yr hwn yw'r Arch) nid yw gwreiddyn y tri ond cariad ynddo ei hun, heb gaſhau nèb. Ond yn yr ewylllys gweithgar hwnnw mae'r yſgogiad yn tewſchu y peth ſydd ynddo, ac yn gadel heibio (fel pren ei ddail, neu ddŷn ei boeryn) y peth nad yw vn ag yſbryd y galon. Wele, nid yw'r cigfrain yn adnabod tarawiad y tant ymma yn y delyn nefol. Ond deall di (O Eryr) ac fe a ddeall y colomennod hyn fwyſwy. Canys fel dymma wreiddyn y matter, a ffynnon pŷb peth. Dymma ſôn derwen yr holl fŷd gweledig hwn: Dymma y cynhyrſiad tragwyddol ſydd yn achofi pŷb ſymmudiad ymyſg yr holl greaduriaid. Ond nid yw'r adar ar ganghennau'r pren yn meddwl pa fodd y mae'r gwreiddyn yn cynnal ei naturiaeth, a nhwythau ynddi. Yr ewylllys cyntaf yw gwreiddyn pŷb vn (fel y mae'r wreichionen yn dyſod o'r garreg) ac mae eſe ei hun yn ymgyrchu yn waſtad i fonwes y mab, ac yn ymlonyddu yno yn y cariad; Ond mae llawer o'r gwreichion heb fynnu ymoeri felly, Ond yn ehedeg gyda Luciffer yn erbyn y goleuni a'r tawelwch tragwyddol, ac yn aros yn yr yſgogiad tanllyd, heb gael eſmwythdra byth, eifiau dyſod iw geifio allan o'i naturiaeth ei hunain. Mae gallu yn yr ewylllys i yſgog, ond nid oes mor ewylllys gyda gallu i ddychwelyd (fel y dywad y gigfran o'r blaen ran o'r gwîr). Am hynny mae llawer yn i gwrthod ei hunain, ac yn achwyn ar Noah. Ac er bôd ei fonwes eſ yn i

Arwydd i annerch y cymru.

chwennych, mae ei monwes danllyd hwynt yn i dal yn ei teyrnas ei hunain. Ond (O Eryr) os cofi di ofyn ymhellach am hyn, pan fêm ni wrthym ein hunain yn y distawrwydd, mi ddangosaf yn helaethach wreiddyn pôb dirgelwch. Ond yr awron dds ymlaen i chwedleua ar gigfran.

Eryr. Beth a ddywedi (o hên gigfran) wrth hyn i gyd?

Cigfran. Dwfn yr awron yw rhestrwm y golomen. Ac mae'ch geiriau chwi weithiau agos a'm gorchfygu i. Ond (myn rhywbeth) ni byddafi un o honochi byth. Er hynny, Rwi'n tybied be clywai y cigfrain eraill gymmaint ac a glywais i, nhwy ddoent i fôd o'r bn grefydd a chwithau.

Eryr. Galw di arnynt i wrando arnom ni.

Cigfran. Pa wnae (dybygwon i:) Galwed y sawl a fynno arnynt: Galw dy hunan os mynni.

Eryr. Wrth hynny nid wyti yn chwennych daioni i ti dy hun, nag i neb arall?

Colomen. Gad iddi (O Eryr) y rhai a achubir a elwir. Ac dymma newydd da i rai o'r cigfrain, sef bôd gan Noah gelfyddyd ryfedd i droi cigfrain yn golommennod. Ac yn ddiammau fe ai gwna. Ac yno Act. 9. 1, 2, 6, ni elwir mwy monynt yn cigfrain ymysg adar. Mae 11. efe yn gwnethur y gwaethaf yn orau, ac yn gadel y Mat. 19. 30. blaenaf i fêd yn olaf.

Eryr. Ond gâd i mi chwedleua ychydig a'r gigfran. Pa newydd fydd genniti o'r tû hwnt i'r môr?

Cigfran. Mae'r colommennod ymma yn hedeg

Arwydd i annerch y cymru.

ym mhôb teyrnas, ac arwydd drwg yw hynny na laif y brenhinoedd. Mae llawer o hon-
ynt hwy yn Holand, a rhai yn Frainc, ac
ymbell un yn Hispaen, ac nid yw dda gennif
i gweled nhwy ymhôb man yn hedeg i'w
ffenestri. Mae nhwy hefyd mor gyflyni,
nad oes bn gwalch yn abl i'w dal nhwy.

Eryr. Ond beth y mae'r cigfrain eraill yn i
ddywedyd yn y gwledydd rheini?

Cigfran. Mae'r hên rai yn gweled fôd trô
mawr ar fôd yn agos, a'r cigfrain ifainge
yn dwndrio ac yn cymmeryd ei pleſer. Mî
fûm yn Rhufain y dydd arall, ac yno mî
welwn y Pâb yn crynnu yn ei gadair, mae
hî yn llawn brôd i mî i edrych yn fynyghylch.

Eryr. A ydyw efe ymmysg y crynwyr? Pam
y mae efe yn crynnu?

Cigfran. Mae rhyw brophwydoliaethau yn
i ddychrynnu ef. Ond mae efe yn danfon
ar hŷd ac ar lêd i geisio cadw ei blâs i fynu,
ac er hynny syrthio y mae: mae ganddo yn
ei nŷth y cigfrain cyfrowl ac yn y hŷd, ac
mae rhai o'r tywysogion (fel pilerau) yn
ceisio i gynnal, ond mae y rhan fwyaf yn
bwdr yn y gwreiddyn, aî grefydd yn drom
ar ei hyscwyddau hwynt.

Eryr. A oes genniti ddim newydd am y Twrk,
ac am yr Iddewon?

Cigfran. Des; mae'r Twrk yntau yn rhy-
thu llygaid, ac mae nhwy yn ofni, mai'r
Twrk fydd yr awron a fydd yr olaf. Mewn

Arwydd i annerch y cymru.

gtoledydd eraill mae afonydd a llynnyddau yn troi yn waed, ac mae rhyfeddodau ofnadwy yn yr wybren, fel ped fai diwedd pôb peth yn agos. Beth a ddaw o honom ni pan loscer y bôd? Ond am yr Iddewon, mae nhw yn edrych am seren forau, ac ar fedr codi etto bwchlaw'r holl crynniau, ac eistedd ynghaddair y bôd. Ac rwi'n tybied fy hun y cânt hwy godiad rhyfedd.

Eryr. Pam yr wyti yn meddwl felly?

Cigfran. Am y caiff yr isaf fôd yn uchaf, canys mae'r bôd yn troi fel olwyn certwyn.

Eryr. A oes dim newydd o'r werddon ac o Scotland?

Cigfran. Nid oes ond bôd fôn mawr yn ei mysg, a'r colomennod ar yr aden ymhôb mann etto. Ond mi ddywedais ormod o newydd i ti yn barod, a siwrach a fualai i mi dewi.

Eryr. Mae gennif ddiolch am dy newydd. Dôs rhagot. Gwŷch yw clywed beth a ddywetto pôb aderyn.

Cigfran. Nid oes ond hynny. Ond bôd pilerau'r bôd yn siglo, a'r tân, a'r Rhyferthwy ymhôb gwlad o amgylch (oni bai hynny mi a gawfwn help rhyw rai yn lloegr cyn hyn). Ond os dywedaf wrthyf gyfrinach, fe a glyw'r golomen.

Eryr. Mi wrantaf y gwyr hi fwy na hyn: ond a oes obaith o fyfda da yn dy dŷ di?

Cigfran. Mi ddywedais o'r blaen fy meddwl,

Arwydd i annerch y cymru.

nad oes ymhôb man ond y trechaf treisied, a'r gwannaf gwichied. *P*id fyngwaith i yw ymrefymmu fel hyn, ond dangos i ti mor felddigidig yw'r genhedlaeth ymma o golomennod fydd yn codi ei pigau, ac rwi'n tybied y dylit ti a nhwythau gwymipo allan ai gilydd, a Dyna fy holl neges i. *M*i ddywedwn aic wrth y golomen (oni bai fôd yn scorn gennif) y dylai hithau edrych am ei hywyd, a sefyll ymhell oddiwrthit, ac nid wrth dy glûn di yn y modd yna. *E*ryr wyti, ac nid oes i'r adar mor ymgellwaic a'th e'winedd llymion di.

*E*ryr. Mi wn i lawer o'm henafiaid ladd llawer o golomennod; ond nid wyfi ar fedr neidio cyn edrych, na phigo ni wn i pwy, nag am ba beth.

*C*igfran. *P*ed lawen i yma gyda'th di lawer mîs, mi fedrwn ddangos newydd hōb atwr. *O*nd mae arnai chwant burgunnod, ac fe alle fôd rhyw rai yn llosgi fy nghî i. *G*âd i mi fyned bellach.

*E*ryr. Nage, nid ei di oddi yna nes dywedyd mwy o'th feddwl.

*C*igfran. Beth a fynni di gyd a'm fi ond hynny?

*E*ryr. Oni buost di y dydd arall yn Llundain yn clustfeinio beth a glywit ti?

*C*igfran. *D*o; *M*ae yn Llundain hōb mârth o adar, fel mewu coed tetu (pōb aderyn a'i lais). *M*ae yno lawer o golomennod cyflym, ac hefyd o gigfrain duon, heb ddim newid

Arwydd i annerch y cymru.

lliw arnynt. Wr oeddynt yn lân y llosgid
Llundain; ond er maint y lân, mae hi etto
yn sefyll, fel y mae pethau eraill: llawer
darogan a dwyllodd ddynion, ac er hynny
nid ydym ni yn i alw yn ffals brophwyd.
Canys nid ffals neb a'n bodlono ni.

Eryr. Beth a ddyscaist di yn Llundain?

Cigfran. Wr oeddwn i wrth fôd allan yn yr
hêol yn clywed y dwndrwyg yn siarad, ond
ni ddyscais i fawr, am nad oedd restrwm yn
ei chwedlau: yr oeddynt hwy yn rhuo bwch-
ben ei pottiau, fel lân tonnau'r môr, neu
ddafar-gŵn yn cyfarth: yr oedd trwmst gwrage-
edd yn ymgennio yn ei mylg, a rhyferthwy
fawr o eiriau, fel llif mewn afon, yr oedd
gan bôb bn ddwy glust, ac bn tafod, a hwnnw
ei hun yn dywedyd mwy nag a glywse y
ddwy glust, a mwy nag a welle y ddau
lygad. A phan welais i hwynt yn sef-
er dwyll ei hynfydrwydd, mi aethym heibio
iddynt yn llawen ei gweled felly. Ac ni
wyddent hwy mwy nag anifeiliaid. A phed-
fai y dynion hyn yn cerdded ac ei pedwar-
aelod, a'r blew yn tyfu drwyddynt, ac heb
fedru dywedyd dim mwy nag allyn Balaam,
se dybygai ddynion rhelymol mai anifeiliaid
direstrwm ydynt, y rhai a wnaed iu dal, ac iu
disertha.

Eryr. Mi wn fy hun, fôd llawer o lwynogod
cyfrwys, ac o gathod gwylltion, ac o anifeiliaid
peryglus rhyd y gwledydd, ac yn Llundain hefyd.

Arwydd i annerch y cymru.

Ond rwi'n gofyn i ti Beth yr oedd gwŷr doethion
Llundain yn ei ddywedyd ?

Cigfran. Wr oeddent hwy yn dywedyd yn
isfel. Ac er bôd gennif glâst fel aderyn
arall ni wyddwn i beth a ddywedent. Er i
mi ddestyn ar grîb, neu ar fargod y tŷ, ni
chawn i glywed fawr.

Eryr. Ond beth yw'r ychydig a glywaisti ?

Cigfran. Dwn a dirgel yw cynghorion
stâd. Nid yw'r gwerin gwirion ymysg yr
adar yn deall monynt.

Eryr. Ond a wyti dy hun yn ei deall ?

Cigfran. Nag ydwyf yn iawn. Nid oes
chwaith neb yn nheyrnas loegr, nag yn
ninas Llundain yn ei ddeall ei hunan. W
peth a wnelont heddyw mae rhyw ysbryd
yn ei ddad-wneuthur y foru. Nî wela i
ddim yn dyfod i ben yn ôl meddyliau dynion,
ond mae rhyw droell arall yn troi bwchlaw
Synwyr patwb. Mae'r ūs yn ymgafglu, a
chorwynt disymmwth yn i chwalu ; Mae'r
prŷf copyn yn hîr yn gweu ei rwyd, a rhyw
blantos yn yscubo'r cwbl i lawr, a hynny
metwn munud atwr. Mae'r bobl (ar a wela i)
metwn odyngalch, neu fel plant yn gwneu-
thur tai bâch ym min afon, a'r llifeiriant
yn ddysymmwth yn codi, ac yn yscubo'r
cwbl. Mae rhyw nerth ym mysg dynion
yr awron nad oedd o'r blaen. Mae rhyw
ysbryd rhyfedd yn gweithio, er nad yw'r
bobl yn gweled. Rwi'n dywedyd hyn

Arwydd i annerch y cymru.

werthyt ti yn erbyn fy ewyllys, ac yn ol
fyngghydwybod.

Eryr. Pa fôdd y gelli di wneuthur felly?

Cigfran. Mae llawer yn dywedyd yn erbyn
ei cydwybod, ac yn ôl ei hewyllys, a rhai yn
llefaru yn erbyn ei hewyllys, ac yn ôl eu cyd-
wybod; felly yr wyf finnau yr awron, er nad
wyf yn arfer hynny.

Eryr. Pa ymryson fydd rhwng y gydwybod a'r
ewyllys?

Cigfran. Mae'r gydwybod yn llefaru, Di a
ddylit wneuthur fel hyn, a'r ewyllys yn dy-
wedyd mi fynnaf wneuthur hyn acw. Ond
yr ydym ni yn rhy fynych yn dilyn ein he-
wyllys, ac yn gadel ein cydwybod.

Eryr. Ond beth (meddi di) yw'r Gydwybod.

Cigfran. Tyst oddifeuon, Goleuni'r adar,
Canwyll dynion, llais yn ein holrhain,
Gwalch Noah, Scrifennydd buan, Cyng-
horwr dirgel, Cyfaill tragywyddol, Gwledd
wastadol i rai, a phŵl anfarwol mewn eraill.
Ond nid da gennif chwedleua gormod am y
gydwybod ynima.

Eryr. Pam hynny?

Cigfran. Am nad gwisgo i mi geisio i dilyn.
Ped sawn i yn dilyn fyngghydwybod, mi
geiswom fôd fel y golomen, ond ni allai
aros hynny.

Eryr. Wele. Di ddywedaisf ddigon, a gormod
yn dy erbyn dy hunan. Mi welaf fôd y brain yn

Arwydd i annerch y cymru.

myned yn erbyn ei cydwybodau ei hunain, cystal ac yn erbyn y colomennod.

Cigfran. A wyti ar fedr fy rhannu i ynof fy hun, a gosod fy nghydwobod yn erbyn fy ewyllys?

Eryr. Rwyti felly yn barod (meddi di :) ond dywaid i mi pa'r vn ai dy gydwybod, ai dy ewyllys a beru hwyaf?

Cigfran. D'ch fy nghydwobod: Canys nid wyf i'n barod yn cael mo'm hetwyllys. Ac mae arnai ofn y cai lai o hono, pan goder i'm barnu.

Eryr. Fynghynghor i, fydde i ti edrych am y peth a barhatho yn hwyaf, a gochel y peth a dderfydd. Canys er melysed fo ni thal ef ddim, oni pheru fo ond munud awr.

Cigfran. Be i gallwn i hynny, mae fy ewyllys yn i erbyn.

Eryr. Blin yw dy gyflwr, a blin wyt tithau yn dy gyflwr; ni allafi, ond fe all vn dy helpu. Er hynny, dywaid y gwîr, nid yw hynny ddim ar fai.

Cigfran. Be i dywedwn i yr holl wîr, Gwîr yw y dywedwn i lawer yn fy erbyn fy hunan.

Eryr. Gwyn ei fyd ai gwnelo, ac a blycco i ddaioni. Di wyddost mai gwell yw'r wialen a blycco, na'r hon a dorro o eisiau îrder a rhywiogrwydd. Mae cyfraith naturiaeth yn dysgu dynion i fyned ar ôl ei goleuni ei hunain. Rheswm a chydwybod yw dau lygad dyn naturiol, a'r dyn a dynno ei lygaid ei hun allan o'i enaid fe ddyle'r barnwr i gopsi, nid am nad yw fo yn mynd ar ôl

Arwydd i anmerch y cymru.

opiniwn crefyddol y llywodraethwr, ond am i fôd ef yn mynd yn erbyn ei reſwm ei hun. Ac os gwnei di yn erbyn dy oleuni, rwyti yn dy gosbi dy hun oddifewn, ac yn peri i'r fwyddogion oddi-allan dy gosbi hefyd.

Cigfran. *Hi allai wrtho. Gwnewch a fyn- noch, chwi yw'r Arglwyddi dros amser golod- edig. Ond os daw fyth ar fy llaw i, mi ai talaf i'r colomennod.*

Eryr. Drwg yw hynny. Gâd i vn ddial, ac na fydd fel y mae llawer dyn; fel tarw gwyllt mewn rhwyd, neu gŵ cynddeiriog mewn cadwyn. Madd- eu di i bawb, Canys mae Noah yn barod i faddeu i ti os doi di yn ôl. Ond nid gwiw (medd rhai) ganu i'r byddar, na rhoi cynghorion i'r cyndyn. Rhaid yw cael gwialen i gefn y ffyliaid. Ond mi Dih. 26. 3. dybygwn y dylit ti wybod pwy a'th wnaeth.

Cigfran. *Nid wyfi yn ymofyn fawr am hynny, ond mi wn i mi ddyfod allan o'r arch. Ac ymma yr wyfi yr awron, pa le bynnag y bwyf ar ôl hyn. Pwy a wſr hynny.*

Eryr. Di dy hunan a ddylit fynnu gwybod; canys hŷr yw byth, Gwerthfawr yw dy fywyd; fe wnaed yr Arch i'th gadw di yn fyw. Na chym- mer mo'th wenwyno gan y cigfrain eraill, na'th dwyllo gan y farph gnawdol.

Cigfran. *Fy nhwyllo meddi di. Os oes neb o honom yn twyllo ei gilydd, Myni fydd yn i twyllo nhwy, Canys myfi yw vn o'r rhai hynaf yn y hŷd. Ond gâd i mi fyned o'r diwedd. Pa hŷd y pery y burdwn ymma?*

Eryr. Aros ychydig. Gorau canwyll pwyll. Gorau synwyr athrawiaeth. Gorau cyfrwystr

Arwydd i annerch y cymru.

i ddyn i wadu ei hun. Gorau meddyg meddyg enaid. Gorau defod daioni, ac hefyd, Mae yn bosibl i'r gwaethaf ddyfscu bôd yn orau (fel y dywedodd y golomen o'r blaen). Onid wyti yn cofio y diharebion gynt. Ardd cyd bych, Ardd cyn ni bych. Deu-parth y gwaith yw dechrau : Ond na âd i'r nôs waethaf fôd yn ddiwaethaf. ni thawdd dlêd er ei haros. na chais elw o efceuluſtra. Na chais fynd i'r nêf wrth fôd yn chwerw. Na chais fwrw coel ar dy gelwydd. Na chais ddim lle nis dylech. Gwae oferwr y cynhayaf. Oni heuir ni fedir, oni fedir ni fwytteir. Ceisied Pawb ddwfr iw long. Ac yr awron (ô hên gig-fran) onid wyti yn cofio y diharebion hyn.

Cigfran. Aros dippyn. Mi welaf mai diharebwr wyti : Mi dygalwn ddarfod i chwî a'r colomennod anghofio diharebion y doethion, a'r henafiaid. Ond mi glywaf rai ar flaen eich tafodau, Mi henwaf finnau hênrai eraill. Mledled rydau waethwaeth ddeddfau. Pa choll dy hên ffordd er y newydd. P nêlaf i'r eglwys pellaf oddiwrth y baradwys. Ulawer tég drwg ei ddefnydd. Angel pen ffordd, diawl pen tân. Addaw mawr a rhodd fechan. Pen punt, a llosgwrn dimme. Da yw'r maen gyda'r efengil. Drych i bawb ei gymydog. Pôb cyffelyb a ymgaïs. Digrif gan hôb aderyn ei lais. Hawdd cynneu tân yn lle tanllwyth. Ac ni chêl drygtir ei egin. A drwg bn, drwg arall. Drwg pawb oi wybod. Hal y dyn y bydd ei lwdn. Natur yr hŵch yn y porchell. Rhyddynn a dyrr. Rhy bchel a Syrth. Gwnaed

Arwydd i annerch y cymru.

aelwyd ddisffydd yn ddisffaith. **D** chaiff yr afr fynd i'r eglwys, hi â i'r allor. Dymma rai o'r diharebion dyscedig fydd yn rhedeg yn fy meddwyl innau.

Eryr. Ni fedri di dy hunan ddeongli dy ddiharebion. Nid yw dy galon di yn deall mor peth y mae dy dafod di yn i ddywedyd. Mi fedrwn ateb i bôb dihareb ar a henwaist, ond mi a'th atebaf mewn hên ddiharebion eraill. Mae gwehillion i'r gwenith. Nid gwradwydd gwellhau. Ymryffon a'r ffôl, di a fyddi ffolach. Gwell tewi na drwg ddywedyd. Gwell pren na dyn cyhuddgar. Gwell cî da na dŷn drwg. Hwyr (er hynny) y gellir dyn o'r dyniawed dŷ. Ond dewis ai'r iau ai'r fwyall. Dysg hyd angau, ac angau i'r fawl ni ddyfgo. Ni wyr ni ddyfgo. Ni ddyfgo ni wrendu. Ni wrendu ond y doeth tawedog. Camwrando a wna cam ddywedyd. A hîr y cnoir tammed chwerw. Er heddwch nag er rhyfel, gwenynen farw ni chafgl fêl. A'r mùd a ddywaid y gwîr. A llawer o ddoethineb a fu gynt ymmysg y Bruttaniaid.

Cigfran. Doeth y dywedaisst. Ond beth yw'r Bruttaniaid mwy nag eraill?

Eryr. Os drwg, gwaethaf. Os da, ffyddlon. Dyma'r ynys a dderbyniodd yr efengil gyntaf yn amser lles fâb Coel. Ymma (medd rhai) y ganwyd Helen, a'i mab Constantin. Cymru medd eraill a ganfu America gyntaf. Bryttaniaid a Safasant hyd angau dros y ffydd gywir. Y nhwy y mae *Efay* yn i galw ascell y ddayar *Efay* 24. 16. (medd yr hên Israeliad) ac o ynys Brydain yr â (medd llawer) allan, dân a chyfraith, a lluoedd drwy'r hollfyd.

Arwydd i annerch y cymru.

Cigfran. Ddych ffolineb yr Eryr yn hyn. Roedditi o'r blaen yn canlyn yn wŷch dy ddiharebion, Ond nid oes bn o'r pregethwy'r newyddion yn canlyn ei Dext. Mae nhwy fel gŵlwerod yn neidio o'r naill gaingc i'r llall, Heb wr doeth yn ei mylg.

Eryr. Am hyn. Cofia di mai mynych y pregethodd Jachawdwr y bŷd ar y ddayar, weithiau ym mhen mynydd, weithiau mewn llong, weithiau mewn tŷ, ac weithiau mewn Synagog. Ond nid ydym ni yn darllain iddo gymmeryd erioed vn text o'r bibl, ond vnwaith allan o *Eſay*. A thrwy na bo y rhain yn pregethu ond y gwir, nid oes fatter am ddilyn llythyren vn text. Text pregethwr yw gwirionedd. Testyn gŵr Duw yw'r holl fibl. Ac mae llyfr ymhôb dyn, er na fedr fawr i ddarllain. Ond na phregethed, ac na ddyweded neb ond y peth y mae efe yn barod iw felio â'i waed.

Cigfran. Gâd iddo. Ni sonniai ond hynny am iddynt ganlyn ei Text. Ond mae nhwy'n dylcu yn erbyn y gwirionedd. Ac mae bn peth a ddyle beri i'th glustiau di ferwino. Mae nhwy yn dywedyd yn hŷf fod y Drindod yn aros, ac yn cartrefu yn sylweddol ymhôb dyn da. Ac onid yw hyn bn o'r heresiau dinistriol, ni wn i beth fydd.

Eryr. Beth a ddywaid y Golomen. A wyti yn tybied fôd hyn felly.

Colomen. Dymma vn o'r pethau dyfnaf. Dymma gwblwm caled, a drws wedi i gloi ai farrio oddi wrth

Arwydd i annerch y cymru.

oesoedd. Ond fel dymma'r gwir, Mae vn yscrythur Eph. 4. 6. lân yn dywedyd fôd y Tâd ynom ; a'r llall fôd y mab, 2 Cor. 13. 5. a'r drydydd fôd yr ysbryd glân ymhôb calon bûr, oleu, Rhuf. 8. 9. isel, nesol. Ac mae'r holl yscrythurau ynghyd yn dangos (a minnau a feiddiaf ddywedyd) fôd y Drindod dragwyddol ynom ni, ac yn ein gwneuthur ni yn dragwyddol, ie hefyd oni bai fôd Duw drwy ysbrydoedd eraill ni allent barhau byth. Ond er i fôd ef drwyddynt ni chaiff ef ganddynt mor aros ynddynt. Ond mae Trindod ddrygionus arall yn rheoli y bŷd.

Eryr. Pa beth yw Trindod y bŷd ymma ?

Colomen. Chwant y cnawd, Chwant y llygad, a balchder y bywyd. Neu ewylllys creulon, a difyrwrch 1 Joan 2. 16. brwnt, a gallu drygionus.

Eryr. Beth a ddywaid y frân wrth hyn ?

Cigfran. Gâd hyn heibio. Nid wyfi yn clywed yn iawn beth y mae hi yn i ddywedyd. Ond hyn a wn i, nad ydynt hwy i gyd ond y bobl gyfyngaf ei deall yn y bŷd. Rhyw vn gaingc sydd yn eu pennau, ond nid oes moi calonau hwy yn helaeth.

Eryr. Beth er hynny ? Os ydynt hwy yn deall yr vn peth anghenrheidiol tragwyddol, nid Luk. 10. 42. oes ormod matter er i bôd nhwy megis ffyliaid ynghylch y matterion a loscir ar fyrder gyda'r bŷd. Ond Dysced pôb aderyn y gaingc sydd iw chanu fyth yn y bŷd arall, pan fo'r bŷd, a'r cyfrwyftra, a fôwn pôb hwsmonaeth wedi passio byth.

Cigfran. Mi welaf, dy fôd ti yn dioddef iddynt ddywedyd fôd y drindod ynddynt.

Eryr. Atteb di O Golomen. Pa fodd y mae hyn ? Ai trwy ysbrydoliaeth neu sylwedd ?

Arwydd i annerch y cymru.

2 Cor. 4. 18.

Col. 1. 27.

Hebr. 3. 6.

Gal. 4. 19.

Colomen. O Eyr Deall, mai sylwedd yw pôb ysbryd, ac nad yw'r bŷd a welir ond cysgod o'r bŷd nis gwelir, yr hwn sydd drwy'r bŷd ymma : ac nid yw'r corph ond cysgod, ac megis march lliain yr ysbryd, neu wain i'r enaid a bery byth. Ond mae'r Drindod yn aros ynom yr un fath ag y mae'r mŵn aur yn y ddayar, neu ŵr yn ei dŷ, neu blentyn yn y grôth, neu dân mewn ffwrn, neu'r môr mewn ffynnon, neu fel y mae'r enaid yn y llygad y mae'r Drindod yn y Duwiol. Am hynny mae'r hên ddihareb yn cynghori, na chais ymweled a'r drindod onis ceisi yn yr undod. A gwirionedd yw mai ymha le bynnag, (ymmhwy bynnag,) y bo goleuni, a chariad, a heddwch, a phurdeb ac undeb, a nerth nefol, yno y mae'r tri yn vn yn aros.

Eyr. Ni ddown at y pethau hyn etto. Chweddleuwn ychydig â'r gigfran, mi ai gwelaf hi yn anesmwyth, ac yn barod i ehedeg. Gwrando di, frân, ni fynnem bei allem dy ynnill di i ddychwelyd gyda ni i'r Arch.

Cigfran. Beth fydd gennych i'm hynnill?

Eyr. Mi wn fi mai gwell gan Noah faddeu i vn a edifarhao na difa cant. Cofia Rahab o Jericho, a Saul o Tharŷus, a'r lleidr ar y groes, a'r mab afradlon.

Cigfran. Gobeithio'r gorau oni bai obaith fe a dorre'r galon. Gobaith ni chywilyddia.

1 Joa. 3. 3.

Job 11. 20.

Colomen. Y Sawl sydd ar iawn obaith ynddo, mae efe yn i buro ei hun : a'r gobaith ffals arall sydd, fel anadl dŷn yn marw, yn diangc ymmaith.

Cigfran. D Eyr. Dymma 'r golomen yn ceisio rhwyŷtro i mi obeithio, ac os derfydd am fy ffydd am gobaith, fe ddarfu am danaf finnau byth.

Arwydd i annerch y cymru.

Eryr. Nid felly. Ond dangos y mae hi fôd gobaith rhai fel llaw wywedig, na all helpu pan fo rheittia, neu fel angor llong heb gael gafael yn y gwaelod.

Colomen. *I ynnill y frân yn ôl, mi allwn roi fy mywyd drosti. Ac rwi'n tystiolaethu fôd gogoniant yn yr uchelder, ac ewyllys da i ddynion. Fe fu yr Fachawdwr ar y ddaiar yn ynnill Publicanod mewn cariad, ac yn dioddef gloes angau dros ei elynion. A glywodd nêb erioed sôn am y fâth gariad? ddarfod i vn dynnu ei galon o'i fonwes, a'i lladd hi, a'i rhoi hi iw wrthwynebwy'r iw bwytta, iw cadw nhwy yn fyw? Dymma fel y gwnaeth y Goruchaf i achub y dynion bryntaf rhag y gwae tragwyddol. Mawr yw, os gall dyn dynnu ei lygad ai roi i gadw yn llaw ei gyfaill. Ond ô beth a ddywedwn i am hŷd, a llêd, ac vwochder, a dyfnder cariad y nefoedd? Mae llawer yn gorchfygu cariad ei cymydogion drwy ei drygioni ei hunain. Ond mae hwn o'i ewyllys da yn talu holl ddlêd ei elyn a'i fywyd ei hun, ac yn i dynnu o'r carchar, ac yn i wisgo yn nillad ei fâb ei hunan. Mae efe yn rhedeg ar ôl y rhai sy'n diangc oddiwortho, ac yn cusanu y rhai sydd yn poeri yn ei wyneb, ac yn cynnal yn gynnes y rhai sydd yn ceisio neidio o'i fonwes, ac yn cyd-ddwyn a'r rhai na erys wrtho. Fe ddaeth o'r nefoedd uchaf i'r bêdd isaf, i godi y pechadur drewllyd o'r dommen ddaiarol i'r faingc nefol. Fe gymmerodd asael ar naturiaeth dyn, ac a adawodd angelion i fyned gyda'r dwfr. Ond mae vn peth yn rhwystro yr aderyn dû ymma i ddyfod adref er a ddyweder wrthi.* Luc. 2. 14. Eph. 4. 9.

Eryr. Beth a all hwnnw fôd?

Colomen. *Y peth gorau ar a fedd hi, Synwyr y bŷd, a doethineb y cnawd, a rheswm naturiol yr hwn (fel sarph dorchog) sy'n chwythu allan wenwyn yn wyneb y gwirionedd, Dysg lygredig sydd raid i dad-* Rhuf. 8. 7.

Arwydd i annerch y cymru.

- Act. 13. 10. *ddyfsgu, a'i dattod oll cyn cael cwltwm y gwir ddis-
cyblion. lleidr o'r tu fewn yw synwyr dyn, yn cloi drŵs
pôb meddwol yn erbyn awel yr ysbryd glân. Dymma'r
Achitophel a'r suddas sy'n bradychu dyn i ddwyllaw*
- Ier. 17. 9. *diafol. Mae gan bôb dyn ddigon o gyfrwystra iw
dwylllo ei hunan. Dymma fwa Luciffer a Gelyn
Noah, Mam rhyfeloedd, Mammaeth oferedd, Plentyn
yffern, Diana'r bŷd, Castell y pechod, Mŵg y pwll,
Dadleuwr dros ddrygioni, a ffynnon pôb aflwydd ar
anifail mawr. Canys doethineb y byd, Rhefwm dyn,
cyfrwystra'r henddyn, yw'r cilwg dirgel, blodeuyn y
cnawd, Cares anghrediniaeth, a gwaed pwdr. Dymma
deyrnwialen Beelzebub, Dymma ffals ddrych y ddaiar,
Dymma eulyn Babel, a brenhines y nesoedd, a chwedl
meddwol cnawdol, neu ddwys feddylfryd y galon, Gwad-
wr gwirionedd, Pensaer Anghrist, Afon dyn, llyw
natur, a chertwyn yn dwyn dyn ar y goriwared.*
- Dat. 17. 5. *Dymma fambuttain pôb crefydd fastardaidd. Am
hon yr wyfi yn fôn cymaint, am iddi wneuthur cym-
maint o ddrŵg yn y bŷd dan rith synwyr a deall-
dwriaeth. Ac nid malis ond y cyfrwystra diffaeth ymma
sy'n llâdd y gigfran. Hwn yw'r gwynt sy'n troi
melin yr ewylllys oddifewn.*

*Eryr. Beth yr wyti yn i ddywedyd yn erbyn
doethineb. Mae arnai ofn dy fôd di yn amhwylllo.*

- Colomen. Geiriau sofrwydd yr wyfi yn i traethu.
Nid magl i'r cyfflog yw synwyr y cnawd, ond i'r
aderyn doethaf dayarol. Y dynion naturiol gorau a
gollir. Am hynny Gocheled pawb ei synwyr ei hun.
Ni fedr anifail hoyw ehedeg, ag nid ysbrydol yw'r
naturiol, er gwyched fo yngolwg dynion. Mae llawer
o bregethwyr yn anghymmeradwy ac yn golledig. Ei
hathro yw synwyr y cnawd. Maent yn scrifennu eu
pregethau, ond oni bai gyflog dynion, ni wnaent bwyth
o waith, ac er hynny fel gweinidogion yr efengil y*

Arwydd i annerch y cymru.

mynnent ei hanrhydeddu. Ac heb law y dyscawdwy'r deillion nid oes mewn tref na gwlad ddyn llwyd llwm anlythrennog nad oes sarph yn ei fonwes, a synwyr y cnawd yn ei galon.

Eryr. Nid rhyfedd wrth hyn fôd llawer yn golledig os yw pŵb dyn fel nythed o nadroedd yn llawn o feddyliau cnawdol. Ond beth a ddywaid y frân wrth hyn ?

Cigfran. Dymma daro at y gwreiddyn. Os drwg gynghorwr, drwg ganlynw'r. Os tywyll goleuni rheswm mae'r holl gorph yn dywyll, a phŵb gair ac a ddywedaïs i erioed yn ofer. Ond (om rhan i) rwi'n tybied fôd rheswm ymhŵb peth, ac mai rheswm naturiol yw'r goleuni gorau. Dymma wreiddyn y pren a blannwyd yn ddwfn. Diwreiddied y golomen ef os gall.

Colomen. Mi wn mai dymma Salomon y bŷd, ond mae ysbryd gwirion y golomen yn fwy na Salomon yn ei holl ogoniant ai ddoethineb. Ond i ddangos i ti ddoethineb ddayarol y frân. Ei synwyr hi yw hyn. Dalied pawb ei eiddo, cippied pawb a allo. Safed pŵb dŷn ar ei waelod ei hun. Na ddywedded mor gwir mewn cariad, ond mewn creulondeb. Na ddringed vwochlaw rheswm dŷn. Canlyned y bŷd ai arfer. Maged ei naturiaeth ai gnawd ai waed, a gwaried ei amser mewn trythyllwch. Bwyttaed ac yfed a bydded lawen. Bodloned bawb er i fwyn ei hun. Bydded ganddo ddau wyneb yn barod, ai galon yn ddauddyblyg. Bydded gall drosto ei hunan. Onid e marw a wna. Ond dymma ffolineb y bŷd. Dymma ysfydrwydd pen agored, canys nid call y dyn ai ceisio ei hun. Y Sawl fydd a dau wyneb gantho, mae vn o'r ddau yn gythreulig : y neb a wenhieithio ddynion

Arwydd i annerch y cymru.

fydd bwdr yn ei galon. Hawdd yw bwytta, yfed, a chwarae gormod, a dawnsio yn y cnawd ar ôl pibell yr ysbryd drwg. Ysbryd y gwaed yw cwmmlwl y meddwyl. Arfer y bŷd yw'r porth llydan i ddestryw. A'r Sawl na ddringo uwch ei law ei hun, ni eistedd fyth yn y nefoedd. Mae'r dyn difyr chwerthinog allan o'i gôf ei hun, ac o'r tu fewn i gôf y sarph. Amser dyn yw ei gynnyscaeth, a gwae ai gwario yn ofer. Rhaid yw dosi ysbryd y cnawd, a magu bywyd ysbryd yr vchaf. Boddi a wna'r dyn na nosia yn erbyn ffrwd y wlad. Y rheswm vchaf yw'r afreswm isaf. Ni saif neb ond vn arno ei hun. Nid eiddo neb ei hunan. Cadwed parwb ei galon at Dduw. Adrodded pob vn ei gydwybod yn ddoeth. Cladded dyn ei reswm ei hun. Ond dymma iaith nad oes nemmor yn ei deall. Nag ofned neb arall cymmaint ac ef ei hun. Oni fedri roi taw ar eraill, distawa dy hun. Pan fo mwyaf siôn yn y bŷd bydded lleiaf yn dy galon. Nag ofna ddiadol, na châr y pechod, ac na chynnwys dy hun. Na ddalied ysbryd y creadur di, ond nosia i ysbryd y creadwr. Cyfrif y da o'th flaen yn berl, a'th waith o'th ôl yn dom. Melys i'r cnawd yw siwgwr diadol, ond bwytta di y manna dirgel. Mochyn yw Luciffer yn ymdreiglo ynghnawd dyn. Crochan hwn yw calon fudr yn berwi ar dân uffern. Gwyniau'r cnawd ŷnt feirch o ryfel; descyn oddi arnynt, ac nag oeda. Perthen o ddrain yw rhesymmau dyn, ai gwado ei hun a ddiange o honi. Portha dy chwant, ac fe a'th ladd. Llei mae dynion mae angelion, llei mae angelion y bydd dynion. Y Sawl ŷyn byw ynddo ei hun ŷyn byw allan o fonwes y tād. Oni elli achub eraill, diange dy hun oddiworthit di hun. Gwell yw adnabod y galon yn y bŷd ymma, nai bôd hi yn adnabod digofaint byth. Pa fodd y gelli fôd yn llonydd oni byddi ar y graig? Nid gwaeth beth a ddywedo ffyllaid, nid ei gair nhwy y saif.

Eryr. O Golomen. Dymma ddiharebion newydd-

Arwydd i annerch y cymru

ion. Yr oedditi gynne yn fôn am ynnill y frân,
ond fe alle fôd hyn yn i gwylltio hi ymhellach.

Colomen. Ni ellir wrth hynny. Oni ynnill y
gwir hi, nid oes dim ai hynnil. Llawer sy'n croeni
briw pŵdr, ond fe a dyr allan gwedi. Mae llyngêr
ymmonwefau dynion, onis lleddir, hwy a laddant.

Eryr. Helpa'r frân, fel y gallo hi wŷbod hyn
ynddi ei hun.

Colomen. Nid wyfi yn guthio ar arall y peth yr
wyfi yn ei ganfod. Oni bŷdd tŷst oddi fewn nid yw
rhesymau genau ond rhaffau gwêllt. Er hynny mae
rhyw dorriad anrhaethadwy yn fynghalon i wrth feddwl
am golledigaeth dyn, ac wrth edrych arno yn ddall, yn
fûd, yn fyddar, yn dlawd, yn noeth, yn glwyfus, yn Dat. 3. 17.
glôff, yn glâf, ie yn farw. och och a dyfna och yw tewi.

Eryr. Onid oes help i'r frân er hyn i gyd?

Colomen. O na wele hi y goleuni mewn cariad!
Ond mae ef etto yn guddiedig oddiwrthi. Er hynny Luk. 19. 42.
mae golwg i'r dall, a iechyd i'r difeddyginiaethol. Jer. 30. 15, 17.
Mae'r porth cyfyng etto heb i gau, ac mae yn bosibl
myned i mewn. Dymma'r amser. Dymma'r dydd.
Mae fe yn passio fel breuddwyd nŷs, neu saeth o'r
llinyn, a phan dorrer llinyn y bywyd ni ellir moi
glymmu eilwaith byth.

Eryr. Ond beth os pechodd hi y pechod na
faddeuir mono yn y bŷd ymma, nag yn y bŷd a
ddaw?

Colomen. Nid oes neb yn pechu felly, ond y rhai
maleisus sydd yn rhyfela yn erbyn ei goleuni ei hun, ac Iob 24. 13.
yn ffeiddio daioni mewn eraill, ac yn gwybod mai
daioni yw, ac hefyd yn parhau fel hyn yn gynnddeiriog Heb. 10. 27, 29.
hyd ddiwedd ei heinioes. Am hynny Rwi'n rhybuddio
pawb, ac yn gweiddi ar bawb. Na thybygwich fôd
drws y drugaredd wedi ei gau yn eich erbyn tra fo

Arwydd i annerch y cymru.

anadl ynoch, ac ewyllys i ddychwelyd. Ond yr ydych etto yn dilyn y cnawd, yn canu carolau i gyffroi eich chwantau, yn darllain llyfrau bydrion anllad, ac yn gwenwyno y gwreiddyn pur, yn dilyn tafarnau, a thablerau, a llwon, a mellidith, a gwawd, a gwatwar, yn caru chwaryddfa diafol (fel eidionnau uffern) yn dibrisio'r tlawd, yn byw yn hoyw, yn nhommen masweidd-dra, yn gwatwar sofrwydd, ac yn y tân du anweledig, yngwely'r buttain, mewn gwleddau a glothineb, mewn meddwod, a chwerthin, mewn cydorwedd a chywilydd, mewn cefnigen ac anfodlonrwydd, mewn rhyfig a chyfrwystra, mewn gwae a gwaelod erchyll. Deffro. Cyfod. Mae etto i ti groeso, Mae gwledd nefol yn aros am danat. Mae bara ddigon yn nhŷ dy dâd. Pa ham y byddwch feirw (o blant dynion?) Pa ham y collwch chwi eich eneidiau yn yr o'ch tragwyddol?

Eryr. Yr ydym ni yn gwrando ar hyn i gyd, ac nid yw hyn ond fŵn geiriau ynghlufiau llawer.

Colomen. Sŵn yw hwn a berŷ byth, fel twrwf taranau tragwyddol mewn llawer cydwybod sydd yr awron yn gwrando ar y pethau hyn yn ddifyr, ai calonau yn esmwyth, ac yn chwerthinog. fe gyfyd hyn yn eich erbyn ddydd a ddaw. Chwi wrandawyr diosal. Rhaid oedd i mi i ddywedyd er i hyn fôd yn dŷst yn eich erbyn. A phwy bynnag wyti sydd a'r pethau hyn gennit yn dy law, neu yn dy glŷst, Rwi yn rhoi Siars arnati erbyn y dydd mawr sydd yn agos, ar i ti ddangos, a danfon y pethau hyn ar hŷd, ac ar lêd ymysg y cymru a'th holl gymydogion, ac na chuddia, na chela (dan dy berigl) mo hyn oddiwrth eraill.

Cigfran. Ha. Nid yw hyn i gyd ond bygythion a breuddwyd y golomen. Nî a fyddwn

Arwydd i annerch y cymru.

llawen tra fôd. Ac ymmaith a'r meddylliau
ymma i ffordd allan o'r meddwol.

Colomen. Nhwy a ddeuant i mewn eilwaith, er i
ti wneuthur dy waethaf iw cadw allan. Nid ydis
nës er anghosio'r gwir. Oni wrandewi di, fe a
wrendu eraill, ac a edifarhant, ac fe ai cedwir hwynt,
ac a'th losgir di.

Eryr. Gwrando (o Gigfran) Rhaid i mi o'r
diwedd dy holi di yn ddwysach. Pam na ddoi yn
ôl at dy Arglwydd?

Cigfran. Mi welaf dy fôd ti yn fy erbyn i
yn hollatol, ond cymmer Noah, a'i Arch
rhyngoti a'r golomen. Minneu a wn p'le
cai fy swpper. Mi glywaf sawyr burgun-
nod ar y ddafar.

Eryr. Fe dderfydd y rheini o'r diwedd, ac yno
fe dderfydd am danat tithau.

Cigfran. Mi oes fatter. Mi ai cymmeraf
tra i castwyf. Ffarwel i Noah, ac iw Arch,
ac i tithau, ac i'th golomen. Mi ddoi attoch
mwyach. Crawl, Crawl. Ymaith, ymaith.
Ymhell ddigon.

Eryr. Wele, mae'r gigfran wedi hedeg a myned
ymaith oddiwrthym ni yn ddigon pell. Ni gawn
lonydd i ymddiddan wrthym ein hunain am y
pethau a ddechreuaiſt. Mi welaf na ellir dywedyd
pôb peth ymhôb cwmnhi, am nad yw'r pethau
dyfnion ond damhegion i'r byd byddar. Rwi'n Mat. 13. 35.
gobeithio gan fôd y frân wedi ein gadel yr agori
di i mi ddirgelwch dy deyrnas di.

Colomen. Ni feiddiaf fi ddywedyd fyngeirau fy Joan 5. 30.
hunan, ond oddiwrth vn, i ddangos y dwfn, ac ni

Arwydd i annerch y cymru.

Joan 16. 14. *fedri di moi ddeall er i ddywedyd. Nid oes na dywedyd na gwranddo yn iawn onis gwneir yn ysbryd y Goruchaf. Arno fo rwi'n edrych, ynddo fo rwi'n credu, y dengys ef i ddifcleirdeb. Am hynny dôs rhagot.*

Eryr. Pam mai deilien olewydd a ddygi di yn dy big, ac nid deilien oddiar bren arall?

Zach. 4. 12. *Colomen. Yr olew nefol a'r ennaint tragwyddol*
1 Joan 2. 20, 27. *yw fynglybwr i: Rwi'n gadel dail mawr-dderw*
Bashan ar fy ôl. Canys nid y dail mwyaf oddiar rai
1 Cor. 1. 26. *vchaf y mae Noah yn i hoffi.*

Eryr. Pam yr wyti yn dyfod brydnhawn yn yr hwyr, ac nid yn y borau a'th newydd gennit?

Colomen. Am mai tua diwedd y bŷd y pregethir yr
Dat. 14. 6. *efengil dragwyddol, yr hon a guddiwyd rhag oesfodd a*
1 Tim. 6. 15. *rhag Patrieirch a phrophwydi yn y dechreuad.*

Eryr. Roedd y gigfran (di glywaiſt) yn cyhuddo y golomen ddiwaethaf na ddaeth hi fyth at Noah:

Colomen. Gwir yw. Yr eglwys ddiwaethaf yw
Dat. 3. *Laodicea. A gwir hefyd yw (fel y dywedaiſt di) nad rhaid wrth bregethwyr wedi darfod dwfr diluw digofaint. Ar dyddiau diwaethaf yw'r dyddiau gorau i rai, a gwaethaf i eraill. Canys ynddynt y bydd rhai gwell, a rhai gwaeth nag a fu o'i blaen hwynt erioed.*

Eryr. A wyddosti pa fodd y bydd dydd y farn?
Colomen. Nid diwrnod fydd o bedair awr ar hugain mwy na'r diluw. Ond fe ddaw i losci y bŷd
2 Pet. 3. 6, 7. *crin ymma fel y darfu golchi y bŷd brwnt o'r blaen.*

Eryr. A losgir y nef ar ddayar yn lludw ar y cyntaf yn nechreuad dydd y farn?

Colomen. Na wneir mwy nag y troes y diluw y bŷd yn ddim, Canys rhaid yw bôd adferiad (cyn bôd

Arwydd i annerch y cymru.

dinystriad) pôb beth. A rhaid i'r greadwriaeth gael Sabbath o orphwysdra cystal a dŷn, a hyn y mae'r holl brophwydi er dechreuad y bŷd yn sôn am Act. 3. 21. dano, a hyn y mae pôb creadur yn ochneidio ar i ôl. Rhuf. 8. 19, 22

Eryr. Pa arwyddion a fydd cyn dechrau dydd y farn?

Colomen. Fe ddigwydd rhagarwyddion y dwfr diluw. Fe fydd y bŷd yn llawn bryntni cnawdol, a Mat. 24. 37, 38, ffolineb naturiol, a chammau anefgorol. Pawb yn 39. erthwch dan ei faich, a llawer yn dilyn trindod y bŷd tywyll ymma.

Eryr. Oni lofcir ar y cyntaf yr holl anifeiliaid.

Colomen. Na wneir mwy nag yn y diluw y boddwyd. Ac ychydig ddynion a achubir. Ie ni achubir neb i gyd am fod cnawd iw losgi gan bawb, Pan 1 Cor. 3. oleu'r dydd y ceir gweled hyn yn eglurach, a deall yn well pa fath ddiwrnod fydd dydd y farn olaf. Gwell yw felio y genau na dywedyd geiriau ofer iw llosgi, neu iw llyngu; os disgwili am y diwrnod yn iawn, di gei i weled yn ei wawr.

Eryr. Ond pa fodd yr achubir y gweddillion o'r dynion?

Colomen. Wrth i codi i'r awyr vwchlaw'r tân (fel Noah i'r Arch vwchlaw'r dwfr) sef wrth i 1 Thes. 4. 14, hadgyfodi a'i hefcyn oddiwrth yr ysbrydoedd meirw i 17. gyfarfod a'r Arglwydd.

Eryr. A ymladd dynion ar ôl gweled y tân cyntaf?

Colomen. Ymladd a Duw (mewn meddwl) a wna'r colledig byth, Buan yr anghofwyd y diluw, ac yr aethont i adeiladu Babel, ac i foelystotta ar ôl Gen. 11. Nimrod. Ac er bôd angelion Duw yn nhŷ Lott, fe fynnai gwŷr Sodom (bes gallasent) i mochi. Da yw Gen. 19.

Arwydd i annerch y cymru.

Pfal. 106. 13.

Dat. 20. 7, 8.

côf Duw yr hwn sy'n yn canfod, ac yn cynnwys pŵb peth ar unwaith hyd y diwedd, a thu hwnt i'r diwedd. Ond drwg yw côf dyn yr hwn mewon munud awr fydd wedi gwerthu mawr waith Duw, allan o'i law ai goffadwriaeth ei hunan.

Eryr. Ond, a wyddost ti Pa brŷd y dechrau dydd y farn?

Dat. 6 & 16.

Colomen. Nid yw Noah yn rhoi cennad i weled yr awr a'r dydd dan y chweched sêl. Ond o ddechreuad y bŷd hyd y diluw yr oedd mil a chwechant ac un mlynedd, ar bymtheg a deugain: felly mi a'th gynghoraf (O Eryr) i ddisgwil canys mae fo yn agos. Mae Sion yn escor hefyd yn ei mynydd, a'r droell fawr ddiwaethaf wedi dechrau troi, yn barod yn y bŷd.

Eryr. Beth a ddaw ar ôl y tân cyntaf?

Gen. 9.

Heb. 2.

Efai 11. 9.

Colomen. Fel ar ôl y dwfr diluw yn gyntaf fe wnaed cyfammôd arall a'r holl greaduriaid, yn ail fe roed cyfraith newydd i warafun tywallt gwaed, yn drydydd fe wisgwyd dyn a mawrhydri, ag arglwyddiaeth i ddechrau bŷd newydd. Mi ddangoswn i ti (O Eryr) lawer mwy yn hyn, ond dymma ddigon i'r call dros yr awron.

Eryr. Ond. Pam yr wyti yn dywedyd mai cyffelybiaeth o Dduw oedd Noah.

Gen. 6.

Joan 3. 16.

Act. 13. 48.

Colomen. Vn yw ef yn ymgenhedlu yn dri. Efe yn unig oedd berffaith, a'r holl fyd yn ymdrolio mewon celwydd, ac oi gariad at ei blant yn bennaf, ac at bawb, fe baratôdd Arch i gadw cynnifer ac a ddoent iddi, a'r rhai a appwyntiwyd a ddaethant i mewon, ac a gadwyd.

Eryr. Ond er hynny Gŵr pechadurus oedd Noah. Pa fôdd y gallei efe fôd yn arwydd o'r hwn sydd ddibechod?

Arwydd i annerch y cymru.

Colomen. *Fel yr oedd Salomon yn arwydd o'r mab. Nid yn ei bechod yr oedd efe yn arwydd, ond yn Pſal. 45. ei berffeiddrwydd.*

Eryr. Tri yn vn (meddi di) oedd ef. Ond a oes dim drwg yn dyfod oddiwrth y rheolwr cyntaf fel oddiwrth Noah?

Colomen. *Nag oes. Nid oes (fel y dywedais i o'r blaen) ond cariad a goleuni ynddo. Er bôd digter ac* 1 Joan 1. 5. *arghwyddiaeth gydag ef pa le bynnag y mae. Ac y* Eſay 27. 4. *mae ef ymmhobb man yn llenwi'r nefoedd a'r ddayar. Job 25. 1, 2. Gochel feddwol fôd dim drwg ynddo, er i fôd efe yn hîr* Rhuf. 11. 36. *yn cyd-ddwyn ar drygioni fydd yn y bŷd. O Eryr deall hyn. Canys Dymma wreiddyn ymranniad holl ganghennau gwybodaeth a naturiaeth. Canys y naturiaeth dragwyddol yw ffynnon y naturiaeth amserol. Di wyddost nad yw'r gair da ynddo i hunan yn ddrwg, a ddêl allan o enau vn a meddwol da, ond er cynted y dyweder ef, mae'r glôst ddrwg yn ei ŵyro. Felly mae ysbryd y bŷd wedi cippio a chammu enaid dyn, er iddo ddyfod yn bŷr ac yn berffaith allan o'r vn daionus.*

Eryr. Oni anwyd pôb peth allan o hono ef cytal a dyn?

Colomen. *Na ddo. Ond y Gair (yr hwn oedd yn* Gen. 1. 9, 20, 24. *y dechreuad) a barodd i'r ddaïar escor ar anifeiliaid, ac i'r môr ddwyn allan byscod, ac i naturiaeth ddwyn allan bôb peth ar a oedd ynddi, ar ôl ei ryw ei hun. Ond pan aeth ef i wneuthur dyn, ni pharodd ef i ddim ar a greasid mor escor. Ond, efe i hunan a ddywedodd, Gwnawn ddyn ar ein llân an delw ein* Gen. 1. 26. *hun. Am hynny mae enaid dyn wedi dyfod o'r anfarwoldeb, ac yn myned i'r tragwyddoldeb.*

Eryr. Ond pa fodd y daeth yr Adar, a'r pyscod,

Arwydd i annerch y cymru.

a'r anifeiliaid, a'r dynion i ymladd, ac i ymrafaelio ai gilydd, na fedr neb gytuno yn yr vn bŷd?

Gen. II. I.

Colomen. *Fy Arglwydd Eryr. Nid oedd a'r y cyntaf ond vn natur yn Adda, ond hi a ymrannodd yn bedair cainge: nid oedd chwaith vnwaith ond vn iaith, ond hi a dyfodd yn y ddayar yn dafodau lawer. Nid oedd ond vn grefydd gynt, ond hi a rwystrwyd, ac a aeth yn opiniwnau lawer i amryw Dduwiau, Ac am fôd Duwiau lawer mae rhyfel ymmhyrth yr holl creaduriaid, Ac ni allant gytuno ai gilydd nes iddynt gymmodi yn gyntaf a'r hwn ai gwnaeth, a dychwelyd at Noah i'r Arch gyntaf.*

Efay II.

Eryr. Ond pa beth yw'r Arch (meddi di) yn y dirgelwch?

Col. I.

Colomen. *Immanuel. Yr Achubwr. Yn yr arch ymma yr oedd tair cell (sef Swm pŵb naturiaeth;) fel y mae ysbryd, ac enaid a chorff. Ymma yr oedd lletty i bŵb creadur o bŵb rhyw, canys y cyntafanedig o bŵb creadur yw, Oni bai iddo ymadeiladu ynghnawd dyn, a dioddef diluw digofaint, ni buase vn cnawd cadwedig, na dyn nag anifail yn cael ei anadl dros awr. Allan o Arch y wirionedd ymma y mae'r holl adar drwg yn ehedeg, fel y cwmpodd yr angelion gynt i'r môr mawr, (sef ysbryd naturiaeth) i ymborthi ar y burgunnod meirw y rhai yw eneidieu pechaduriaid truain.*

Eryr. Pa beth yw'r drws a egorwyd yn yftlys yr Arch?

Joan 19. 34.

Colomen. *Y briw ynghalon yr Oen ar y groes, o'r hwn y daeth allan ddwfr a gwaed, i lonni ac i lanhau dyn, ac mae'r briw hwnnw etto yn agored i'r dynion bryntaf.*

Eryr. Ond yn yr Arch yr oedd casglfa o ymborth i gadw yn fyw bŵb anifail.

Arwydd i annerch y cymru.

Colomen. *Felly y mae yn Immanuel, nid yn vnig ymborth i bechaduriaid, ac i Seintiau, ond hefyd i'r angelion nefol, ie mae ynddo ef fwyd i fywyd yr holl greaduriaid, Oni bai hynny, ni byddai vn byw. Canys ynddo ef medd Paul y mae pob peth yn cydym- Coloff. 1. 17. gynnal fel yr oedd pob byw yn yr Arch.*

Eryr. Pa fodd y mae bôd yn gadwedig drwyddo ef?

Colomen. *Wrth adgyfodi gydag ef, vwchlaw tonnau chwantau a rhesymmau y cnawd.*

Eryr. Ond mae llawer yn dywedyd mai trwy fedydd y mae i ddyn fôd yn gadwedig. Ac mae llawer o sôn yr awron am y bedydd.

Colomen. *Mae bedydd adfyd (hwnnw yw erlidi-gaeth) mae hefyd fedydd dyfrllyd, hwnnw yw bedydd y bedyddiwr gynt, (yr hwn a bafiodd fel y seren forau). Gyd a hynny mae bedydd tanllŷd ysbryd y gwrthiau, Ond bedydd Christ yw'r vn bedydd mawr, a hwnnw Eph. 4. 5. yw'r dwfr nefol yn yr ailenedigaeth. Heb hwn gwae ddyn. Arwydd o hwn oedd yr Arch yn y dwfr 1 Pet. 3. 21. diluw. Ac fel yr oedd rhan o honi vwchlaw'r dwfr a rhan is i law, felly fe ddioddefodd y Messiah yn y 1 Pet. 3. 18. cnawd, ac fe a gyfiawnhawyd yn yr ysbryd, a'i hiliog-aeth ynddo. Ac fel y codwyd yr Arch vwchlaw brynniau, a'r anifeiliaid a'r dynion colledig, felly y mae'r Seintiau ar y ddayar yn eistedd ym mharadwys yn y nefolion. Fel yr oedd yr Ephesiaid ysbrydol. Ephes. 2. 6.*

Eryr. Ond dywaid i mi pa fodd y gostegodd Gwynt y dwfr diluw, Canys mae gwynt fynychaf yn codi tonnau.

Colomen. *Gwaith oedd hwn yn erbyn rheswm llawer: Ac am hynny, na roed neb le i'r meddyliau dûn, Canys pan ddelo ysbryd y nef i mewn, efe a ostega (drwy o twng) y dwfr diluw sydd yn dy galon di, ac*

Arwydd i annerch y cymru.

Gen. 8. 1.

Joan 9. 6.

Heb. 11. 12.

Joan 12. 24.

Amos 5. 8.

Efay 30. 28.

yno di gei weled pennau y brynniau, a'r meddyliau tra-gwyddol cariadus yn ymddangos o'r tu fewn. Gwir yw i'r gwynt lonyddu'r dwfr, ac i'r clai a'r poeryn roi golwg i'r dall, ac i Isaac farw genhedhu miloedd, ac i'r Oen o'r bêdd ffrwythloni drwy'r bŷd. Mae'r Goruchaf yn galw y goleuni allan o'r tywyllwch, yn troi cyfod angau yn foreuddydd, yn peri i ganol nŷs fôd fel canol dydd, yn diwreiddio dyn allan o hono ei hun iw blannu byth, yn gwneuthur y gwenwyn cryfaf yn ymborth diogelaf, yn dwyn vwchder o'r dyfnder, a dyfnder i'r vwchder, yn cadw y colledig, ac yn colli y rhith gadwedig. Mae efe yn gweithio tu hwnt i feddyliau dynion, ac vwchlaw doethineb angelion, Gogr yw cwrs natur yn ei law ef, a gwych ganddo wneuthur gwrthiau.

1 Cor. 3. 18.

Eryr. O Golomen dirion. Mi welaf fôd Noah wedi caniadhau i ti wybod mwy na myfi, er bôd fy llygaid i wrth Naturiaeth, yn cyrhaedd hefyd, Ac am hynny y sawl a fynno fôd yn sicr o'i iechydwriaeth bydded fel baban bâch, allan o hono ei hun, yn barod i ddysgu y llythrennau cyntaf. Canys y rhai y mae Duw yn i dysgu, ac yn i danfon; mae nhwy yn ehedeg dros bôb peth, ac yn deall naturiaethau. Ac am hynny yr wyfi yn gofyn i ti. A ydiw'r dwfr dros yr holl fŷd? Oni welaisti na choed, na chawr, na chastell, na chraig ai pennau vwchlaw'r dwfr?

Act. 4. 12.

Colomen. Na ddo vn, ymhedair rhan y bŷd. Canys rhaid yw boddi pŵb cnawd, ac nid oes dim a all achub dyn ond yr Arch a wnaeth Noah, sef yr Iesu a'r Immanuel Duw gyda ni yn ein cnawd.

Eryr. Beth yw hynny? a ydyw efe yn ein cnawd ni.

Colomen. Ydiw os ydym ni yn ei ysbryd ef.

Arwydd i annerch y cymru.

Oblegid mae'r ewylllys yn y gair, a'r gair yn y nerth, a'r nerth, a'r gair a'r ewylllys nefol (fel y dywedais o'r blaen) yn aros ynghalon pôb dyn a'r a gedwir.

Rhuf. 10. 8.

Eryr. Ond nid oes fawr yn meddwl am hyn.

Colomen. Ped faent yn gwybod pwy fy'n aros ynddynt ni chae chwant a phechod mor dyfod i mewn 1 Cor. 6. 19. i blâs y galon, llei mae'r boneddigion nefol yn swpperu.

Eryr. Ond pwy fy'n aros yn y rhai drwg?

Colomen. Ysbryd anufudd-dod (Diafol a Luciffer) yn cadw llŷs agored i'r holl chwantau drwg, a neuâdd Eph. 2. 2. gauad yn erbyn daioni ymhôb meddwl tywyll. Ac fel y mae pôb calon fudr yn grochan i'r cythrel ar dân Jac. 3. 6. uffern felly mae efe yn ofalus i gadw tânwydd dano.

Eryr. Oni ŵyr y pechadur pwy fydd yn aros ynddo?

Colomen. Na ŵyr mwy nag y mae'r muriau Pſal. 14. 1, 3. meirwon yn adnabod y trigianydd. Canys ni fyn dyn weled y carnlladron o bechodau fydd yn llechu ynddo, Pſal. 82. 5. fel y gweli dîr genegoeigion, a'r pryfed mewn pwll drewllyd.

Eryr. Gâd hyn heibio yr awron. O ba le y daeth yr holl ddwfr i foddi yr holl fŷd?

Colomen. Allan o drysorau y goruchaf. Efe a rwygodd y dyfnder mawr ynghalon y greadwriaeth Gen. 7. 11. oddi tanodd, ac a egorodd ffenestri element y dwfr oddiarnodd; a rhwng y ddau ddwfr yn vn fe orchfygwyd pôb cnawd er dewred oedd. Ac ar ddydd y farn olaf fe ddaw tân ysbrydol, a tân naturiol i farnu ac 1 Cor. 3. i brofi'r bŷd oddiwrth y Goruchaf, yr hwn fydd ganddo 2 Theſſ. 1. 8. yn ei dryfodŷ y tân, a'r gwres, a'r gwynt, a'r glaw, Job 38. 25, 26. a'r ôd, a'r rhew. Ac ni all vn cnawd aros na'i wres, Pſal. 147. 17. na'i oerni ef. Ac fel y gwnaed Corph dyn o bedwar Eſay 33. 14.

Arwydd i annerch y cymru.

defnydd (sef tân, awyr, dwfr, a dayar) felly ni all vn corph cnawdol spario yr vn o'r pedwar, na byw ar awyr heb ffrwyth y ddaiar, nag yn y gwrês heb ddwfr, nag yn y dwfr heb y tri eraill : Am hynny fe foddwyd pŵb peth a'r yr oedd anadl y bywyd ynddo, ac fe ddygwyd ysbryd pŵb cnawd nad oedd yn yr Arch dan gaethiwed y dwfr.

Eryr. Pam y deuai y dwfr ymma i foddi dynion druain heb roi rhybudd i fôd yn dyfod fel y gallent i ochel ?

2 Pet. 2. 5. *Colomen.* Nhwy gawsant rybydd i gyd gan Noah (pregethwr cyfiawnder :) ond roedd yr holl fyd yn chwerthin am ei ben ef, er bôd pŵb dyrnod morthwy, yn bregeth yn galw a'r y bŷd cyndyn i'r Arch.

Eryr. Pa hŷd y parhaodd ei chwerthiniaid hwynt ?

Iob 22. 16. *Colomen.* Nes gweled o honynt ffynnonau y dysnder mawr wedi i torri, a ffenestri'r nesoedd wedi i hagori a'r Arch wedi i chodi allan o'i cyrhaedd hwynt, Ac yna y dychryn erchyll ai daliodd nhwy, fel gwerwyr gwraig yn eſcor, ac am na fynnent moi helpu o'r blaen, ni ellid moi helpu yr awron.

Eryr. Ond pa fôdd y gwariafent hwy ei hamfer o'r blaen ?

Mat. 24. 38. *Colomen.* Yn bwytta, ac yn yfed, yn cyſgu, yn caru, ac yn ymbriodi, Nid yn ei gwadu ei hunain ond yn i gwychu ei hunain, ac yn chwerthin am ben Noah ai dylwyth.

Eryr. Oni ellid i helpu er hyn i gyd ?

Preg. 3. *Colomen.* Na ellid o'r diwedd, am i bôd wedi gadael i'r amfer bassio ; ac mae amfer i bôb peth dan yr haul.

Arwydd i annerch y cymru.

Eryr. Onid oedd ei heneidieu nhwy yn gadwed-
ig?

Colomen. *Nag oeddynt. Nhwy gollasont yr enaid*
gyda'r corph, y cleddyf gyda'r wain, Canys mae ysbryd
y gwirionedd yn dywedyd mai bŷd o annuwiolion Gen. 6. 11.
oeddynt.

Eryr. Er hynny. Caled yw'r gair, a garw i ti
(Golomen wirion) farnu fôd ei heneidieu hwynt
yn golledig?

Colomen. *Mae ysbryd y gwirionedd yn dywedyd* 2 Pet. 2. 5.
yr hyn a wŷr, a hwnnw a scrifennodd drwy fŷs
Pedr:

Eryr. Ond nid yw Pedr yn dywedyd i mynd
nhwy i'r tân tragywyddol, na chadwyd enaid nêb
ond yn yr Arch.

Colomen. *Er hynny, nid oes iechydwrriaeth yn enw* Act. 4. 12.
nêb arall ond yn enw yr vn heb yr hwn ni all nêb sefyll.
Onid nag ymofyn di gymmaint beth a ddaeth a honynt
hwy, ond beth a ddaw o honot ti, mae i ti ddigon Ioan 21. 22.
o waith dy gadw dy hunan.

Eryr. Ond pa fôdd y ceiff vn wybod i fôd yn
yr Arch wedi i blannu yn yr achubwr, gan fôd y
rhan fwyaf allan o hono?

Colomen. *Os yw'r gwîr ysbryd yn rheoli ynot, fe*
ddengys i ti dy fôd yn gadwedig. Ac hebdo ef ni all 1 Ioan 5. 10.
nag addewid nag arwydd, nag ordinhâd, nag angel
mo'th sicrhau di.

Eryr. Ond pa fôdd y ceir adnabod y gwîr
ysbryd?

Colomen. *Wrth ei ffrwythau nefol yn y meddyliau,*
a'r geiriau, a'r gweithredoedd. Nid gwiw dywedyd
geiriau yn y peth ymma; ond mae efe ei hunan yn
felio gyda'r gydwybod. A'r Sawl fydd yn yr Arch a Rhuf. 8. 16.

Arwydd i annerch y cymru.

Wyr i fôd ynddi, ac mae'n hawdd iddo weled arall allan o honi.

Eryr. Ond wrth ba henw y mae Moesen yn galw yr Arch?

Exod. 2.

Colomen. Wrth y gair Tebah, ag felly y mae Moesen yn galw y llestr yr achubwyd ei fywyd ef ynddo ar y dwfr pan ddaeth merch Pharaoh yw dynnu allan. I achub Noah yr oedd Arch; i wared Moesen yr oedd llestr; ac mae gan Dduw lawer o foddion i achub ei waredigion, ond cofia fyth nad Tebah, na groeg, nag Ebrew yw gwreiddyn yr yscrythurau.

Eryr. Ond mae rhai yn dywedyd mai'r Arch yw'r eglwys: Ac mae gwŷr duwiol dyscedig o'r meddwl hwnnw.

I Cor. 6. 17.

Eph. 5. 31, 32.

Mat. 19. 6.

Heb. 2. 11.

Colomen. Yr vn yw'r pen a'r corph, yr vn yw'r gwreiddyn a'r canghennau, yr vn yw'r gŵr a'r wraig, a'r ysbryd a'r enaid, a'r tân yn y tanwydd, yr vn yw yr hwn a sancteiddir a'r hwn a sancteiddia; ac yr vn yw Christ ai eglwys, yr hon sydd gnawd o'i gnawd, ag ysbryd o'i ysbryd. Y Sawl sydd ynghrist mae efe yn y wir Eglwys hefyd: fe a dynnwyd Efa allan o Adda, a'r Eglwys o Ghrist, a Christ o gnawd yr Eglwys, a'r Eglwys eilwaith o ysbryd Christ. Mae llawer yn sôn am lawer math ar Eglwys. Canys mae'r holl fyd yn dŷ i Dduw, ac uffern a lenwir hefyd, canys mae efe yn preswyllo drwy bob peth. Nid yw eglwysydd y plwyfion ond yscuboriau gweigion, llawer eglwys blwyf sydd fel corlan geifr a buarth gwarchae defaid. Mae'r eglwysydd eraill o ddynion fel anifeiliaid brithion, cylchfrithion, mawrfrithion a mânfrithion Jacob, Nid oes fawr etto yn siarad iaith bŵr Israel, ond mae tafodiaith y ddeubar bobl yn ein mysg (fel y dywaid Nehemiah). Mae'r wesus uchaf yn Israel, a'r wesus

Gen. 30.

Nehem. 13. 24.

Arwydd i annerch y cymru.

isaf o Afdod, Mae'r bobl mewn Babel. Mae'r Eglwysydd yn gollwng defni, a'r distiau yn pydru, Mae rhai (yn siccr) fel y canhwyllbrenni aur, eraill o brês, eraill o blwm, ac er hynny canhwyllbrenni ydynt oll. Mae rhai o honynt yn frenhinesau, eraill Can. 6. 8. yn ordderchwagedd, ond nid oes ond ymbell vn yn Gal. 4. 30. aros yn y tŷ gyda mab Duw : ac am hynny, nid eglwys ond yr ysbrydol, nid ysbryd ond yr ail Adda, nid teml i Dduw ond meddwl pŵr dyn, nid teml barhaus i ddyn ond yr Hollalluog, a'r Oen, nid undeb ond undeb yr ysbryd tragwyddol, nid canu, nid cymmun, nid vno, nid gweddio, nid ymaelodi mewn vn Eglwys oni bydd ysbryd y pen yu rheoli mewn nerth. Canys professu maent i bôd yn adnabod Duw ac yn ei gweithredoedd yn gwadu fôd Duw wedi Tit. 1. 16. i caru, ac yn ei gweled, ac iw barnu. Am hynny diangc di allan o honot dy hunan, ac o'r hên balasau plwyfol, ac o'r hên eglwysydd pŵdr, rhag iddynt Dat. 18. 3. 4. gwympo arnat, ac i tithau gwympo danynt i'r bedd a'r pŵll.

Eryr. Fe barwyd pygu yr Arch, Beth yr oedd y pŷg hwnnw yn ei arwyddocau i ni.

Colomen. Fe ai gelwyd Copher (ond nad yw ieithoedd ond fel llais cogfrain, er bôd llawer yn dotio arnynt) y pŷg yw'r heddwch, a'r cytundeb rhwng dyn a'r hwn ai gwnaeth, sef drwy ffydd ynghysfawnder vn arall. A'r hwn sydd yn iawn gredu, mae efe wedi i Rhuf. 3. glymmu, a'i bygu i ddilyn y wîr eglwys, ac nid i adel i'r bôd ddyfod i mewn iddo.

Iag. 1. 27

Eryr. Di ddywedaist o'r blaen beth oedd y drws oedd ar yr Arch, ond beth hefyd yr oedd ffenestr yr Arch yn i arwyddo?

Colomen. Goleuni'r ysbryd glân. Heb yr hwn y mae dyn fel tŷ yn llawn mwg, heb vn ffenestr arno i

Arwydd i annerch y cymru.

Efay 54. 12.

Mat. 11.

1 Cor. 2. 16.

Luc. 24. 32.

ollwng goleuni i mewn, Ac ym mîwg, naturiaeth mae'r gwybed vffernol yn hedfan : Y golau ymma sydd fel ffenestr o risial. Mae'r haul o'r nêf, yn discleirio drwyddi. Ond nid yw'r dall yn gweled mor ffenestr na goleuni'r bŷd. Ac ni all nêb ganfod y Duwdod ond drwy'r Tâd, na'r Tâd ond drwy'r mab, na'r mab ond drwy'r ysbryd, na'r ysbryd ond drwyddo ei hunan. Mae efe yn agoryd ffenestr yn y nêf fel y gallo dyn weled y peth sydd ym monwes, ac ym meddwol yr oen, Mae efe hefyd yn agoryd vn arall yn y galon i ddyn i weled ei stafell ei hun, ac i hwnnw mae'r yscrythurau yn agored hefyd.

Eryr. Ond beth yr oedd y tair cell yn i ddangos ?

1 Joan 5. 8.

Colomen. Tair rhan dyn, sef ysbryd, ac enaid, a choroph. Tair stâd yr Eglwys dan y gyfraith, dan yr efengil, ac hefyd dan y nesoedd newydd. Tair cell yn gwneuthur vn Arch, trindod yn vndod, fel y mae dwfr, a gwaed, ac ysbryd yn yr vn wŷthen. Ond mae dyn fel anifail nad yw yn i ddeall ei hunan, nag yn medru dychwel at Dduw.

Eryr. Ond pa fôdd y gallai Noah gafclu yr anifeiliaid a'r adar i'r Arch ?

Joan 6. 45.

Colomen. Mae'r anifail yn well na dyn, fe ddaeth yr anifail i'r Arch i gadw ei fywyd ; ond dyn a foddodd yn y diluw. Er hynny Duw a heliodd yr anifeiliaid, a'r adar cadwedig i mewn drwy yfogiad, ac wedi i cynhyrfu, nhwy a ddaethant o'i gwaith ei hun, a'r Sawl a dywyso ef, a dywysir, a'r Sawl a ddyscer gan y Tâd a ddaw at y mab. Ac mae ysbryd etto drwy'r bŷd yn cynnull y rhai cadwedig i mewn, ac o'r diwedd yn gadel y rhai cyndyn allan.

Eryr. Ond yr oedd yn yr Arch anifeiliaid aflan cystal a'r rhai glân. Beth a ddywedir wrth hynny ?

Arwydd i annerch y cymru.

Colomen. *Pôb cangen (medd y winwydden) na* Joan 15. 2.
ddygo ffrwyth ynofi a dorrir i lawr, a phôb dyn ar y
sydd yn cael ei fywyd naturiol ynghrist, a'r na ddycco
ffrwith i Dduw drwyddo, a fwrir fel ciw dierth allan
o nŷth yr Eryr, hynny yw, allan o gynhesfa bywyd
tragywyddol: A hyn a wneir yn y diwedd.

Eryr. *Onid oedd yn hîr gennym am ddyfod*
allan o'r Arch ar ôl treio y dwfr.

Colomen. *Di wyddost i bôb vn ddyfod allan mewn*
trefn, y naill yn llonydd gyda'r llall, pôb vn gyda'i
gymmar, i ddangos mai trefnus yw ymddygiad y rhai 1 Cor. 14.
cadwedig. Ac fel y claddwyd felly y codwyd nhwy,
sef nym, gyda'r arch, A phan rodder y deyrnas i'r
Tâd, ni bydd anhrefnusrâ, ond pawb a eiff i'w le, ac
i'w waith tragwyddol yn ôl ei naturiaeth a'i weith-
redoedd.

Eryr. *Ond wedi'r diluw, fe a ofodwyd Enfys*
wyrdd-felen yn y ffurfafen. Beth y mae honno yn
i ysbyfu i ni?

Colomen. *Mae'r bwa yn y cwmmwl a'i ddaupen* Gen. 9. 13.
i wared, ac nid i fynu, i ddangos nad yw'r Tâd yn
ewyllysio saethu at ddynion mwyach, ond yn gollwng ei
fwâ i lawr yn ei law. Mae rhan o'r enfys yn
wyrddlas i ddangos ddarfod boddi'r bŷd mewn dwfr,
a rhan o honi yn gochfelen i ddangos y llofscir y bŷd a
thân etto.

Eryr. *Ond pa fôdd wrth hynny y mae dial wedi*
darfod a'r bwa a i ddaupen tuag i wared?

Colomen. *Ewyllys y Goruchaf yw na phecho dyn*
yn i erbyn, ac na bo rhaid iddo yntau ddial. Ond tra
parhatho pechod mewn dyn edryched ar yr enfys a
dianged rhag y tân sydd yn dyfod.

Mat. 3.

Eryr. *Ond fe fu agos i mi ac anghofio dywedyd*

Arwydd i annerch y cymru.

i ti fôd rhai yn ymofyn pa fodd y gwnaeth Noah yr Arch ;

Phil. 2. 12.

Colomen. *Mae llawer o feiri a'r waith, ac ychydig o'r rheini i hunain yn gadwedig : llawer fydd o filwyr, o lywodraethwyr, ac o bregethwyr fel feiri, y rhai yn y diwedd a fyddant anghymmeradwy. Am hynny Gweithied dyn ei iechydwrriaeth ei hun mewn ofn a dychryn. Ac am y peth a ddywedaisf dy fôd ti a'r anghosio hyn, Mae llawer peth ynghylch yr Arch, nad wyti yn i gofyn na minnau yn i hatteb.*

Eryr. O golomen dirion, Dangos mewn ychydig eiriau beth yw dirgelwch yr Arch.

1 Tim. 3. 16.

Colomen. *Yn ddiddadl Mawr yw dirgelwch yr Arch. Mawr yw cyfrinach Duwioldeb. Duw a ymddangosodd yn y cnawd, a gyfiawnhawyd yn yr ysbryd, a welwyd gan angelion, a bregethwyd i'r cenhedloedd, a gredwyd iddo yn y byd, a gymmerwyd i fynu mewn gogoniant, ac a ddarw eilwaith mewn anrhydedd mawr, ac am dano ef yr ydym ni yn disgwil.*

Eryr. Wele, Da yr atebaisf. A chan ein bôd ni ymma gyda'i gilydd, mewn llonyddwch, mi âf rhagof.

Pfal. 25. 9.

Colomen. *O Eryr, Gochel gythruddo pan chwilier gwaelod dy friw fel y gwna llawer, Cares cythryblaeth yw anwybodaeth. A fo diddig fydd dyscedig.*

Eryr. Mae hyn yn digio llawer, fôd y ffolaef yn barnu'r doethaf, ac yn dywedyd yn erbyn y peth ni ddeallant.

Pfal. 104.

Colomen. *Gwae a alwo y goleuni yn dywyllwch. Ond mae rhai nesol yn canfod Ecclips (neu Drwnn) ar y lleuad naturiol, heb yr vn ar yr haul ysbrydol. Mae'r creadur yn ymlusco ar ôl ei oleuni : Oni weli di y pren-niau yn tyfu heb ymglywed a'r bywyd fydd mewn*

Arwydd i annerch y cymru.

anifeiliaid? Mae'r anifeiliaid yn symmud heb adnabod y rheswm sydd mewn Dyn. Mae dynion yn ymgoethi heb ddeall y ffydd sydd mewn seinetiau ar y ddaiar. Mae nhwythau hefyd heb ddeall fawr o fywyd angelion, a'r angelion sanctaidd ei hunain heb allel cwbl weled pa fodd y mae'r vn mewn tri yn byw. Ac am hynny (fel y dywedais o'r blaen) Dôd i bôb peth ei lê ei hun, ac di elli weled yn hawdd nad yw synwyr naturiol yn medru nosio na hedeg i Arch Noah. Oni weli di y gwŷr duon dyscedig yn ymdrabaeddu yn chwant y cnawd, ac yn boddi yn ysbryd y gwaed, a rhai o'r bobl anllythrennog yn hedeg ac yn cippio castell teyrnas nesoedd drwy drais, tra fo y rhan fwyaf yn Mat. 11. 12. cippio drwy drais bethau'r byd ymma.

Eryr. Ond er hynny, mi welaf yr vn diwedd yn digwydd i'r naill ac i'r llall. Marw y mae'r duwiol yn y diwedd, ac nid yw'r annuwiol ond marw hefyd.

Colomen. Gwir yw fôd corph y naill yn huno ynghrist, ond mae corph y llall yn pydru gyda'i enaid, fel y mae'r naill long yn boddi yn nhonnau'r môr, a'r llall yn hwylio drwyddynt, Pan fo dyn duwiol yn ymadel a'r byd, nid yw fo ond gadel ei wisg fel Joseph yn nwyllaw gwraig Potiphar, honno yw'r ddayar. Gen. 39. Ac mae haul y cyfiawnder yn sugno gwrês yr enaid hwnnw allan o'r corph ac yn gadel y cnawd (fel gloûn dû) iw orchymyn i'r bedd. Ac fe a godir cyrph (neu natur gorphorol) y rhai duwiol fel y cyfyd yr haul yn ei ogoniant a'i nerth. Ond am y lleill fe fydd ei cyrph moethus hwynt fel tommen i'r cythreuliaid i Esa. 66. 24. ymdrybaeddu ynddi yn dragywydd.

Eryr. Er hynny onid oes adgyfodiad i gyrph y rhai gwaethaf?

Colomen. Fe gynnhyrfir gwreiddyn pôb naturiaeth

Arwydd i annerch y cymru.

Dat. 6.

vnwaith etto, ond ni thâl ei cyffrôad nhwy o'r bedd moi alw yn adgyfodiad. Canys er iddynt sefyll ar y ddayar, nhwy fynnent y pryd hwnnw gael i cuddio dan y ddayar ac ynghromlechydd y creigiau. Ni chânt moi codi i'r awyr i gyfarfod yr vfdus mawr. Canys nid oedd ei heneidieu yn ei bywyd yn ymgodi i fynu, ond fel dwfr tywyll yn rhedeg ar i wared, ac yn pwyso tu a'r dyfnder.

Eryr. Ond pa'r y ddyfnder yr wyti yn i feddwl? Pa beth yw'r dyfnder, a'r vwchder?

Dat. 21. 8.

Colomen. O Eryr, Os gwrandewi fel y dylit, di gei fwy O ddealldwriaeth. Y dyfnder ymma yw'r pwll diwaelod, a hwnnw yw'r ail angau, a'r angau mawr hwnnw yw'r vffern, a'r llied anrhaethadwy sy'n llosgi pechod a phechaduriaid cyndyn fel afon o frwmstan, Canys mae'r pechod lleiaf yn cynhyrfu y digofaint mwyaf: Ac am yr vwchder, hwnnw yw diwedd yr ailenedigaeth. Nid oes neb ai hedwyn ond y rhai sy'n hedeg allan o honynt ei hunain iddo, ac yn byw ynddo.

Esai 30. 33.

Eryr. Ond ai diogel i ddynion hedeg yn vchel? fe alle mai pa vchaf yr ymgodant isaf y cwympant.

Luk 14. 8.

Pfal. 25. 9.

Colomen. Gwir ddigon yw os bydd efcyll o gwyr naturiaeth ganddynt, Canys felly yr ehedodd Luciffer a'i llied i waelod vffern. Y balch a oftyngir, a'r isel o galon a dderchefir. Ond os calon ddrylliedig a gais adnabod dwfn gariad Duw, hi gaff i dysgu, ai chynnal, ai chodi i vchelderau'r Arglwydd, ai chyfarwyddo yn ysbryd y gwir Noah.

Eryr. Ond yr wyti yn fynych yn fôn am Noah. Pa beth yw yr ysbryd?

Colomen. Ysbryd y Goruchaf yw'r awel dragwyddol, a'r seren forau, a goleuni'r bŷd, ffynnon yr oesoedd, fêl y testament, Anaol yr Oen, Rheolwr

Arwydd i annerch y cymru.

*angelion a bywyd dynion : a'r ysbryd hwnnw sy'n
dwyn rhai i baradwys tra fo ei cyrph hwy ar y Phil. 3. 20.
ddayar.*

*Eryr. Paradwys : Pa le mae'r ardd honno ? Mi
glywais sôn llawer am dani.*

*Colomen. Ni all neb hedeg yno, Ond y sawl fydd
yn rhedeg allan o hono ei hunan, sef allan o'i ewylllys, Phil. 3. 10.
a'i gyfrwystra, a'i ddiweddion, a'i lwybrau ei hunan.
Mae Paradwys nid ymmhell oddiworthyt ond ymmhob
mann llei mae cariad Duw yn ymddangos. Ac mae'r
holl golommenod cywir ynddi, yn clywed geiriau an-
rhaethadwy, ymmysg myrddiwnau o angelion, ac Heb. 12. 22.
ysbrydoedd perffaith. Ac hefyd o'r tu arall, mae
vffern a'r tân, a'r nâd, a'r tywyllwch ynghalonau
llawer tra font ymma yn rhodio ar y ddayar.*

*Eryr. Ond gâd i mi ofyn i ti. Onid oes vn nêf,
nag vffern ond fydd yn y byd ymma ?*

*Colomen. Och lawer. Mae nêf dragwyddol, ac
vffern fel ffôr a bery bŷth. Ond er hynny mae naill,
ai nêf ai vffern ymhob dyn yn y bywyd hwn. Ond Luk. 17. 21.
nid yw dyn yn gweled ymma pa le y mae, mwy na giôr Jac. 3. 6.
yn cysgu yn ei welŷ fydd a llenni tywyll y cnawd o'i
gwmpas, a'i holl ffenestri wedi i cau. Ond mae'r amfer
i ddeffro yn agos pan gladder neu pan loscer y cnawd,
ac yna mae pawb yn mynd iw gartref, ac yn canfod
ei orweddfa.*

*Eryr. Ond mae arnai ofn hyn ; Pa le y byddai
yn oes oesoedd ?*

*Colomen. Er bôd ffelix yn crynnu, nid oes sawr Act. 24. 25.
dan y diwedd yn ymofyn am hyn. Os dilyni naturiaeth
di gei losci fŷth heb fynd byth yn vld. On os cei di
naturiaeth arall a chalon newydd di fyddi gyda'r Act. 26. 18.
colommenod yn y llawenydd.*

Eryr. Ai sôn a wnei di wrthyf fi am galon

Arwydd i annerch y cymru.

newydd? Parchedig oeddwn i erioed, am hena-
fiad hefyd (fel y mae'r Achau yn dangos:) Ac
mae llawer a gawfant grêd a bedydd nad oes arnynt
ofn vffern mwy na thithau.

- Colomen. *Er hynny fe ddaw vffern heb i hofni.*
Ac nid yw Achau teuluoedd ond rhwyd a weuodd
naturiaeth yn yr hon y mae prŷfocppyn balchder yn
llechu. Nid wyti nêd er dyfod o honot o dywysogion
Cymru, onid wyti yn vn o hâd Tywysog brenhinoedd y
ddayar, wedi dy eni, nid o ewylllys grêr, ond o'r Hâd
anllygredig: Rhaid i ti er glaned wyt oddiallan gael
newid dy naturiaeth oddifewn, neu fe a'th losgir di yn
dy Blû, a'th foneddigeiddrwydd a'th synwyr dy hunan.
- Joan. 1. 13. *Ac am grêd a bedydd dyfrllyd, nid yw hyn fwy na*
gwelltyn yn y dommen, oni chei di gyda hyn yr ail-
enedigaeth.
- Jag. 1. 18.
- Act. 8. 13, 23.

Eryr. Peth na wn i oddiwrthi ynof fy hunan
yw'r ailenedigaeth, er i mi a'r glûst glywed fôn
am dani.

- Colomen. *Yr ailenedigaeth yw dyfodiad dyn allan*
o'r naill ffd i'r llall yn y bywyd ymma. Pan fô'r
enaid yn yr ysbryd (mewn poen dan weiddi) yn torri
drwy gwrs naturiaeth oddifewn, heb fynnu moi ddal
yn hwy ynghrôth y meddwl dayarol, ond er gwaethaf
pôb creadur yn dyfod allan o dywyllwch i oleuni, allan
o fryntni ysbrydol i burdeb, allan o gâs i gariad, allan
o gaethiwed i rydd-did nefol, allan o'r carchar i reoli,
allan o helynt y bŷd i gymdeithas Seintïau, allan o
fonwes cythreuliaid i gwmnhi angelion Duw, allan o
fŷn y cnawd i glywed llais Duw, allan o'r oferedd i
sofrwydd meddwl, allan o'r chwerthiniaid i brudd-der
paradwysaidd, allan o'r cnawd drevllyd i'r ysbryd
bywiol, ac allan o grôth naturiaeth i'r Gaerusalem nefol.
Mae yn yr Ailenedigaeth ddwy ran. Vn i'r enaid, a'r
ysbryd, am yr hon yr ydym ni yn fôn, a'r llall i'r corph
- Joan 3. 3.
- Act. 26. 18.
- Eph. 2. 1, 2.

Arwydd i annerch y cymru.

yn y diwedd, yr hon a elwir, mabwysiad y corph. Rhuf. 8.
Ac fel y mae'r corph yn y bedd heb i eni hyd yr ad-
gyfodiad, felly mae'r enaid yn pydru yn naturiaeth
ne's iddo adgyfodi gyda Christ, Ac fe wna Duw i
ddyn weled i fôd ef yn gorwedd yn uffern, ac yn llechu
yn y ddayar, cyn iddo ddwyn y meddwl i baradwys.

Eryr. Rwyti yn fôn yn fynych am baradwys.
A wyddost di Pwy fydd yno?

Colomen. Dôd gennad i mi i fôn yn ddisyr am
fyngwlad am brô fy hunan. Rhaid i bawb fôn am ei Luk. 6. 45.
gartref. Rwi (mewn rhan) ynddi yn barod, a'r
Colomennod gyda'm fi fel y dywedais i ti.

Eryr. Ond Beth ped fawn i yn dy ladd di'r
awron, i ba le yr ait ti?

Colomen. I mewn ymhellach i'm gwlad, canys ni
ellir mo'm guthio i allan o'm naturiaeth, a naturiaeth Rhuf. 8. 38, 39.
nesol yw paradwys.

Eryr. A wyddosti beth yr wyti yn i ddywedyd?

Colomen. Gwn, er na fedrai beri i ti ddeall.

Eryr. Onid oes arnat ti ofn marw er hyn i
gyd?

Colomen. Nagoes, mwy nag ar vn fydd wedi
blino, fynd iw welŷ i orphwys. Cennad yw angau Phil. 1.
oddi wrth fy nhâd i'm dwyn i adref allan o ysgol y
bŷd hwn fel allan o garchar y cnawd.

Eryr. Ond mae ofn marw ar eraill?

Colomen. Mae iddynt hwy achos, Canys pan fo
angau yn marchogaeth attynt hwy, mae uffern wrth Dat. 6.
ei fciil ef.

Eryr. Pam nad oes arnat tithau ofn marw?

Colomen. Am fôd vn arall wedi marw drososi, a

Arwydd i annerch y cymru.

Heb. 7.

hwnnw yw fy meichiau i. A digon yw naill ai iddo ef, ai i minnau farw.

Eryr. Oni bu efe farw dros bôb vn arall cyftal a thithau?

Heb. 2.

2 Cor. 5.

Colomen. Fe fu farw dros bawb, ac mae pawb yn cael llês oddiwrtho dros amser. Ond nid ydynt hwy yn i garu ef, ond yn ymollwng oddiwrtho i fyw ac i farw fel Balaam. Ac oni bai iddo erioed ymroi a chytuno i farw, ni buafe y bŷd ymma yn sefyll munud awr ar ôl cwmp Adda.

Eryr. Ond ni bu efe farw lawer blwyddyn ar ôl hynny.

Dat. 13. 8.

Colomen. Ond deall di (O Eryr) iddo addo a bwriadu marw er sylfaeniad y bŷd, a'r peth a fwriado efe, mae hynny fel ped fai wedi i wneuthur yn barod.

Eryr. Ond a fwriadodd ef wrth farw gadw pawb?

1 Tim. 2. 4.

2 Pet. 3. 9.

Pfalm 101.

Rhuf. 9.

Colomen. Mae cariad y Tâd yn y mâb yn gwenu a'r bawb, ond mae digofaint y Tâd, ai Arglwyddiaeth ofnadwy yn gadel ac yn gwgu ar lawer. Felly y mae Trugaredd a chyfiawnder yn vn, ac yn mynnu ei diweddion. Nid yw'r rhain yn Nuw yn ymryson, Ond yn digoni y naill y llall, ac yn ymborth yn ei gilydd erioed. Fel llawenydd a thristwch yn yr vn galon. Ewyllys calon y Tâd (sef yr Achubwr) yw achub y pechadur, ond mae'r cynhyrriad tragwyddol fel tân, neu fel chrochenydd. Dwfn yw gwreiddyn y matter ymma (fel y dangoswyd o'r blaen) a phôb Dyscawdwr ai reswm ganddo, mewn amryw opin-iwnau, Hyn sydd ddigon i'r call, o gormod i'r gwat-warwr. Ac am y gwan ei ddeall a'r sychedig ei galon, disgwilied yn ddistaw, mae'r dydd yn gwawrio, a'r dyfnder yn ymagoryd i dderbyn i'r fonwes olau y rhai ifel gofalus.

Arwydd i annerch y cymru.

Eryr. Nid yw hyn yn bodloni dim ar feddyliau rhai?

Colomen. *Ni fodlonir rhai byth, nag yn y bŷd* 1 Cor. 14. 38. *ymma, nag yn yr hwn a ddaw. Ond bydd di fodlon ynghariad Duw, fel y mynne efe i barwb fôd: Bwytta o bren y bywyd, er bôd llawer yn ymgipio am ffrwyth pren gwybodaeth da a drwg ynghŷd. Digon yw i ddyn wybod hŷd, a llêd, ac uwchder a dyfnder cariad* Eph. 3. 18, 19. *y Goruchaf tuag at ei enaid truan: a'r holl wybodaeth arall a dderfydd ac a ddiffydd fel canwyll pan godo y tymheftloedd olaf.*

Eryr. Ond (wrth hynny) i ba beth yr ydym ni yn ymddiddan? Onid gwiw cael gwybodaeth nid gwiw fiarad nag ymofyn am dani?

Colomen. *Bywyd tragwyddol yw adnabod y Tâd yn y mab, Ond angau yw i adnabod allan o hono, a* Joan. 17. 3. *gorthrymder ysbryd. Nid yw'r Tâd yn i ganfod ei hun allan o'r mab, ond ynddo, a'r mab ynddo yntau, Ond fel yr oedd yr Iddewon yn edrych ar y mab allan o'r Tâd, (heb adnabod yr vn o'r ddau) felly y mae llawer yn edrych am Dduw allan o'i ddifyrrwch ai anwyl fâb, ac yn i gael yn dân llosgadwy.*

Eryr. O Golomen. Rwyti yn rhy gyflym i mi. Ond oni fedri di fôd yn falch am hynny?

Colomen. *Ni fedrai, ac ni feiddiai fôd yn falch. Canys nid fyfi am gwnaeth fy hunan. A'r hwn am* Psal. 100. 3. *gwnaeth i yn wirion ymhôb peth, iddo ef y byddo'r glêd bŷth. Nid oes gennif na llais, na lliw, na llân na phluen o'm gwaith a'm gallu fy hun. Nag ymfroftied neb ynddo ei hunan ond yr hwn sydd o hono* Jer. 9. *ei hunan, yn fendigedig ymmysg pawb ar ai hedwyn mewon cariad.*

Eryr. Ond mae (er hynny) llawer yn hoyw-

Arwydd i annerch y cymru.

feilchion, yn ymfronni, ac yn ymosod allan, orau y gallont.

Colomen. *Er hynny, nid yw dŷn o hono ei hun ond swp o wenwyn, a thelpyn o bridd, ac anifail brwnt, cysgelyd aneallus, neu welltyn glâs yn gwywo, Twrr o escyrn yn pydru. Gwâs i ddiafol ynnhommen y cnawd, Ac a ddyle hwn (dybygi di) fod yn falch? Ie er bôd rhai yn Seintïau ynghyfiawnder yr Arch, mae nhwy yn gweled nad yw ei cnawd nhwy ond blodeuyn, ni all y Goruchaf aros llygaid a meddyliau uchel. Ac fe a ofstygir y brynniau fel Dagon a Jezabel. Canys llei bo balchder mae ynfydrwydd, ewyllysgryfder, anghofusdra, creulondeb, drwglygad, cenfigen, ymrafael, anfodlonrwydd, gwaed, cynnen, malais, ymladd, gwagfost, dirmyg, anair, ymgystadlu, ac ymchwyddo ymhôb drygioni.*

Eryr. Onid oes dim o'r pethau ymma yn eich mysg chwi?

Colomen. *Fel y mae'r afiechyd yn yr iachaf, neu ddraen yn y troed, neu wynt yn y cylla, neu asfwrn o'i le. Mae pechod yn olrhain dŷn da, i geisio i ddal. Ond y mae meddwl dyn drwg yn dal, ac yn goddiwedd ei bechod. Mae'r naill yn marwhau, a'r llall yn magu ei anwylchwant. Mae'r naill yn i ofni, ac yn i gasbau fel gelyn, a'r llall yn i groesafu i'w feddwl fel swgwr dan ei ddannedd. Y naill sydd yn ei chwant ai natur fel brithyll yn y dwfr, a'r llall yn nosio allan o hono ei hunan am ei fywyd. Y naill fel yr hŵch a'r afr, a'r llall fel y ddafad ddinirwed yn adnabod llais y bugail.*

Eryr. Sôn am y bugail yr wyti. Ond mae llawer llais yn y bŷd, a fŵn rhesymmau lawer. Pa fodd yr adwaenost di lais yr ysbyrd glân ymysg y cwbl?

Arwydd i annerch y cymru.

Colomen. Oni wyddost ti y medr oen bâch adnabod llais ei fam ei hun ymmysg cant o ddefaid. Nid oes neb a fedr ddirnad y gwir ysbryd ond y sawl sydd Joan 10. ai natur ynddo, am hynny ofer yw rhoi arwyddion a geiriau i'w adnabod.

Eryr. Wrth hynny. Rwyti yn gadel pawb i'w feddwl ei hun.

Colomen. Pan fo'r gwir fugail yn llefaru, a dyn yn i glywed, mae'r galon yn llosgi oddifewn, a'r cnawd yn crynnu, a'r meddwl yn goleuo fel canwyll, a'r gyd- Luc. 24. wybod yn ymweithio fel gwin mewn llestr, a'r ewyllys Hab. 3. 2. yn plygu i'r gwirionedd: Ac mae'r llais main nesol 1 Bren. 19. nerthol hwnnw yn codi y marw i fyw, oi fedd ei hunan, i wisgo'r goron, ac yn newid yn rhyfedd yr holl fywyd i fyw fel oen Duw.

Eryr. Onid oes cnawd yn gorchfygu y gorau o honoch?

Colomen. Nagoes. Y mae cnawd drosom ond nid yw fo yn gorchfygu monom. Ond fel tŷ Saul yn myned wannach wannach. Canys y neb sydd yn yr Arch a groeshoeliasont y cnawd ai wyniau, ai chwantau. Gal. 5. 24. Mae nhwy fel dynion wedi meirw i blefferau a chlôd a chyfoeth y bŷd, nid fnt fywiog iddynt, nag ynddynt. Gal. 6. 14. Maent wedi gwywo yn ei synwyr, ai hewyllys ei hunain, ac yno mae'r blodeuyn tragwyddol trwyddynt, ynddynt, iddynt.

Eryr. Pa beth (meddi di) yw'r cnawd yr ydym ni yn fôn am dano, gan fôd llawer heb ddeall ei geiriau ei hun?

Colomen. Y cnawd yw pôb peth dan yr haul a'r sydd o'r tu allan i'r dyn oddifewn. Pa beth bynnag sydd ddarvoudedig, ac nad yw dragwyddol cnawd yw. Cnawd yw synwyr dyn, a phlefer y bŷd. Cnawd yw chwaryddiaeth hên ac ifangc. Cnawd yw ymborth a

Arwydd i annerch y cymru.

- Rhuf. 8. hiliogaeth dŷn. Cnawd yw amser a phôb peth ar a derfynir ynddo. Cnawd yw ewylllys a dirgelwch dynion. Cnawd yw gweddiau a phregethau llawer. Cnawd yw anrhydedd gwŷr mawr ac uwchder gwŷr mân. Cnawd yw pôb peth ar a all dŷn naturiol i weled, ai glywed, ai gael, ai gynnwys. A gwellt yw pôb cnawd. Wele gwywo y mae. Nid yr vn yw dros vn munud. Mae anadl Immanuel yn chwythu ar y bloddeuyn ymma, fel ar llyffeuyn gardd, yr hwn a lychwina rhwng dy fyssedd: fe elwir y cnawd ymma wrth henw Henddyn, am i fôd yn gyfrwys i dwyllo, yn hawdd i gofio, yn anhawdd i adnabod, yn gynnefin a dŷn, ac fel tâd iddo. Cnawd y gelwir ef, am i fôd ef am dâyn fel dilledyn, yn anwyl iddo, yn agos atto, yn rhan o hono, yn tyfu ynddo, ac yn pydru wrtho. Y cnawd ymma yw Gelyn Durw, Gwenwyn dŷn, lifrau uffern, Delw anisail, Anŵyl yd pechadur, lloches rhagrithiur, Rhwyd y prŷf coppyn, marsiandwr eneidieu, Cartref y colledigion, a thommen y cythreuliaid. Gwae, Gwae, Gwae y rhai fydd yn byw yn y cnawd; ni all y rheini na bodloni Durw, na bôd yn gadwedig, oni ddychwelir hwynt.
- Rhuf. 8. 8

Eryr. Pwy yw y rheini fydd yn byw yn y cnawd yn ôl y cnawd?

Colomen. Ped fawn i yn henwi'r cwbl, mi hennwn y rhan fwyaf o holl drigolion y ddaiar, y tywysogion beilchion, yr offeiriaid mudion, y llefarwyr myglyd, y gworandawyr cysglyd, y proffeswyr gweigion, yr uchelwyr trawfion, y tenantiaid ffeilfion, y rhai ifaingc nwyfus, y rhai hên ofergoelus, yr usdusiaid anghysfion, yr ymosynwyr partiol, y cyfreithwyr cyfrwysdadrwg, y boneddigion briwsongar, y tlodion rhagrithiol, y gwerin anwybodus, yr ysgolheigion chwyddedig, y milwyr anrhesymmol, y trethwyr digydwytod, y tafarnwyr anifeiliaidd, y cynllyfanwyr segur-llyd, y gwyr chwerwon,

Arwydd i annerch y cymru.

y gwragedd anusydd, y plant cyndyn, y masweddwyr sidanog, y lladron anweledig, y llofruddion maleifus, y cynhennus dircol, yr ymladdwyr gwaedwyllt, y godinebwyr anifeiliaidd, a holl addolwyr y llythyren, a'r cyffelyb i'r rhai hyn, am y rhai y dywedwyd o'r blaen, I Cor. 6. ac yr wyfi etto yn tyfiolaethu, nad y rhain yw etifeddion Gal. 5. teyrnas Dduw. Mae rhain yn boddi yn y cnawd, ac heb adnabod rhodfeydd ysbryd y bywyd. Meirwon oeddynt, meirwon ydynt, a meirwon fyddant oll, oni eilw Duw rai o honynt.

Eryr. Beth a wna dyn i ddyfod allan o'r cnawd i'r ysbryd glân, ac allan o hono ei hun i fyw yn Nuw?

Colomen. Mae llawer yn ymosyn ac yn ymbalsalu dros amser, ac yn ceisio unioni cangen gam ei naturiaeth ei hunain, ond mae nerth natur fel llanw yn gorchfygu yn y diwedd. Ac yn y diwedd y mae barnu. yn yr hwyr y bydd dydd y farn. Dyn a derwen a diwrnod fnt anhawdd i hadnabod, Ond os myn nêb i wadu ei hun a dilyn yr oen yn yr ailenedigaeth, a pharhau hyd y diwedd, a bôd yn gadwedig, Na ddiffodd mor golau sydd yn ei gydwibod, ond chwyth- ed ef i oleuo, a dilyned oleuni Duw, a'r seren forau ynddo, ac fe a gyfyd yr haul yn ddisclair arno. Luc. 13. 23, 24. Mat. 19. 28. Mat. 24. 13.

Eryr. Pa beth yw'r seren forau honno?

Colomen. Sicrwydd gwybodaeth, Gwysl yr ysbryd, ffrwr lygad ffydd, ernes perffeithrwydd, sêl Jehovah, a thŷt tri yn un, angor yr enaid, a'r cwbl pan fo dyn yn y goleuni yn adnabod cariad Duw atto, ynddo, a thrwyddo, mewn nerth a heddwch ryfedd. Col. 2. 2. 2 Pet. 1.

Eryr. Oh. Beth a wna i gael hyn ynof fy hunan?

Colomen. Rhaid yw curo yn galed wrth ddrws Duw mewn gweddïau, fel cardottyn, ac nid tewi nes

Arwydd i annerch y cymru.

cael. Mewn ysbryd a meddwl yn y porth bôb munud, Canys y Sawl ai gofynno ai caiff.

Eryr. Ond mae llawer yn gweddio heb fôd nês. Pa brŷd y mae gweddi dŷn yn cyrhaeddyd monwes Duw?

Colomen. Pan fo ysbryd Duw yn ochneidio (yn ddigymmysg) mewn dyn, Pan fych di yn ymroi i Dduw, ac ewyllys i geisio ysbryd Duw fel cynmyscaeth i'r enaid; Ac hefyd yn ymgryfhau i barhau yn daer, ac yn wangus nes i ti i gael. O blegid nid cnocc neu ddau sydd ddigon wrth ddrŵs Duw. Mae llawer cythrel nad a allan drwy ympryd a gweddi heb ffydd, na thrwy ffydd heb ympryd a gweddi. Ac mae'n agos drô mawr ar dywydd: Mae taranau ysbrydol, Mae daiar-grynfâu ysbrydol, mae lleisiau ysbrydol, Mae cenllysg ysbrydol. Mae mellt ysbrydol, Mae dreigiau ysbrydol, a barn ysbrydol. Ac mae'r rhain i gyd yn anweledig yn ysbryd dŷn, ymwrandawed dŷn ai galon, ac fe gaiff glywed y pethau hyn ynddo ei hunan, Mae llawer a fyddai wych ganddynt drasaelio yr holl ffydd drosto, ond nid adwaenant y bŷd mawr helaeth yn y galon, ond mae'r borau wedi gwawrio i ddyn yw adnabod ei hun, canys mae'r priodfab yn barod, ar brenin, ar barnwr, wrth y drŵs.

Eryr. Ond mae llawer yn dywedyd er ystalm fôd y barnŵr ar ddyfod, a bôd ei fŷs ef yn codi clicced y drŵs er-ys llawer blwyddyn. Er hynny ni wela i monoso etto yn ymddangos, na dydd y farn etto wedi dyfod.

Colomen. Mae dydd barn wedi dechrau yn barod yn y gydwylbod, ac fe ai datcuddir yn yr amlwg pan ymddangoso y Duw mawr. Nid yw ef yn oedi dyfod fel y dywaid rhai sydd heb i ganfod ef, nai gydnabod yn llenwi'r hollfyd, yn gweled pôb peth, yn barnu'r teyrn-

Arwydd i annerch y cymru.

afsoedd, yn cyffroi yr holl naturiaethau, yn ceryddu cydwybodau, yn cyflawni prophwydoliaethau, ac yn agoryd yscrythurau. Er ir Iddewon ddisgwil yn hîr am y Messiah, ni dderbynient mono pan ddaeth am na ddaeth ef yn y ffigûr yr oeddynt hwy yn disgwil am dano, felly mae fo yr awron yn barod i ddyfod yw deml, ond pwy a all aros tân y toddudd a sebon y Mal. 3. 1, 2. golchyddion? fe ddaw, ac fe gaiff pawb i weled fel y dywedais i am y Diluw or blaen.

Eryr. Rwyti yn myned oddi wrth y Questiwn a ofynnais i ti.

Colomen. Felly yr oedd Iachawdwr y bŷd pan ofynnid iddo lawer peth drwy synwyr y farph. Ac ni thâl y cnawd moi attech, Ar sawl sy'n siarad llawer ymysg dynion nid yw fo yn clywed fawr o lais Duw a pharadwys. A gwell i mi dewi na dywedyd wrth vn byddar rhag dywedyd geiriau segur, Canys rhaid rhoi cyfrif am bôb gair diwaith.

Matth. 12. 37.

Eryr. Beth (wrth hynny) a ddaw o honom ni fydd yn siarad rhyd y dydd am y peth cyntaf a ddêl i'n pennau?

Colomen. Mae ysbryd dyn siaradus yn farch i ddiabol heb un ffrwyn yn ei Safn: ô pa sawl mil yn yr wythnos o eiriau segurllud y mae pawb agos yn i traethu? yr holl eiriau budron, anllad, diofn, digllon, afrywiog, anneallus, enllibiaidd, rhyddion, yr holl eiriau gwatwarus, meddwaedd, bloddestgar, farrig, cyfrwyf-ddrwg, drygionus, pan ddelo'r rhain i gyd fel lluoedd mewn arfau i gyfarfod y pechadur Beth a ddaw oi obaith ef y dydd hwnnw? Am hynny gwaedda yn fuan am yr ysbryd glân i fôd yn borthor ar ddrws dy wesusau, Cyn i ti ddywedyd gormod.

Pfal. 141. 3.

Eryr. Ond beth os dywedais i ormod o eiriau yn barod na fedrai gofio vn o fil, (er bôd yr angelion

Arwydd i annerch y cymru.

wedi i printio nhwy er cynted y daethant allan o'm genau ?

Colomen. *Selia dy enau o hyn allan ac egor dy gydwylbod o flaen Duw, a glŷn yn galed wrth yr Arglwydd Iesu ar iddo fôd yn feichiau drosot ar ddyda y farn, ac na chwsg ddydd na nôs nes cael sicrwydd oddiwrtho. mae ar y dledwr ofn cael i arrestio ai ddal ai garcharu nes iddo dalu yr hatling eithaf. Pan bechodd Adda fe ddywedodd wrth yr Arglwydd (Iehovah) mi a glywais dy lais di yn y gydwylbod, ac a ofnais, ac a ymguddiais. Dymma fynydd Sinai a dirgelwch y daran, Dymma gydwylbod ledradaidd yn ceisio (pe bai bosibl) ddiangc o'r tu cefn i Dduw allan oi olwg. Ac am fôd y goleuni cyhuddgar ymma mewn dyn, mae arno gywilydd wneuthur o flaen pawb y peth naturiol nad yw'r anisail yn rhuso i wneuthur. Canys mae discleirdeb Delw Duw ar enaid dŷn, er na wŷr yr enaid mo hynny yn eglur nes torri o'r gostrel bridd, a myned o'r meddwl allan o'r corph. Am hynny gochel di adel dim llwgr, ac euogrwydd ar dy gydwylbod, na dim crawn yngwaelod y briw.*

Gen. 3. *Canys os bydd llŷn a delw y pechod (fel bŵbach uffern) yn y gydwylbod, pŵb peth a'th gynhyrfa, a phŵb digwydd a'th ddychrynnu. Os gwnei di ddim (mewn meddwl gair neu weithred neu ymddygiad) yn erbyn dy gydwylbod, mae taran yn nesna ynot yn dangos ei llef. Ac os pâr dy gydwylbod i ti wneuthur y peth ar peth fydd dda (drwy estyn bŷs oddisewn ai ddangos i ti) os ti ai hesceulust, ac a droi heibio, mae Scrifen ar dy fŷr di yn peri i'th gymmalau di oddisewn siglo. Ac heb law hynny (Deall hyn O Eryr) fôd delwau ym meddwl pŵb dyn, a'r rheini yw lluniau pŵb peth a welodd y llygad yn y byd, maent yn ymddangos oll megis mewn drych yn y meddwl, a'r lluniau ymma a barhant byth onis distrywir hwynt cyn i'r corph*

Job 21. 15.

Heb. 10. 22.
Levit. 26. 36.

Jag. 4. 17.

Ezek. 14. 4.

Arwydd i annerch y cymru.

farw. Nid oedd ond vn ffordd ar ran Duw iw difetha, fe gymerodd ei anwyl fâb ai ddelw ei hunan, ac ai tarawodd yn erbyn dy ddelwau di, fe a dorrodd ei ddelw ei hunan ac ai lladdodd ar y groes, fel y difethid eulynnod dy galon dithau drwy nerth ysbryd y groes. 1 Joan 3. 8.

Ac os mynni di gael heddwch cydwybod, A heddwch a barhatho byth, Gwybydd y gwneir i ti wybod, pa fodd y bu (Christ sef enneiniog Duw) farw drosot ti, a Rhuf. 6.

thithau ynddo yntau, ac yntau ynot tithau. A thrwy gredu hyn i gyd ynghyd, mae'r gydwybod yn cael i hyscubo yn lân drwy ffydd, a'i hyscaphau oddiwrth yr holl hên feddyliau pechodol er brynted fuont. Gwaed 1 Joan 5.

yr Oen sy'n golchi'r enaid, a'r dwfr gyd a'r gwaed. Ac yn y dwfr a'r gwaed hwnnw oddisewn mae rhinwedd, a holl nerth ysbryd y Duw byw tragwyddol, Heb. 9. 14.

Dymma'r ffynnon agored ynghrist i ti, ac ynot ti Zach. 13. 1.

iw ddiodi yntau, Pob peth fydd o DDuw, ac nid o ddyn, am hynny disgwil di wrtho. Ac o achos dy fôd 2 Cor. 5. 18.

di yn fôn am bechod y genau, ac am ddrygioni geiriau, Psal. 14. 1.

Cofia byth fôd meddyliau'r galon yn eiriau sylweddol ynghlustiau y Goruchaf; A thra fo meddyliau'r cnawd ynot ti, mae nhwy fel bytheuaid yn dy ganlyn di ddydd a nôs, ac yn gwneuthur fôn amherffaith ynghlustiau'r Barnwr. O i ba le y diangi di rhagddynt ond allan o honot dy hunan? Mae vn meddwyl ofer yn drymmach Jer. 4. 14.

na'r holl ddayar, canys nid yw'r ddayar ond amserol, ond mae'r meddwyl yn dragwyddol. Ac hefyd nid yw'r llais oddiallan ond adlais y fôn oddisewn. Ac mae meddyliau pawb, agos yn rhedeg allan oddiwrth DDuw drwy y llygaid a'r clustiau at bethau gweledig darfodedig, heb fedru, nag heb gael aros i mewon i wrando ar y llais anrhaethadwy yn yr ysbryd; Mae'r gelyn wedi tynnu allan lygaid a chlustiau pob dyn agos at y peth a wnaed oddiwrth yr hwn ni wnaed ond oedd erioed.

Arwydd i annerch y cymru.

Eryr. Sôn yr wyti yr awron am ryw fŷd oddi-fewn, nid wi'n deall mor pethau hyn.

Colomen. *Mi soniais am hyn o'r blaen.* Ond nid
2 Tim. 3. 6, 7. yw rhai yn deall er dywedyd deirgwaith yr un peth,
am fŷd y cnawd fel sachlen ddû ar ffenestri'r meddwl.
Rwyti o ddŷn ynghanol pŵb naturiaeth, er nad wyt yn
gweled. Na wrando ar y mesurwŷr cnawdol, sy'n son
gormod am yr vn mîl ar hugain a chwechant o fill-
dyroedd sydd yn gwregysu yr holl fŷd, ac yn bwrw fŷd
tairmil o ganol gwaelod y ddayar ir wynebion, a
phedwar myrddiwn oddi ymma i'r haul, a phedwar
vgain oddi wrtho ef i'r wybren, ac oddi yno i'r nef
Rhuf. 10. 7, 8. gymmaint ac i'r ddayar. Ond mae gair y ffydd yn
sŵnio ynot ti. Mae'r Drindod gyda'th di. Mae
paradwys ac uffern drwy bŵb lle, fel y dywedais i o'r
blaen.

Eryr. Er a ddywettech di. Nid yw hyn yn
mynd i'm pen i, nag im calon chwaith. Ar pen
yw drws y galon. Pa fodd y mae i ddyn feddwl
heb gamfeddwl am y pethau hyn?

Colomen. *Ni all fŷd ond vn anfsurol, A hwnnw*
Jer. 23. 24. *am i fŷd ef yn berffaith, rhaid iddo fŷd ymhŵb man ar*
vnwaith, ac yn llefaru wrth barw yn wastad, yn clywed,
ac yn cynnal pŵb peth ar vnwaith, nid rhan o hono
sydd ymma, a rhan accw, canys nid oes mor rhannau
ynddo. Ond mae fe i gyd, ac yn gwbl, ac yn hollawl
ymhŵb man ar vnwaith. Am hynny y galle Moesen
chwedleua ag ef wyneb yn wyneb. Canys yr oedd yr
Math. 11. 27. *holl Dduwdod o flaen ei lygaid ef. Ond ni wêl neb hyn*
ond y meddwl ysbrydol. Fel na ellir gweled yr haul ond
yn ei oleuni ei hunan. Pwy sydd yn gweddio? neu
pwy sydd yn pregethu? neu yn rhoi trô yn y bŷd, ac
yn gweled fŷd yr holl Dduwdod i gyd, sefy Duw mawr
ai holl olwg arno? ac yn deall mai lle y mae ei gariad
ef, yno y mae bywyd a pharadwys, ac lle mae ei ddig

Arwydd i annerch y cymru.

ef, yno y mae angau ac uffern. Hwn yw'r Duw
anfesurrol bendigedig byth, yn ymlonyddu ynddo ei Rhuf. 11. 36.
hunan, ac iddo fe bo'r glôd ym mhôb man yn dra- Deut. 28. 58.
gywyddol. Ni ddyle ddyn fôn am ei enw ef heb
barch a chrynsa, canys ynddo y mae pawb yn fôn am
dano. Oi flaen ef y mae'r nefoddd yn diangc, a char ei Dat. 6.
fron ef y mae'r angelion sanctaidd yn ymguddio, Ond Esay 6.
mae dynion fel anifeiliaid direfwm uffernol, yn rhuo, Rhuf. 3. 14, 18.
yn anghofus yn cablu, yn camarfer y gair, yn tyngu,
yn drwgfeddwl, yn melltithio, yn rhegi eraill ai
heneidieu ei hunain, heb weled fôd y tân aniffoddadwy
wurthynt ac ynddynt. Ac mae rhai eraill (Druain) yn
edrych am Dduw o hirbell, ac hefyd yn gweiddi am
dano oddiallan, heb weled fôd ffynnon a gwreiddyn
ynddynt yn ceisio tarddu a thyfu drwyddynt. Canys Joan 1. 9.
mae fe gyda phôb dyn er cynddrwg yw, yn goleuo pôb Eph. 4. 6.
dyn ar fydd yn dyfod i'r bŷd, ond er i fôd ef drwy
bawb nid yw fe yn cael aros ond yn ymbell wn. Y
Sawl fydd gantho glŷst i wrando, gwrandawed.

Eryr. O Golomen. Onid wyti yn blino bellach
a fiarad am y pethau hyn? Ni fynwn i mo'th
fino di chwaith.

Colomen. Edrych di ar dy ragrith, ond dydi dy
hun fydd yn ceisio escus? Nid wyti nês er blino, nac
er rhagrithio, ac ymescuso. Nid oes dim blinder arnafi,
Pethau nefol yw fy mywyd. Ac fe am gwnaed i o bwr- Job 23. 12.
pas i ddwyn tyftiolaeth. A rhaid i bôb llestr wasanaethu
yw ddiweddd ai ddefnydd. Nid yw'r angelion yn blino
yn canu, ac yn canmol. Ac yr ydychwi yn gweddio.
Gwneler dy ewyllys ar y ddaiar fel yn y nêf.

Eryr. Onid oes (er hynny) rai o honochwi yn
fwrthdrymion?

Colomen. Yr ewyllys fydd barod ond y cnawd fydd Mat. 26. 41.
wan, Nid yw'r dyn gwan yn blino ar ei fywyd, ond ar

Arwydd i annerch y cymru.

ei glefyd, ac eisiau bôd yn gryfach, ac mae nerth newydd
Esay 40. 30, 31. *yn ddescyn ar y llescaf os disgwiliant am dano oddiwchod,
y gwan a saif, a'r cryf a syrth.*

Eryr. Ond beth meddi di a wna dyn sy'n
barod i ymollwng dan ei feddwl, ac i orwedd dan
ei faich yn ddigalon?

Colomen. Nhwyr ddywedant, nad trom ond y
Esay 40. 28. *ddaiar, ac er trymmed yw hi, (er ei hoed) mae Duw
yn cynnal i fynu y ddaiar ai holl gyrrau ar ei air ei
hunan, ac heb chwyfu na dyffygio. Edrych dithau
arno. Hwn a ddichon gynnal dy galon dithau er
trymmed yw. Hwn sydd yn gosod ei fraich dan ei
Esay 40. 11. *wryn. Edrych a gwêl fel y mae efe yn dwyn oddiarnat
yr hên nerth, ac yn rhoi i ddynan truan nerth newydd,
ac yn i lenwi ag îrder newydd (fel y mae'r gwreiddyn
tra barhatho, bôb blwyddyn yn danfon i'r canghennau
ddail a ffrwyth newydd.) Canys yn y gwreiddyn y
mae'r bywyd. Y Tâd Abraham a obeithiodd yn erbyn
Rhuf. 4. 18. *rheswm dan obaith, felly y gwnaeth Barac a Gideon a
Heb. 11. *Habbacuc, ac Esay, a llawer eraill yn ddiweddar, ac
yn yr oes hon. fe fyddai rŷ hir i ti glywed y cwbl, Ond
gwŷch gan bawb sôn am y peth y mae efe yn byw
ynddo, ac arno. Oni elli di ddwyn i fynu dy ffyrdd a'th
feddyliau, Treigla dy holl hunan ar yr Arglwydd, sef
arno neu tuag atto o'r hyn lleiaf, ac efe a'th gynnal di
dan y maen melin. Ac os myn y Tâd rhaid i ti berchi
ei fâb ef yn y cwppan chwerw er mwyn llâdd y pech-
odau, Rhaid yw bôd yn fodlon i orwedd yn farw yn ei
fedd ef cystal ac i eistedd yn ei gadair, Mae cŵr y
meddwl yn bysgwriaeth, y mae Duw yn i roddi i
rai y mae efe yn i garu, i dynnu i lawr ei balchder.
Hiliogaeth Duw yw ysbryd dŷn, ac mae Tâd yr ysbryd-
oedd yn i cosbi; cwympha dan ei draed ef, ac di gei
yffur.****

Heb. 12.

Eryr. Mi welaf fôd y Golomen yn hedeg heb

Arwydd i annerch y cymru.

fino mewn daioni, er bôd eraill fel yr hwiaid yn fuan yn cwmpo i'r pyllau. Gwyn ei bŷd y rhai fydd heb ddyffygio wrth hedeg vwchlaw'r bŷd ymma.

Colomen. *Onid wyti (O Eryr) yn vn o'r rheini?*

Eryr. Nag ydwyf etto yfywaith. Nid oes flinder wrth ofer-fiarad, ond buan yr wyfi yn blino wrth fôn am bethau nefol. Ac er hynny tra fwyfi yn dy gwmnhi di mi debygwn fôd rhyw fâth ar ddifyrrwch ysbrydol yn fy nwyn i ymlaen.

Colomen. *Am hynny Glŷn ynghymdeithas y rhai nefol: Hawdd yw adnabod rhagrithiwr wrth ei gymdeithion. Safnau diafol yw cymdeithion drwg, yn llyngcu meddyliau'r gwirion. Gelod penagored yw'r gwŷr cyfrwysddrwg, yn sugnô'r meddwl yn ddistaw i uffern allan o'i gôf ei hun, ac allan o gariad Duw. Ond am gwmnhi da di a glywaiſt o'r blaen faint a ddywedodd y gigfran yn i erbyn. Mae yn sicr Efrau ymysg y gwenith, ac mae etto wŷdd ymysg y llyfiau, a Judas ymysg yr Apostolion, a nadroedd dwfr ymysg y pyscod, Ond er hynny Gwae a wrthodo dda am fôd drwg wrth ei ystlys, a gwae a gamgymmero y naill am y llall.*

Eryr. Ond ni welaf etto vn Eglwys bâr i mi i vno gyda hi: Nid oes vn yn gwneuthur daioni, nag oes vn. (ac er hynny mae vn a hwnnw meddi yw Christ.) Ond dywaid y gwŷr fydd dan y llenn, Onid yw'r Eglwysydd newyddion ymma cynddrwg a'r eglwysydd plwyfol gynt?

Colomen. *Mi ddywedais o'r blaen fôd llawer yn medru lleisio fel colomennod, ac fel cigfrain hefyd. Mae yn yr eglwysydd lawer o adar eraill, mae'r wyddwalch, a'r forwennol, a'r barcud, a'r gog, a'r gwalch, a'r dylluan, a'r gogfran, a'r biogen, a'r gornchwigl, a'r*

Arwydd i annerch y cymru.

Levit. 11.

yflwm, a'r crŷr, a'r nŷs frân, a'r fulfrân, (a'r cyffelyb bobloedd) a'r rhai hyn wrth y gyfraith adar aflan ydynt oll. Mae hefyd ysbryd y golomen yn ei mysg yn yr eglwysydd, ond mae ysbryd y bŷd yn taflu cerrig atti.

Act. 7. 51.

Eryr. Ond beth a ddywedi am yr yscuthanod a'r cyffelyb rai fydd yn debig i chwi eich hunain?

Barn. 12. 6.

Colomen. Nid yw Moesen yn i galw nhwy yn aflan, er bŷd gwahaniaeth. Nid wyf finnau yn i barnu, Ond yn dwyn ar gŷf, nad sidan yw'r carth meinaf, nid aur pŷb disclair, Nid Gilead yw Ephraim, Nid Afhdod yw Sion, ac nid gwiw nofio a boddi wrth y lan, Nid gwell rhedeg, a blino cyn diwedd. Nid nes dŷn er iddo gychwyn o'r Aipht a chael i ladd yn y diffaethwch drwy anghrediniaeth. Roedd gan Iachawdur y bŷd rai ceraint yn ôl y cnawd ai gwatwarent ef, Mi ddywedais, fŷd Duw wedi rhodio drwy dair

Act. 26. 28.

Mat. 24. 13.

Joan 7. 3.

I Bren. 6.

Joan 2. 21.

Act. 2.

Dat. 21. 10,
12, 14.

Teml yn barod, sef y Deml ynghaersalem o waith Salomon, (a honno oedd dywyll i'r ysbryd a disclair i'r cnawd) yr ail oedd Teml corph y mab a ddinistriwyd, ac a gyfodwyd yn ogoneddus ysbrydol; y drydydd oedd yr eglwys wych ymrhesenoldeb Duw gyda'r Apostolion; a'r eglwys nesaf yw Caersalem newydd, yr hon a gynnwys ynddi yr hên destament a'r newydd, ac eiff tu hwnt i'r ddau.

Eryr. Ond (yn bennaf peth) dangos i mi beth yw'r bedwaredd Deml, Canys mi welaf bawb agos wedi blino ar y temlau a'r gwafanaeth fydd etto.

Dat. 21. 22.

Tit. 2. 13.

I Cor. 15. 24.

Colomen. Y Deml olaf yw Duw mewn dynion yn ymddangos, a dynion yn ymddangos yn ei enw yntau, Pan fo dynion yn addoli Duw ynddo ei hunan, ac nid mewn cyfarwyddyd dynion, a Duw ei Hunan yn oll yn ymddant, ac iddynt. Canys hyd yn hyn y greadwriaeth a gyscododd y Creawdwr. Ond pan ymddangoso

Arwydd i annerch y cymru.

y Duw mawr fe ddiplanna y creaduriaid. Mae fo drwy
bôb peth erioed, ond nid oes mo ysbrydoedd dynion ar y
ddayar yn i ganfod ef etto yn oll yn oll, Ond yn
chwennych y wisg yn hytrach na'r hwn sydd yn aros Rhuf. 1. 24.
ynddi. Cyn gwneuthur y bŷd nid oedd ond Duw yn
ymddangos iddo ei hunan, ac wedi difa'r bŷd ymma ni 2 Theff. 1. 10.
ryfeddir nâb ond Duw. Rhai a wêl ei ddigofaint, ac
eraill ei gariad ef byth. Y dyn na welodd Dduw mewn
meddwol ysbrydol ni addolodd hwnnw mo Dduw ei
hunan; Ond ysbryd y bŷd mawr yn ei le ef y mae y Joan 4. 22, 23.
rhan fwyaf yn i addoli. Mae'r amser yn agos na bydd
gan ddynion na goleuni, na hyfrydwch, na thywyfog,
na bugail, na phorfa, na thai, na thiroedd, na meddian-
nau, na gorphwysfa, na chyfoeth, na gwybodaeth, na
bywyd, na dim ond Duw ei hunan, ac efe sydd ddigon,
fel y dywaid y ddihareb. Heb Dduw heb ddim Duw a
digon: A'r rhai sydd yn byw heb Dduw, ni bydd
ganddynt ddim pan loscer y bŷd ymma ond ei pechodau,
a'i gwewyr tragywyddol yn ei cydwybodau ei hunain.
Am hynny edryched dŷn ar ba beth y mae fo yn gosod
ei galon. llawer o demlau yw'r achos o lawer o ym-
rysonau, llawer o opiniwnau a adeiladafont lawer o
Demlau, Ond yn y diwedd ni bydd ond vn deml i'r
holl rai Duwiol, ac ni bydd yr vn i'r rhai annuwiol.
Teml Duw yw corph ei fâb: Teml y mâb yw ei Col. 2. 9.
ysbryd anfesurrol, (cans yn ei ysbryd ei hun y mae fo
yn byw ac nid allan.) Teml yr ysbryd glân yw 1 Cor. 6.
plant y deyrnas, ai teml nhwythau yw Duw, yr hwn
yw y cyntaf a'r diwethaf, sef yr holl yn oll. Y sawl a
fynno fodloni Duw, arhosed yn ei fâb, Y sawl a fynno
ddilyn y mâb, rhodied yn ei ysbryd. Blin gan ddyn Gal. 5. 16.
gael i ddiddymmu ai ddiddysnu iw ddiaddanu, Ond y
sawl sydd ganddo glŷst i wrando, Gwrandawed.

Eryr. Di foniaist am glŷst i wrando vnwaith o'r
blaen. Onid oes gan bawb glŷst i wrando?

Arwydd i annerch y cymru.

Zach. 2. 13.

Colomen. Mae llawer o leisiau ynghalon dŷn. Mae fôn y bŷd a'i newyddion, a'i drafferthion, a'i bleserau, a'i ddychryniadau. Mae hefyd o'r tu fewn i stafell y galon fôn meddyliau, ac anhymerau, a llanw a thrai cnawd a gwaed. Ac fel hyn y mae'r enaid truan (fel lletty'r meddwon) yn llawn dwnndwrr oddifewn, y naill chwant yn ymgoethi a'r llall, Neu fel ffair neu farchnad fawr llei mae trôst a ffarad a bloddest yn llenwi heoludd y dref oddifewn. Dymma'r achos na wŷr dyn hanner ei feddyliau ei hun, ac nad yw fo yn clywed yn iawn beth y mae ei galon ef ei hun yn i ddywedyd.

Eryr. Ond pa fôdd y mae i feddwl dyn gael llonydd?

Elay 26.

Colomen. Wrth fynd i mewn i'r stafell ddirgel. a'r stafell honno yw Duw ei hunan o'r tu fewn. Ond tra fych di yn gadel i'r meddwl redeg allan drwy'r llygaid a'r synhwyrau, neu yn edrych oddifewn ar luniau a delwau y peth a welaist neu a gofiaist. Mae'r meddwl fel Lot yn gadel ei dŷ i ymresymmu ar Sodomiaid, nes i ysbryd Duw dy gipio di i mewn i ymddiddan a Duw yn stafell y galon. A thra fô'r meddwl fel hyn o'r tu allan mae diafol o'r tu fewn yn rhwystro y meddyliau i ddychwelyd i mewn i Dduw : ac felly mae'r enaid truan yn rhodio oddicartref, yn gweled, ac yn chwennych y naill beth a'r llall oddi allan, heb weled pa fath Dduw sydd oddifewn. Ac yr awron (O Eryr) Gâd i mi ofyn i ti. A wyt ti yn gofyn, ac yn dywedyd pôb peth (dybygi di) o eigion dy galon?

Ezec. 6. 9.

Eryr. Mae'n erbyn fy ewyllys i etto ddangos fy holl feddwl i nêb.

Luc. 12. 2.

Colomen. Ond Gosod at dy galon, nad oes dim dirgel, ar na fydd amlwg, Canys mae pôb peth o flaen Job 34. 21, 22. wyneb mawr golau Duw ai Angelion, a cher bron

Arwydd i annerch y cymru.

milioedd meddyliau'r gydwylbod. A'r hyn a sissier yn y glŷst a bregethir ar bennau'r tai ynghanol y marchnadoedd. Yr hyn a feddylio dŷn wrth orwedd ar ei wely a gyhoeddir yn y ffurfafen. Er cynted y dyweder gair mae fo wedi i brintio yn yr awyr, ac mae'r angelion yn i ysdyn ef i'r byd arall (yr hwn yw'r naturiaeth nesaf yn dy gymydogaeath.) fe ddaw i oleuni disclair yr holl ddirgel ddychmygion, a'r llen gynghorion, a phôb bryntni cornelydd, a disfyriad cnawdol, a llofrudd a lledrad a llechiad ffalster, a thywyllwch, a phôb gair segur (fel y clywaist di) i'r farn. Ond ni all dŷn roi cyfrif am vn peth o fil, er hynny rhaid yw rhoi cyfrif. Deall di hefyd fôd pôb peth ynddo ei hun yn eglur yn barod, nid oes ond cnawd, ac amser a mesur daiarol, yn rhwyfstro i'r naill wybod meddyliau'r llall, a phan dorrer y rhain, fe gaiff pawb weled y symudiadau sydd oddifewn. Ac yno fe gaiff pawb glôd neu gywilydd o enau Duw. Elay 29. 15. Preg. 12. 14. 2 Cor. 5. 10.

Eryr. Ond er hynny Mae llawer peth a wŷr dŷn na ddyle fo moi ddywedyd, a llawer gwîr drwg i ddywedyd.

Colomen. Gwîr yw. Am hynny na ddywaid air wrth nêb oni bydd iw lês. Pam y troit dy dasod yn ofer mew'n lleferydd yr hwn a roddwyd i ti, ac nid i anifail? Ond er cyfrwysed a fo dŷn, cofied a chanfydded fôd y byd yn gweled peth, a'r angelion lawer, a'r gydwylbod fwy, a Duw yn gweled y cwbl ar vnwaith. Eph. 4. 29. Col. 4. 6.

Eryr. Ond pa fôdd y gall vn ganfod y cwbl ar vnwaith?

Colomen. Di weli fôd yr haul yn edrych ar yr holl wlad ac ar bôb peth ynddi ar vnwaith, mwy o lawer y cenfydd yr hwn a wnaeth yr haul heb yr haul. Oni chlyw yr hwn a wnaeth y glŷst (heb glŷst?) Ac oni

Arwydd i annerch y cymru.

Pfal. 94. 9.

wêl yr hwn a luniodd y llygad heb ganwyll y llygad cnawdol? Ped fai dŷn yn canfod fôd y Barnwr mawr yn gweled ei holl feddyliau ai drofodd ai lwybrau oddisewn ac oddisaes, ni pheche efe byth. Ond mae Luciffer yn cadw mwgwd y cnawd ar lygaid meddyliau Dyn, na chaiff ef ganfod mo hono ei hun nes i bôd hi yn rhŷhwyr.

Eryr. Ai rhŷhwyr vn amfer i ddyn wellhau?

Zep. 3. 2, 3.

Colomen. *Mae'n rhywyr i lawer y foru. Am fôd Heddiw yn rhŷ gynnar ganddynt. Ar Sawl sy'n troi, sy'n dychwelyd weithiau heb ŵybod iddo ei hun. Cafwyd fi (medd y Goruchaf) gan y rhai nim ceisiafont.*

Efay 65. 1.

Eryr. Beth os caledir calon dyn heddyw, onid yw yn rhŷhwyr iddo geisio troi y foru?

Heb. 3.

Colomen. *Y Sawl a galedir unwaith drwyddo, ni chais ef byth yn iawn ddychwelyd, nes i fôd ef yn y pwll o'r hwn ni ddaw neb allan byth.*

Eryr. Ond pa fôdd y caiff dŷn adnabod dydd ei iechydwrïaeth.

2 Cor. 6. 2.

Colomen. *Tra fô'r adar yn canu, Tra fô'r felin yn troi, Tra fô'r gwynt yn chwythu. Tra fô'r hayarn yn dwymyn, Tra fô'r awr hon yn parhau. Tra fô'r meddwyl yn ymgeisio, Tra fô'r gydwylbod yn rhybuddio. Cyn diffyg yr anadl, Cyn cau porth y ddinas, Cyn hedeg or enaid, Cyn torri o'r edef, Cyn cwmpo'r pren. Cyn caledu'r ewyllys. Cyn serio'r gydwylbod, Cyn diffodd y ganwyll. Cyn passio y farn, Cyn i heddyw ddarfod. Cyn i'r munud ymma fyned heibio. Dychwelwch O blant Dynion. Pa hŷd yr oedwch gymmeryd bywyd?*

Preg. 12.

Eryr. Mae llawer yn Sôn am gael i dal ai cym-

Arwydd i annerch y cymru.

meryd ar awr dda. Onid oes awr dda i bôb vn oddiwrth y Planedau?

Colomen. *Mae'r Planedau yn rheoli y meddwł anifeiliaidd enawdol nes iddo fynd allan or corph oddi Job 38. 33. tan yr haul. Ond mae'r dyn difrif ysbrydol uwchlaw'r holl blanedau yn ei feddwł yn barod, er bôd ei gorph ef etto fel anifail. Ir dyn cyndyn nid oes vn awr dda, nag ir dyn nefol vn awr ddrwg.*

Eryr. Ond mae ein Henafiaid ni wedi dangos i ni yn y gwrthwyneb, ac mai da yw ymgroesi.

Colomen. *Nid gwiw croesi'r talcen, pan fo'r ysbryd aflan yn y galen. Mae arwydd y groes yn ynghalon y dyn ffyddlon, yn croesi ei chwantau ac yn lladd ei natur lygredig, ac yn newid ei feddwł dyna'r Groes sy'n achub dyn rhag pôb drwg. Ond Deall nad iw'r dyn Gal. 6. 14. sy'n ofni Duw yn ofni'r planedau (mwy nag y mae vsdus ar y fainge yn ofni y rhai sydd dano) canys mae'r dyn duwiol yn rheoli pôb peth yn yr ysbryd gyda Duw Hof. 11. 12 ei hun. Ond mae'r dyn arall yn ofni ei gyfod yn & 12. 3. fwy na Duw, am nad yw fo yn gweled drwy ffydd Dan. 3. 16. mor Goruchaf.*

Eryr. Ond Beth a ddywedi di am y Dewiniaid a'r dewiniau? Oni wyddant hwy lawer peth dirgel?

Colomen. *Os ymroi a wna rhai i ddiabol, fe dden-gys iddynt yr hyn a wŷr (gan ddyscu ei blant mewn Deut. 18. 10, malais a drwg) Ond ni wŷr ef ei hun mor holl gospedig- 11, 13, 15, aeth sydd i ddyfod arno, Am hynny mae fo yn crynnu. Jac. 2. 19. O'r tu arall, y rhai sydd yn ymroi i Dduw a gânt i 1 Joan 5. 18. dyscu ganddo, ac ni all yr vn drwg gyffwrdd a hwynt, am ei bôd mewn bŷd uchel (mewn naturiaeth arall) yn rheoli gyda'r Oen, ac yn barod i farnu dynion ac Angelion. O Gwyn ei bŷd sydd wedi cael yr adgyfodiad cyntaf, canys ni all pyrth uffern ymhel ar rheini. Dat. 2. 11.*

Arwydd i annerch y cymru.

Eryr. Gwyn ei bŷd yn siccr. Ond mae arnai ofn fy môd i etto dan draed naturiaeth cnawd a gwaed.

2 Cor. 6. 2. Colomen. *Dymma'r amser i ti i ymgodi i'r vchelderau, ac i ddiange rhag y gelyn wrth redeg dan groes Christ. Dymma'r dydd i dorri drwy'r cwbl; Dymma'r awr i fôd yn ddedwydd. Ac ô na bai pawb yn gweled ei tymmor, ac yn paratoi erbyn y nôs a'r gayaf fydd yn dyfod; Mae'r wennol ar cyffyllog yn adnabod ei hamser, a'r ŷch yn adnabod ei feddiannudd, ond mae dyn yn ffolach na'r assynnod gwylltion.*

Jer. 8. 7.
Eſay 1. 3.

Eryr. Rhaid i ti ddangos yn helaethach pwy fydd ddedwydd, a pha rai fydd anedwydd. Canys mae llawer mâtth ar bobloedd a galwedigaethau. Beth hefyd a ddywedi di am y Pysygywyr, ac am y Gwŷr o gyfraith? Di soniaist am lawer math o rai eraill o'r blaen.

Colomen. *Mae'r pysygywyr yn llâdd llawer corph dyn drwy ei hanwybodaeth, neu o chwant arian (fel y mae llawer pregethwr yn llâdd eneidieu:) Ond mae'r Pysygywŷr yn helpu rhai drwy rôdd Duw. Os clâf wytti, Dos yn daer at Dduw; hefyd cais gan y rhai fydd yn y ffydd ar ffafr nefol weddio drosot ti. Ac os cynghora Duw di, Dôs wedi hynny at y Pysygywr. Ond na ddôs atto fo yn gyntaf rhag cael dy droi ym-maith yn ddiobaith. Ac am y Cyfreithwyr, Cofia mai fel ac y mae pysygywr ffôl yn llenwi'r fonwent yn llawon gyrph meirwon, a'r pregethwr aneallus yn llenwi'r Eglwys ac opiniwnau gweigion, felly y mae'r cyfreithwyr annuwiol yn llenwi'r gymansa ac ymrysonau trawfion. Ac fel mai gorau cyfraith cytundeb, felly gorau ffordd yw dioddef cam, a bôd yn isel ac yn addfwyn. fe ddioddefodd Duw fwy o gam ar dy law di nag yr wyti iw ddwyn oddiar law dy gymydog.*

Iac. 5.
Mat. 5. 39, 40.

Arwydd i annerch y cymru.

Eryr. Ond os goddeddaf fi bôb peth, Mae dynion mor anrhesymol, Nhwy dynnant fy llygaid i o'm pen o'r diwedd.

Colomen. Disgwil am gyfiawnder nid oddiwrth ddynion ond oddiwrth Dduw, ac di ai cei yn ddiam-mau. Mae'r amser yn agos iawn yn yr hon y caiff Pl. 98. 9. pawb ei eiddo. Nid yw'r cam y mae eraill yn i wneuthur a'th di ond fel pigiad chwannen wrth y cam ar gorthrymder yr wyti yn i osod ar wddf dy enaid dy hun. Cofia hynny cyn mynd i'r gyfraith er dim. O mor chweinllyd anioddefgar yw llawer? Mor barod i'r gyfraith? mor amharod i'r efengyl? yr hon a ddysg ddyn i roddi ei gochl i'r Sawl a ddycco ei fantell cyn cynhennu: Canys gwell yw dioddef y cam mwyaf, na bôd yn y gynnen leiaf. Ond bôd fel oen mûd dan law y cneifwyr, a mudan gwirion byddar Eley 53. 7. ym mysg y cyhuddwyr.

Ond gwae chwi'r cyfreithwyr, mae cyfraith a'ch yffa: Gwae'r cynhennus mewn gwlad, Pentewynion Iac. 3. 16. vffern ydynt. Gwae chwi Byfygwyr llofruddiog, mae llawer o'ch wedi mynd i'r lan arall yn eich erbyn. Iob 20. 15. Gwae chwi wŷr trawfion, yn llyngcu cyfoeth, Rhaid i chwi chwdu'r cwbl gyda'ch gwaed eich hunain. Gwae chwi yr uchelwyr drwg ei siamplau, yn llusco Pſal. 10. 9, 10. y tlodion ar eich ôl i ddestryw. Pa fodd y rhoewchwi Job 24. 9. gyfrif am eich tenantiaid truain? Beth a ddaw o honochwi pan dorrer a phan loscer pôb peth uchel? Gwae bob pren mawr a phob pren bychan ar nad yw'n Eſai. 2. 12. dwyn ffrwyth da. Mae'r tân wedi ennyn ynghymru, Math. 3. 10. Mae drws dy fforeſt di (ô wlad y Bruttaniaid pre-Zach. 11. 1. fennol) yn agored i'r eirias dân. Ac hefyd mae'r fuyall ar dy wreiddyn di. Oni ddygi yr awron ffrwyth da, fe a'th dorrir rhag bôd yn bobl. A Gwae chwi'r oferwyr, Preg. 11. 8, 9. ſy'n gwario ei hamſer, ai hiechyd, ai harian, ai meddyliau Job 11. 11. tragwyddol mewn oferedd. Gwae di lafurwr anwyb-

Arwydd i annerch y cymru.

- Job 24. 5. *odus. Dy holl waith yw cloddio'r ddayar ai thrin, a throï'r anifeiliaid yn y mynydd, ac nhwy a gymmerant i troi gennit ti, Am hynny, tyfion fnt yn dy erbyn.*
- Dih. 6. 13, 15. *Gwae di Ddarllenwr cyfrwyddrwyg, yr hwn wyt yn chwilio llyfrau i ganfod lluniau neu feiau. Fe genfydd y Gwirionedd dy feiau di ac a'th farna. Gwae di Ragrithiwr yr hwn wyt yn ofni golwg dyn. Nid wyti yn ofni pechu yn y dirgel, Di gei dy farnu yn yr amlwg. Gwae di Gardottyn heinif, segurlllyd, na fynni weithio er llës i nêb. Llës ni cheist, llës a golli. Gwae di gydwybod gysgelyd yr hon (fel ci mûd) wyt yn bradychu dy berchennog, mae amser hîr i ti i vdo. Gwae chwi sy'n ymgysgu ir dyrfa (yn hoyw eich ysbrydoedd) yn bwytta ffigwr chwant y cnawd yngyrfa diafol, ac yn carowsio eich eneidiau. Ar fyrder ni bydd defnyn o ddwfr i ti iu gael i oeri blaen dy dasod. Gwae chwi foneddigion drwg sy'n llyfu chiws y tldion, yn peri ich tenantiaid ochneidio, ac yn torri ei hescryn. Mae amser eich gwaigfa chwi yn pryssuro heb oedi. Gwae chwi offeiriaid mudion yn caru llwynogod, yn cyfarth defaid, cwn deillion chwerwon, beilchion, diog, gwangcus, chwrnlllyd, cysgelyd, llydlyd, drewllyd. Fe ach troir chwi oll allan or eglwys. A gwae chwi holl hên Gymru sydd etto heb i hadnewyddu. Ond Gwyn eich byd chwi sy'n hiraethus am Dduw, chwi gewch eich llenwi ac eso ynddo iddo. Gwyn eich byd chwi rai diwyd ffyddlon parhaus, chwi a gewch fendith ar eich gwaith. Gwyn ei byd y Gweddwywr diragrith, nhwy a gant i gwrando bôb amser. Gwyn ei byd ai gwadant ei hunain, ni wâd Duw mo honynt. Gwyn ei byd a gywir hauant wenith Duw, hwy gânt fwynhau cnwd ysbrydol. Gwyn ei byd y rhai ysbrydol, canys gyda nhwy y mae cyfrinach Duw. Gwyn ei byd y gwiliadwrus, ni chaiff diafol afel arnynt. Gwyn ei byd y disgwikwyr distaw, fe ymwêl yr Arghwydd Iesu a hwynt. Gwyn ei byd y rhai a ddioddefant dros yr*
- Math. 23.
- Dih. 19. 15.
- Dih. 6. 10.
- Jag. 5. 5.
- Jer. 51. 39.
- Amos 4. 1.
- Mic. 3. 3.
- Efay 56. 11.
- Jer. 23.
- Math. 5.
- Zach. 10. 1.
- Pfal. 1. 3.
- Jer. 29. 13.
- Mar. 4.
- Pfal. 25. 14.
- Pfal. 27. 14.
- Galar. 3. 26, 31.

Arwydd i annerch y cymru.

Oen, gyda'r Oen y teyrnasant. Gwyn ei byd y rhai a 2 Tim. 2. 12.
ddihunwyd ac a ddihun-anwyd, Byw a wnant yn Nuw
ei human. Gwyn ei byd a barhânt hyd y diwedd mewn
daioni, Anrhaethadwy yw ei cyflog hwynt. Gwyn ei 1 Joan 3. 24.
byd y llêsg gostyngedig torredig ei calonau, canys Dat. 2. 10.
ynddynt hwy yr erys Duw. Gwyn ei byd y dinwedd, Esai. 57. 17.
ni all neb i niweidio. Gwyn ei byd blant bychain Phil. 2. 15.
Duw, mawr yw ei ofal am danynt. Gwyn fyd weisïon 1 Joan 2. 12, 13.
grymmus y Tâd, eisteddant i wledda, ar Oen ai gwas-
anaetha. Gwyn ei byd y rhai bodlon dioddefgar, nid
oes dim a all i cythruddo. Gwyn ei byd a arhosant yn
isef nhwy a godir yn uchel. Gwyn ei byd a nosiant yn
erbyn ffrwd naturiaeth, nhwy ddônt i'r môr llei mae'r
ysbrydoedd sanctaidd. Gwyn ei byd a wnelont bôb
daioni ar a wypont, nhwy gânt wybod a fynnon, a Joan 7. 17.
nerth newydd fel Eryrod. Gwyn ei byd a rodiant
gyda Duw (fel Enoch) Duw ai geilw ac ai derbyn o Heb. 11. 5.
fysg dynion. Gwyn ei fydd y meddwl pŵr llonydd, fe
edwyn hwnnw Baradwys a phren y bywyd. Gwyn ei Math. 5. 8.
fyd a ymprydio oddiwrth gnawdoliaeth, fe gaiff fwytta
Manna Duw. Gwyn ei fydd a wrthodo holl bleserau'r
cnawd, efe a fydd afon Duw. Ac (mewn un gair) Gwyn Dat. 21. 7.
ei fydd yr ailenedig. Hwnnw a anwyd i etifeddu pŵb
peth. Duw fydd yn Dâd iddo, ac yntau yn blentyn
anwyl i Dduw. Yr oen fydd ei oleuni, ac yntau fydd
oleuni yn yr Arglwydd. Ni all dim i ddrygu, ond Dat. 7. 17.
pŵb peth a gydwethia er lles iddo. Pan na allo ddal Eph. 5.
ei asael ar Dduw, fe ddeil Duw ei asael ar ei hâd ynddo Rhuf. 8. 28.
cf. Fe gaiff orphwys byth ynghalon Duw (yr hon yw
ei fâb) pan fo llawer eraill byth yn ffrio ar y llechau
duon tanllyd, yn farw heb fyw, yn fyw heb farw yn
dragwyddol. Ond ni all yr ail angau niwed i'r ail-
enedig, ac nid oes dafod angel a all gyfrif yr holl
drysorau fydd ynghadw yn Nuw cyn dechreuad y byd
i'r enaid hwnnw. Ond efe ai cennydd ac ai caiff, ai 1 Cor. 2. 9.
waith ef fydd i gyfrif ai mwynhau yn dragwyddol.

Arwydd i annerch y cymru.

Wle'r awron, Dymma'r felldith a'r fendith. Wle dymma fynydd Ebal a mynydd Garizim. Dymma angau ac fel dymma fywyd. Dewis di (o ddyn) fywyd ac nid angau.

Eryr. Dywaid i mi. Pa fodd y cymmerai afael ar y bywyd?

Colomen. Mae'r addewid yn perthyn i ti wrth dy henw os cedwi afael ynddi. Dy enw di (wrth naturiaeth) yw, Drygddyn, Anuwiol, y pechadur
1 Tim. 1. 13. *ffiaidd, creulon, Carcharwr, Dall Byddar, Ir rhain*
Rhuf. 4. 5. *wrth ei henwau yn yr yscrythur y mae gair yr addewid.*
Dat. 3. 17, 18. *Je er bod yr enaid yn wann heb allel cymryd gafael ar*
Mat. 12. 21. *y cyfammod, fe gymmer cyfammod Duw afael ar yr*
enaid. Canys yn enw'r mab y Caiff y cenhedloedd
ymddiried. Ac os dywedodd ef y Cai di lynu yn y
mab. Beth er dywedyd or gelyn na chai di? Nid
gair y gelyn a Saif.

Eryr. Attolwg Dangos i mi, Beth yw'r cyfammod newydd?

Colomen. Cytundeb rhwng Duw ai fâb dros ddyn,
a rhwng Duw a dyn drwy waed yr Oen. Cariad yw
1 Joan 4. 10. *Duw ac Ewyllys da at ddyn. Ac er darford i Ddyn i*
Rhuf. 5. 8. *adel ef, a dewis y cythrel yn dywysog iddo yn ysbryd*
y bŷd mawr ymma, etto fe a glywodd Duw arno
gymryd i fâb (ai galon anwyl) oi fonwes, ac fe ai
Joan 12. 24. *rhoddodd i farw (fel gwenhithen yn y ddayar) i borthi*
Rhuf. 8. 32. *llawer. Rhodd fawr anrhaethol yw Christ, a rhodd*
fawr yw llaw ffydd iw dderbyn. Ni all neb i phrynnu
Esfay 55. 1. *ond fe all y tlottaf i derbyn. Llawer a ddywedir*
ynghylch y cyfammod newydd, ac am hynny ni ddy-
Can. 2. 16. *wedaf ond hyn yr awron. Mai drwy rinwedd hwn*
y mae'r pechadur yn eiddo Christ, a Christ yn ei eiddo
yntau: mae Duw yn ymroi drwy Ghrist i ddyn, a dyn
yn rhaid iddo ymroi drwy Ghrist i Dduw. Ac felly

Arwydd i annerch y cymru.

mae pob peth ar fydd gan Dduw (oll yn oll) yn eiddo dyn, ac eiddo dyn pechadurus, sef ei holl ewyllys ai feddyliau yn eiddo ysbryd Duw. Eiddo fi (medd y Joan 17. 6, 10. Tâd wrth Ghrifft) yw'r eiddot ti. Ac medd yntau wrth y pechadur, Eiddo fi yw holl eiddo'r Tâd, ac eiddo ti yw fy eiddo fi, am heiddo fi wyti o ddyn. Myfi a'th brynnais. Rhaid i mi dy gael a'th gymryd. A rhaid i ti thau gael ffydd gennifi i'm cael ac im cymryd innau. Dyma fwm y cyffammed newydd.

Eryr. Ond beth yw'r ffydd ymma y sonir am dani?

Colomen. Ysbrydoliaeth ryfeddol, nid yn unig i gredu mai'r Jesu yw Christ, Ond hesyd mai'r Christ Eph. 2. 8. ymma yw anwylyd a Brenin a Bywyd dy enaid ti : a Joan 20. 28. darfod i'r Jesu farw drossoti i fyw ynoti, ac ith i Pet. 3. 18. ddiwyn yn ddised at Dduw i'r gwreiddyn yn y drindod nesol, or hwn yr ehedodd dyn allan â'rwy gwypm Adda. Pan fo'r enaid yn canfod hyn iddo ei hun, ac yn cynnwys hyn ynddo ei hun, Dyna ddyn yn credu ychydig. Dyna ganwyll yn dechrau goleuo. Ni ddiffoddir moni.

Eryr. Ond pam yr wyti mor fynych yn dywedyd mai Christ yw calon Duw'r Tâd?

Colomen. Am mai ef yw bywyd, a dirgelwch, a Joan 1. 18. doethineb, ac anwylyd a chyntaf a diwaethaf, a phen-naf ei Dâd (fel y mae calon mewn dyn.) Ac nid oes i Cor. 1. 24. yn ei galon ef ond ewyllys da tuag at bawb, heb ewyllyfio fôd neb yn golledig. Er hynny pan wnelo dyn ddrwg yn erbyn Duw mae fô yn barod i feddwl yn ddrwg ac yn galed am Dduw, ac nid am dano ei hun, fel ped fa'r Goruchaf ar y bai ac nid dyn.

Eryr. Er i ti ddywedyd mai da yw Duw, nid wyfi yn credu nad oes digter ynddo tuag attaf fi?

Arwydd i annerch y cymru.

- Colomen. *At dy gnawd y mae digter, (a gwir yw hyn) Rhaid i ti adel iddo ddifa dy gnawd, rhag ith gnawd ti ddifa dy ysbryd, Ond at dy ysbryd nid oes ond cariad. A oes dim tywyllwch yn yr haul? neu eisiau ar berffeithrwydd? A wnaeth Duw niwed i ti erioed? Ond oddiwrtho ef y cefaisfi bôb daioni? Ond efe a'th achubodd di oddiwrth lawer perigl?*
- Pfal. 99. 8. *Onid hir y cyd-ddygodd ef a'th di, er i ti boeri dy bechod beynydd yn ei wyneb ef? Ond efe a roddes y bŷd ai bobl ai fab ai sibl o'th flaen di, a llawer rhybudd cariadus i ti? A wyti (wedi'r cwbl) yn tybied mai meist'r caled yw? Nid yw fo yn ceisio genit ti ddim ond y peth fydd dda ar dy lês dy hunan. Dywaid dithau fel y dywedodd gwraig Manoa. Pe buase Duw ar fedr ein lladd ni, ni buase fo yn gwnethur cymaint drosom ni. Nid amser yw hi yr awron i ddigalonni. Wele, mae'r dydd yn codi yn ddisclair, ar Seintïau yn gweiddi Hallelujah, ar pechaduriaid yn deffroi, ar anifeiliaid drwg yn rhedeg iw llochesau, ar blodau yn tarddu, ar haf mawr yn agos. Cyfod tithau i fynu yn galonnog, Roedd gan Dduw feddwyl da attat ti pan ordeinie ef i ti gael byw yn y fath amser a hwn. Ni wyddost ti nad oes gan Dduw ddefnydd mawr mewn cariad iw wneuthur ath di yn dy genhedlaeth. Gwir yw y mynnai Diafol i ti feddwyl yn ddrwg am Dduw (i fêd ef yn dy gashau di,) fel y mae fo ei hunan. Ond Cofia i Dduw gymryd gafael nid ar natur angelion ond ar natur dynion, yn Hâd Abraham ac nid yn hâd Luciffer. Dywaid ti yn dy galon. Drwy nerth Christ tra fyddwyf byw, mi feddylia'n dda am Dduw. Er iddo fy llâdd i, mi a lynaf wrth ei draed ef. Ac os daw meddwyl i mewn (fel pellen danllyd) oddiwrth ddiabol Taffi hi yn fuan allan eithwaith at ei thâd, ac yno nid dy eiddo ti ond eiddo'r gelyn yw'r fâth feddyliau diffaith ar rheini, nid yw Satan ond fel Ceiliagwydd.*
- Job 36. 23. *Exod. 34. 6, 7. Barn. 13. 23. Heb. 2. 16. Job 13. 15.*

Arwydd i annerch y cymru.

Gwrthwyneba fo yn dy galon, ac fe a ddiange oddi- Jac. 4. 7.
wrthyt. Swm dy holl ddlêd ti yw meddwl yn dda am
Dduw, ac yn ddriwg am dy feddwl dy hunan, canys
daioni yw ef, a nŷth drygioni wyt tithau. Gwna
hyn nes i ti garu Duw yn anrŷl ddigon, ath gaschau
dy hunan yn anghymodlon fel y dylit.

Eryr. Ond yr wyfi yn clywed beynydd ryw
fŵn ynof, Mai cyfiawn yw Duw, mai cyfyng yw'r
porth nefol, mai colledig yw'r rhan fwyaf, mai aml
yw y rhagrithwyr, Mai anaml yw addolwyr y
Tad, mai taer yw'r gelyn, Mai diarfog yw dŷn,
Mai mynych y cwmpais i fy hunan, Mai digym-
mar yw fy mhechod, ac mai cant i vn y cai fŷth
fôd yn gadwedig.

Colomen. Dymma'r ateb. *Wele mae'r drws i'r*
bywyd yn agored etto. Na fydd ddiotal. Di elli Esay 65. 1, 2.
etto fyned i mewn i'r plâs gogoneddus tragwyddol.
Mae gwâedd oddiworth Dduw drwy'r holl wlad yn
gwahadd pawb i mewn er trymmed yw ei pechodau ac Mat. 11. 28
er amled fu ei cwmpiau. A phan ddelych yn dy
ewyllys i mewn at Dduw, fe a rydd i ti arfau i
ymlâdd ar sarph, ac a'th wna di yn daer i dynnu i Eph. 6
lawr wrŷchoedd gardd y cythrael ynoti ac yn y bŷd.
Ac fe a ddysg i ti addoli'r Tâd ei hunan yn ei ysbyrd Joan 4. 24.
ai wirionedd ei hunan, drwy garthu allan y rhagrith
a'r ffalffeddwl, Ac yna di gei wŷbod dy fôd ti mewn
cyfwr cadwedig, wedi myned drwy'r porth i mewn i
gyfiawnder Duw'r hwn fydd eiddo pŵb vn ar fŷ'n Rhuf. 3.
nefol gredu efengil Duw. Canys nid o ddyn ond o
Dduw y mae iechydwrïaeth.

Eryr. Mae hyn yn gyflurus iawn, ond er hynny
mae rhyw beth o'r tu fewn yn fy llâd i. Beth a
wna vn colledig? A oes dim help iddo?

Colomen. Rhaid yw dy lâd di cyn dy iachau, a'th Hof. 6. 1.

Arwydd i annerch y cymru.

golli cyn dy gael. *Ac fel y daeth Immanuel o vwechder nef i waelod vffern, felly i swydd ef yw codi llawer o waelod Gwae i vwechder Gwynfyd. Mi adwaenwn vn y daeth Diafol atto, gan ddywedyd. Colledig wyt. yntau a attebodd. Gwir yw hynny. Ond (ebr ef) Gwir yw hyn hefyd. ddyfod Christ i gadw'r colledig. Dal dy asael ar yr edef honno. fe gostiodd i Ghrist ei fywyd i nŷddu hi i gadw dy fywyd ti. Carwr y pechaduriaid pennaf yw'r Arglwydd Goruchaf.*

Mar. 2. 17.

Ef. 1. 18.

Mal. 3.

Pf. 51. 12.

Luc. 11. 13.

Heb. 12.

Pf. 147. 3.

Pfal. 40. 2, 3.

Pfal. 2. 11.

Ac os coch fel scarlat yw dy bechodau, efe ai gwna yn wannach nar eira. Mae ei ysbryd ef megis sebon y golchyddion yn carthu allan y llwgr dyfnaf. Ac fel y mae'r mab yn rhâd, felly mae'r ysbryd hwnnw yn rhâd hefyd. Gofyn ac di ai cei. Hwn a esyd yr olaf yn gyntaf a'r bryntaf yn lanaf. Hwn a gymer wiail newyddion i'th geryddu di (yn dy gydwybod) allan o honot dy hunan. Ni fyn ef i ti fêd yn vn or bastardiaid, ond yn vn o wir hiliogaeth Duw; ac er mwyn hynny mae fe yn dy geryddu. Ac er cynted vnwaith y gwelych di waelod vffern dy galon dy hun, ac vwechder cariad Duw, a rhyfeddodau Paradwys, a chansod Beth wyti, Beth a fuost ti, a Beth a fyddi di byth, ie meddaf pan ymglywech vnwaith ac eli ac olew serch mwynaid y Duw tragwyddol, yn iachau briwiau'r galon ar gydwybod, yna di weiddi allan. Hallelujah: Moliant Duw a leinw'r hollfyd; pwy fydd debyg iddo? Iddo fo bo'r moliant. Duw a doddodd fynghalon galed i, ac am dyscodd i yn siriol i ganu iddo gyda holl seinetiau mewn ysbryd a nerth. Duw am carodd, Duw a'm cofiodd, Ceisiodd, cafodd, cadwodd, cododd. Haul fy mywyd drwy farwolaeth, ffynnon fy ysbryd: Swm fy hiraeth, Gwreiddyn bŷd, a phen angelion. Tâd fy Arglwydd Carwr dynion, Ac o hono, drwyddo, iddo, mae pŵb peth: Pwy all i chwilio? Ond pan fych di llawenaf fel hyn ym mharadwys Duw, yno Gochel swyaf rhag i'r Saph

Arwydd i annerch y cymru.

genfigennus ddyfod attat a dywedyd wrthyt. Di elli i Pet. 5. 8.
yr awron fod yn ddiotal. Mae pob peth yn dda.
Gollwng i mewn dy chwantau cyfreithlon naturiol
ynot i ymgymysgu ar deisyfiadau nesol, ac wrth hynny
(medd y farph) di ge'r ddau ynghyd.

Ond dymma'r gwir, Wrth hynny di golli'r ysbryd Psal. 30. 6, 7
pŵr ar golomen, ac yn i le fe ddaw'r gigfran i mewn,
a'r llu o feddyliau duon amheus, ansodlon, temhestlog, Hof. 2.
ac yno Rwyti yn cwmpo oddiwrth dy gariad ath Jac. 4. 4.
briod cyntaf ac megis yn colli dy fywyd ath oleuni
anwyl ac yn putteinio yn dy feddwyl gydag ysbryd
mawr y bŷd hwn, yr hwn hefyd sydd yn chwennych
dy enaid tithau iw feddiant. Ni bu ddyn anllad erioed
yn chwennych morwyn brydferth, cymaint ac y mae
ysbryd y bŷd hwn yn chwantu dy enaid di, Canys fe Jac. 4. 4.
i'w'r bywyd naturiaeth i Dduw wneuthur dy ysbryd di
ar ei lun e hun, i fod yn forwyn iddo ei hun. ac na
ddylit ti ymlygru gydag vn creadur. Ac am hynny
os cefaist ti vnwaith flas ar air Duw, Gochel i golli, a Heb. 6.
mynd yn buttain yn dy feddwyl i chwantau diafol, ar
cnawd brwnt, ar bŷd byr ymma.

Eryr. Ond beth os cwmpa dyn oddiwrth y
gofal ar hiraeth ar cariad cyntaf? A oes dim
gobaith o hwnnw?

Colom. Coded hwnnw yn fuan. Cofied mai gwëll
yw bôd ymmreichiau mab Duw nag ymdrybaeddu yn y Hos. 2. 7.
cnawd. Gochel galedu dy gydwybod wrth i mynych Ezec. 16.
dwymno ai hoeri. Mae dy reswm di (ô Ddyn gal-
wedig) fel neuadd wedi i hyscubo ai threfnu ai gol-
euo, Gwilia rhag i saith ysbryd naturiaeth lygredig Luc. 11. 24.
ddyfod i mewn eilwaith, rhag i'r diwedd fod yn waeth
na'r dechrau; Drwg ac erchyll yw dechreuad pechadur 2 Pet. 2. 20.
wrth i eni i'r bŷd, ond mae diwedd rhai yn waeth wrth
i geni o'r bŷd. ô Cymmer ofal rhag i'th ganwyl
ddiffodd ar y ddaiar, rhag na bo goleuni ynnot i ddangos

Arwydd i annerch y cymru.

Pfal. 13. 3.
1 Cor. 16. 13.
Dat. 2. 25.

*i ti i ba le yr ei di wrth farw. Ond bydd tŵrol; Cyn-
yddu mewn gwybodaeth a gofyngeiddrwydd a hyfdra
gyda Duw. Dal y daioni a gefaist. Gâd ir hedyn
mwfard hedeg a thyfu ynot. Cadw allan y drôg, a
Gwaedda am help, ar Achubwr a nesha attat. Cofia
weision Duw gynt, er amled oedd ei gwendid yr oedd
ei meistr yn rhoi henwau parchedig arnynt. Sef, Noah
berffaith, Abraham ffyddlon, Lot gyfiawn, Job ddiodd-
efgar, Davydd llun calon Duw, Jonah y prophwyd, a
Moses addfwyn (yr hwn pan ddigiodd seithwaith fe
a bechodd unwaith). Am hynny, ymdaro di yn lew ar
gelyn yn nerth yr Oen. Cymmer gleddyf llym angau
Christ i ddarnio'r Saph, ac i ladd yr hên ddyn ynot.
Os cwympaist, Cyfod, Ac os codaist Gochel gwympo.
Nid rhaid i ti ymgadw rhag dim ond rhag y Pechod
yr hwn yw gelyn Duw, a gefail diafol drwy'r hon y
mae fo yn cymryd gafael ar y meddwl.*

*Eryr. Adolwg Dangos i mi yn eglurach, pa
beth yw pechod.*

1 Joan 3. 4.

Efay 55. 2.

Lu. 15. 16.

Phil. 3. 19.

*Colomen. Pechod yw troseddiad y gyfraith, Am-
huredd y creadur, croesfieb naturiaeth yn erbyn Duw.
Gwrthwynebrwydd iu ewylllys sanctaidd ef. Pechod
yw pan fo'r meddwl yn chwilio am fodlonrwydd lle nid
yw iu gael. Rhaid yw deall mai drwy bechod Adda
y torrwyd naturiaeth yn ddarnau, ac mae Duw drwy'r
darnau hyn (sef drwy bôb peth) yn Bôd. Ar pechod
yw ceisio dedwyddwch yn y darnau hyn ond nid yn
Nuw. Mae'r dŷn glwth yn chwilio am y daioni mewn
bwyd, ar meddw mewn diod, ar balch mewn dillad
neu ddoniau'r meddwl. Hefyd mae'r gwryw ar fenyw
yn tybied fôd y perffeithrwydd yn y naill y llall, ac yn
mynd drwy fryntni (o flaen wyneb golau Duw) yw
geisio, ond yn lle i gael yn cwympo ill dau i ffâu y
cythreuliaid. Canys nid mewn vn creadur, nac yn yr
holl greadwriaeth y mae'r trysor ar blodeuyn Daioni.*

Arwydd i annerch y cymru.

Mae'r wybren ar ddaiar, ar môr yn llefaru, Nid yw Job 28.
ynom ni. Mae'r defnyddiau ar dyfnderau, ie ac
amser hefyd yn dywedyd. Nid yw ynom ninnau. Di
elli gael y rhain heb gael Daioni, er i fôd ef yn ym-
guddio drwy'r cwbl ym mhrefswyliwr tragwyddoldeb.
Mae chwantau'r meddwl fel saethau, Pôb vn ar fy'n
mynd heibio i Dduw pechod yw : ô mor aneirif iu'r
rheini ? Ac ni all dyn ond pechu tra fo ef yn aros
ynghanghennau naturiaeth, Hynny yw yn llygadrythu
ar y naill beth ar ôl y llall, heb ddychwelyd i'r vnde,
yr hwn yw Duw ei hun. A chymaint o ddyn ac sydd
yn ysbryd Duw, cymaint a hynny sydd heb pechu. Ac
yn fynnych mae enaid dyn yn pechu pan fo ei ysbryd Pſal. 51. 6.
ef yn ymgadw yn bŵr.

Eryr. Roeddwn i gynne yn barod i ffeintio, ond
yr awron mae ynof beth nerth, (a chefn a chalon)
i ymosyn ymhellach cyn ymadel. Adolwg dangos
Beth yw y rhagoriaeth rhwng yr enaid a'r ysbryd
yn yr vn dŷn ?

Colomen. Ysbryd dyn yw'r tryffor mawr, ar enaid
sydd megis llong iu ddwyn o'r naill i'r llall. Ysbryd
dŷn yw'r castell, ar enaid sydd fel tref oi amgylch.
Yr ysbryd yw cynhwyllin y meddyliau, ar enaid yw
plyscyn y rheswm oddi allan : yr ysbryd (medd yr
yferythur) yw'r môr, a meddyliau'r enaid yw'r cymalau.
Ysbryd dyn yw gwreiddyn y pren a rhesymau'r enaid Heb. 4. 12.
yw'r canghennau. Mae enaid ym mhôb peth byw, a 1 Theff. 5. 23.
math ar ddeall gan anifail, Ond nid oes ysbryd anfarwol
mewn dim ond mewn dynion ac angelion. Yr enaid
y mae dyn yn ei lun ei hun yn i genhedlu, ond Duw
yw Tâd (ac nid Taid) yr ysbryd. yr enaid rhesymol
yw hwylbren dyn ond yr ysbryd yw llyw y llong.
Weithiau mae ysbryd dyn yn rhodio (fel Dina) allan
yn rhodfeydd yr enaid, ac yno mae gwynt ysbryd y
bŷd hwn yn i gipio, Ond mae ysbryd dyn naturiol yn

Arwydd i annerch y cymru.

- Luc. 15. 17. *waftad allan o hono ei hun fel y mab afradlon nes dychwelyd, yn cael i ddwyn ynghertwyr yn cythrael, ac yn dilyn ei chwibianiad ef yn y cnawd. Mae'r ysbryd fel tŷ Lot ar enaid yn cnawd fel heol Sodom. Ac fel y mae rhagoriaeth rhwng anadl dyn ai feddwyl, felly y mae rhwng yr enaid ar ysbryd. Yr ysbryd yw neuâdd yr enaid, a'r enaid yw porth yr ysbryd. Dymma'r ysbryd (yn angau'r corph) sydd yn escyn i fynu at gadair preswylwr tragwyddoldeb, pan fo enaid anifail yn descyn i lawr, canys gwaed yw.*
- Eph. 2. 2, 3.
- Preg. 3. 21.

Pfal. 139. *Deall hyn hefyd, wneuthur o Dduw ddyn ym merion pŵb creadur (megis cynhwyllin y bŷd mawr.) fe anadlodd Duw oi enau ei hun ei anadl ynddo iddo, a hwnnw a bery byth. Ei ysbryd naturiol sydd drwy gyd-gynhulliad y ffurfafen, ai gorph or pedwar defnydd. Mae dyn Duw yn gyfrannog ar ser mewn tegwch, ar planhigion mewn tyfiant, ac ar anifail mewn synhwyrau cnawdol (y rhai yw'r enaid naturiol :) yn gyfrannog hefyd ar Angelion mewn deall tragwyddol, ac a Christ yn y natur nefol. Na chymmer di moth dwyllo gan dwyllwŷr yr oes hon, ac na fydd ddierth i ti dy hun.*

Di weli ynot dy hun ddau fâth ar feddyliau. Rhai dyfnion cuddiedig pwrpasol dewisedig anwyl (fel aur yn y meddwyl.) Mae rhai eraill yn gwêu i mewn ac allan drwy'r meddwyl, fel dynion mewn lletty, ond nid ydynt yn aros ynddo. Di weli hefyd fôd y naill feddwyl ynot yn gwrthod y llall; ath fôd ti yn meddwyl llawer peth yn erbyn dy ewylllys. Gwybydd gan hynny, Agor dy lygaid a Gwêl, mai gwreiddyn yr ewylllys yw dy ysbryd, ac mai'r llall yw cyfraith dy aelodau. Mae'r enaid yn y bŷd ymma yn sefyll yn y corph, ar ysbryd yn llechu yn yr enaid. Pawb sy'n gweled corph dyn, a llawer sy'n canfod yscogiadau yr enaid, Ond ychydig yn dirnad yr ysbryd dirgelaf, sef gwaelod y galon. Ni wel neb hwnnw ond ysbryd Duw, yr hwn sydd yn chwilio

Arwydd i annerch y cymru.

pawb. Ymhellach; fel mai'r corph yw cysgod yr enaid, ar enaid yr ysbryd, felly di elli weled fel y mae dy ysbryd di yn bwrw'r holl ymporion (yr holl feddyliau naturiol) fel gwagedd a gorthrymder ysbryd i breseb yr enaid, ar enaid yn bwrw yr ymborth corphorol i hopran y corph. Mae tair nef yn gweithio ar dair rhan dyn, yr isaf ar ein cyrph (fel y gwelwn beynydd) y ganol ar ein hen- Job 38. 33. eidieu, ar uchaf ar ein hysbrydoedd. Yn yr ysbryd enaid a chorph yr ymddangosodd Duw ac y pechodd dyn, ac y dioddefodd Christ. Mae rhinweddau dyn naturiol yn ei enaid, ai bechodau yn ei ysbryd, Mae rhinweddau dyn ysbrydol yn ei ysbryd, ai bechodau yn unig yn ei enaid. Y Sawl ni adwaeno ei enaid ai ysbryd ni ddeall nai feddyliau'r dydd, nai freuddwydion y nŷs. Pam y mae rhyfeloedd mewn seinëtiaau oddisewn? am fôd y drêf ar castell ymma yn saethu at ei gilydd. Pam y mae ymrysonau ymysg ffyddloniaid? am fôd enaid y naill yn ymosod yn erbyn ysbryd y llall, canys yr un yw ei hysbryd hwynt oll yn Nuw. ond ni chytuna ei heneidiau naturiol ai gilydd. Ac hesyd llawer dŷn fydd yn newynu ei ysbryd wrth besci ei enaid a rheswm dynol. Mae tair rhan dyn yn ymddangos fel plant a gweision ac anifeiliaid Iob, neu yn debig i dri mab Noah ai gwragedd. Neu fel tri phlentyn yn y ffwrn a mab Duw yn bedwerydd. Neu fel cyntedd y deml, ar lle Sanctaidd, ar lle Sancteiddiolaf. Cofia dithau mai'r tri hyn yw dy dyddyn ath etifeddiaeth di; Ac mae'r ysferythr lân yn sôn yn helaeth ac yn fynych am enaid ac ysbryd a chorph, er nad oes fawr etto yn deall hyn. Ar rhai sydd yn canfod ychydig lewyrch ni chaniadhaed iddynt moi draethu mewn iaith ddynol, Canys dysfnder anfeidrol yw, Prin y ganwyd yr amser yn yr hon y datcuddir hyn. Ond disgwil di yn oftyngedig am Dduw, ac di gei weled rhyfeddodau tragwyddol ei gariad ef, a bydd ddiolchgar am ychydig oleuni.

Arwydd i annerch y cymru.

Eryr. Ond mae arnai ofn ysbryd Anghrist, rhag i mi dderbyn gâu athrawiaeth ac angel y tywyllwch yn rhith angel y goleuni; mae llawer dysceidiaeth ddwfn ddiarth ddyrus yr awron nad wyfi yn i deall.

Mat. 7. 16.

2 Cor. 11.

Col. 2.

Colomen. Hawdd i blentyn y dydd adnabod Anghrist (*Blaid* y nŷs) fel y dywedais i o'r blaen, wrth ei lais ai liw ai ddillad a thuedd ei fywyd. Mae fo yn newid gwisg yn fynych ac yn dyfod yn rhith gofyingeiddrwydd a dysceidiaeth a goleuni newydd, yn cymryd arno brudd-der neu lawenydd, a zêl i losgi'r cnawd ac i fyw yn ysbrydol, ac er hynny Hunan yw Swm ei holl grefydd ef, Ei ewyllys ei Hunan a wna, ai feddwl ei Hunan a fyn, ai synwyr ei Hunan ai harwain. Mae'n hawdd dy adnabod di (ô Saph dorchog dwyllodrus) er dy fôd ti yn nyddu dy edef yn llawer meinach nag o'r blaen. Rwyti yn ymfrostio mewn rhinwedd a chrefydd ac opiniwnau o'r gwirionedd; rwyti yn son am yfscrithur ac awdurdod Duw, ond yr wyti yn byw mewn anghariad a chenfigen, mewn hyfâra cnawdol (yn barnu llawer cyn clywed barn Duw am danat dy hunan) yn rhyfela, yn lladd, yn llosgi, yn lledratta dan rith Duwioldeb, yn difetha'r defaid fel llwynoges, ac yn diangc i'th ffau, yn llechu yn dy synwyr dy hun, ac yn gwnio dail i guddio dy noethni. Wele llais y Goruchaf a'th ddychryna, a discleirdeb ei ddyfodiad a'th ddifetha. Ar sawl a addolo Dduw ei hun a ddiangc rhagot ti.

2 Cor. 10. 12.

Dat. 13.

Math. 7. 3.

Jer. 7. 4.

Pfal. 29. 9.

Preg. 7. 26.

Eryr. Ond beth a wna vn fydd yn tybied yn ei galon nad yw ei holl grefydd ef hyd yn hyn ond oferedd cnawdol, a phennod rhagrithiwr.

Phil. 3. 13.

Colomen. Dechrau o newydd, a chymmer dy gyfrif fel plentyn bach. Anghofia yr hyn sydd or tu'n ôl er na wyddost nad oes gras Duw yn yr hyn a wnaethost. Oblegid yr un deyrnas sydd yn gyntaf yn yr eginin ac

Arwydd i annerch y cymru.

yno yn y dwysen, ac yn olaf yn fyd llawn yn y dwysen. Mar. 4. 28.
Na farned neb ddydd pethau bychain rhag i fawr farn Zach. 4. 10.
Duw gwympo arno. Di fuost mewn cystudd meddwol
yn ysbryd caethiwed mynydd Sinai, ac ar y bryn
myglyd erchyll hwnnw yr wyti etto mewn rhan, Ond
mae'r troed arall ar fynydd Sion. Cofia fyd cariad I Joa. 4. 18.
Duw yn bwrru allan ofn fel y taflodd Sara Hagar allan.
Mae cariad Duw yn toddi calonnau rhai yn llawer cynt
nai ddigofaint. Gochel iau y caethiwed. Ai wn o'r
Hagarenniaid a fyddi di yn dy ddiwedd? Fe ddyle fod
ynot feddwol sofr firiol diolchgar hyfryd gweddaiidd
diniwed yn waslad. Nid wyneb-pryd sarrig, fwr,
cymylog. Ond wyneb-pryd angel doeth diwyd distaw
di-gymysg. Ac oni buost felly, Edrych a gwel. Mae'r
pren mawr yn blodeuo ynot ti ac eraill. Bydd felly o
hyn allan.

Eryr. Er hyn i gyd, mi dybygwn nad wyti
weithiau yn ateb ond yn dywyll ac yn brin, a
bôd llawer o'r peth a ddywedais ti iw roi heibio
cyn nemmor o amser.

Colomen. Cofia hyn (O Eryr) fod yr holl ymddiddan
ymma a fu rhyngom ni fel llyfr corn, neu A. B. C. i
blentyn; Ond mae amser a lle i bôb peth, Ac mae yn
rhaid rhoi llin ar lin a gorchymyn ar orchymyn i'r Ef. 28. 13.
anneallus, a dysgu i'r Baban Grist Groes (yr hon ni
ddeallodd nemmor mewn nerth etto) Er hynny di
weli pasath waith a wna'r Goruchaf wrth ysgogiad
deilien. Fe alle drwy hyn y gweithia fo llawer
ynghalonnau rhai. Ond mae llawer dirgelwch iw
ddangos ar fyrder nad wyfi yr awron yn fawr Sôn am
dano. Ac meddaf nid yw hyn i gyd ond golygiad
mewn drych ar frs, neu rossyn yn gwywo wrth i
arogli. Nid yw llyfrau a llythrennau ond fel gwellt,
Mae'r bywyd yn yr ysbryd nid yn y llythrennau. A'r
sawol fydd ysbrydol a w'r oddiwrth ba ysbryd y daeth

Arwydd i annerch y cymru.

y pethau hyn, Ac nid gwatwarwr yw. Ond gochel di pwy bynnag wyt (er doethed meddant neu er duwioled) esculuso dan dy berigl y peth a ysgrifennir ymma, neu ddarllain yn ddifraw, ai fwrw i gornel i rydu yn dy erbyn, heb i ddeall hyd y gwaelod, Canys mewn rhyw fannau mae dysnion bethau Duw yn ymddangos, ac mewn eraill mae llaeth, ac megis chwaryddiaeth hefyd i'r rhai bychain. Ac weithiau rwi'n adrodd yr vn peth yn fynych drosto.

Er. Ond mae llawer o'r dyscedigion nad oes ganddynt fawr bris (Dybygwn i) am y pethau hyn.

*Efay 44. 25.
Jer. 8. 8.*

Tit. 2.

Colomen. Taw sôn o'r diwedd. Nid oes iâr o ddysg yn y byd, nag oes un a fedr ddarllain holl ddalennau ei galon ai feddyliau ei hun. Nid yw'r Doctor ond anifail cyfrwys, nid yw'r ysgolhaig da (fel y gelwi di fo) ond aderyn coeg, Oni bydd rhôdd or nefoedd ganddo. Ac os bydd, Mae fo yn isel ei feddwl, ac yn lleshau pawb mewn cariad, ac yn byw yn gyfion yn sofr ac yn dduwiol. Mae gwir ddysg yn dyscu dyn i fod yn y byd ymma, yn ddiniwed fel plentyn, yn fuddiol fel dafad, yn ddiosfal am y byd (fel vn yn huno ymmonwes y creawdr,) yn effro yn erbyn pechod, yn ddiwyd yn ei orchwyl, yn ddigenfigen oddifewn, yn llawenhau yn naioni eraill, yn llonydd dan waethaf dynion, yn ddioddefgar dan ddigofaint Duw, yn fodlon beth bynnag a ddigwyddo, yn nesol fel Christ ei hunan, yn hyfryd mewn tristwch, yn galonnog mewn cyfyngder, yn hyf fel y llew, yn wirion fel colomen, yn gyfrwys er mwyn yr efengil, yn ffaidd ganddo ei hun, yn blino ar flodau natur, ac yn bresu am Baradwys. Ac lle nad yw'r pethau hyn, nid oes yno ddim gwir ddysceidiaeth.

Eryr. Ond beth oni ddyscais i yr vn o'r rhain etto?

Arwydd i annerch y cymru.

Colomen. *Mi ddywedais o'r blaen, fôd Duw yn danfon ei holl blant ei hun allan oi tai ei hunain i ysgol ei fâb. Ar sawl a ymroddo i'r mâb yn ei holl ewyllys a gaiff i wneuthur yn ddyscedig am deyrnas nef, a chlywed llais yn siarad oddifeuon, Dymma'r ffordd Rhodia ynddi. Cyfod, medd Jeremi, i ti* El. 30. 21. *arwyddion ffordd. Gosod it garneddau vchel i'th gyfarwyddo yn yr anialwch. Vn garnedd yw Gwybodaeth, ac lle ni bô'r garnedd honno mae'r dynion yn cyfeiliorni, Canys heb wybodaeth ni all y galon fôd yn jawm. Fe all fôd gwybodaeth heb ras (fel tânwydd heb dân) ond nid oes dân heb dânwydd. Carnedd arall yw Cariad at barwb. Llei bo hwnnw mae Duw yno, ac llei bo mae fô yn arwyddus i wellhau pawb, ac yn ofalus rhag niweidio neb. Carnedd arall yw Gofyngieiddrwydd ac isder meddwol llonydd, dioddefgar, distaw; ar cyfriw a gânt i dysgu gan Dduw ei hun. Cyfiawnder yw carnedd arall, a heddwch oddiwrth gyfiawnder, ac oddiwrth heddwch llawenydd mewn ysbryd glân. Ar sawl a wasanaetho Ghryst yn y pethau hyn, a fodlona* Rhuf. 14. 17, 18. *Dduw ac fydd cymmeradwyym mysg ei blant. Dymma rai o'r Carneddi yn y mynydd i'th arwain i Ganaan. Edrych ar y pilerau hyn ynot a Dôs ymlaen, a chofia, Nad digon i ddyn fyned i ffordd dda, oni wyl ef mai honno yw'r ffordd orau. Bydd ddistaw oddifeuon, di gei ddeall fôb peth oddiallan. Na symmud chwaith nes codi o'r cwmmlwl. Hawdd yw diwono'r ffordd* Num. 10. *fawr wrth geisio i mendio. Aros ymmhebyll Duw nes adeiladu plâs Caersalem newydd. Tanbaidd yw zêl heb wybodaeth, ond cariad addfwyn golau fydd hyfryd.*

Eryr. *Dywaid etto. Beth a dybygi di am holl opiniwnau a chrefyddau y Twrciaid, ar Papistiaid, a'r Protestaniaid, ar Lutheraniaid, ar Calvinistiaid,*

Arwydd i annerch y cymru.

ar aneirif eraill o Secti yn yr oes ymma? Mi addewais hefyd i'r Gigfran ofyn i ti cyn diwedd ynghylch y llyfr gwasanaeth.

Gal. 6. 15.

Joan 3. 3.

Colomen. *Na sonia am lawer o grefyddau. Hên a newydd, a phôb vn yn barnu ei gilydd. Nid oes vn grefydd a dâl ddim ond y creadur newydd. Ac nid oes ond vn drws i mewyn yno, a hwnnw yw'r ailened-igaeth yn enw Christ. Fe fuase dda i'r dyn nis casso hi fod wedi i eni yn gi neu yn gâth, neu yn rhyw beth heb ysbryd anfarwol ynddo.*

Swm Duwioldeb iw, Câr Dduw a'th holl galon, a'th gymydog fel ti dy hun, Y dyn nad iw yn dilyn hyn, ni waeth o ba opiniwn y bo. Ar sawl a dybio iddo fedru hyn yn rhŷgl nid edwyn hwnnw mo wreiddyn y chwerwedd sydd yngardd ei galon ei hun. Ond i dwyllo ei hunan y mae. Mae'r opiniwnwyr yn ymrafaelio ai gilydd fel cŵn a môch, er nad fel cŵn a môch iw y rhan orau ynddynt, a thithe (O Ddyn cyfrwysddrwg segurllyd) vwochben vffern yn chwerthin am ei pennau, wrth i gweled yn taro yn erbyn ei gilydd yn yr entri dywyll, am i bôd heb na gweled na deall iaith ei gilydd. Ond o hyn allan. Gadewch ymmaith yr holl ymrysson tanbaid, anghariadus, rhyfelog, na wnaeth dda i neb erioed. A thewch a Sôn rhag ir cythreuliaid chwerthin, oni fedrwochw i ymresymu mew'n cariad ag addfwynder, a meddwl i ddyfscu llawer mew'n ychydig eiriau bôb vn gan ei gilydd, ar cwbl gan Dduw. Ac am y llyfr Gwasanaeth, ni thâl ef sawr Sôn am dano. Mae hi yn llawn bryd iw gladdu, rhag i neb gael drwg oddiwrtho, yr hên bethau a ânt heibio. Wele, fe wneir pôb peth o newydd.

Eryr. Oni allafi gael gwybod. I ba le mae'r holl eneidiau yn myned pan ymadawont ar bywyd yma? Pan elont hwy vnwaith ymaith nid ydym ni yn clywed dim oddiwrthyn hw ond hynny. A

Arwydd i annerch y cymru.

aethant hwy ymhell neu yn agos neu ymha le y
maent hwy?

Colom. O Eryr angraff. *I ba le mae'r ganwyll yn myned pan ddiffoddo hi ond iw hwybren danllyd naturiol ei hun?* Neu i ba le mae'r tân ar gwrês or hayarn poeth yn mynd allan wrth ei roi mewn dwfr? Nid drwy'r genau y mae ysbryd dyn yn mynd allan or tŷ pridd, ag nid drwy'r genau y daeth yr enaid i mewn i'r corph ar y cyntaf, Canys peth pŵr bywiog cyflym iw ysbryd meddwl dyn yn treuddio drwy bôb corph heb symmud na chynhyrfu dim. O chwi rai deillion Agorwch eich llygaid a gwelwch, fod ysbryd pŵb vn (wrth dorri o'r corph) yn aros yn y naturiaeth yn yr Gen. 25. 8. hon y bu fo byw. Os llygredig oedd y meddyliau llygredigaeth tragwyddol iw ei letŷ. Mae naturiaeth cariad neu ddigter tragwyddol yn cynnwys ei holl blant ynddi, ac yn cipio gafael (fel fflam ar wêr) ar bôb ysbryd yn ôl ei anian. Ond ni wêl dyn moi gartref tra fo ei gnawd am dano; Mae dynion (meddaf) fel adar yn canu ar y pren heb feddwl am y gwreiddyn sydd ynddynt. Mae'r eneidiau sanctaidd a hunafont yn Nuw yn llonydd yn y golau distaw ymhôb man o flaen ei wyneb ef o'r tu allan i drwst ysbryd y byd, yn disgwil am gynhyrfaid y corph drwy gyffrôad gwreiddyn naturiaeth. Ond mae'r ysbrydoedd colledig wedi torri edef y bywyd yn nhywyllwch meddwl digllonedd Duw yn rhîo ac yn ochain, Ond nid iw'r byd yn i clywed. Pam hynny? Am nad oes ganddynt hwy yn uffern mor llais tafod i lefaru, na chan y rhan fwyaf o honom ni glustiau ysbrydol i wrando sef calonnau iw hystyrio er i bôd nhwy yn yr vn natur a ni. Ond mae'r ffyddloniaid ymma yn gwybod iaith y Seintïau yn y byd arall, ac yn canu yr vn Hallelujah i Dduw gyda hwynt, nid yn gweddio arnynt am fyned at Ghrist drostynt, canys mae fo ei hun yn nês attynt na seintïau neu

Arwydd i annerch y cymru.

Luk. 16. 26.

angelion. Ond am y defaid ar geifr yn y goleuni ar tywyllwch, Cofia fod Gagendor fawr rhyngddynt (fel rhwng Lazarus a'r glôth goludog) a honno iw y rhagoriaeth yn y naturiaeth dragwyddol. Fel rhwng melys a chwerw, neu rhwng da a drwg, y rhai er i bod yn yr vn lle, maent wedi i gwahanu yn ddigymod. A phan gwympo ysbryd dyn o'r corph i'r tywyllwch hwnnw, nid oes ganddo lygaid byth i weled y goleuni, na meddyliau byth am ddaioni. Ac o'r tu arall y rhai fydd wedi diangc i'r Goleuni Hwnnw nid oes fyth ganddynt feddwyl am y tywyllwch. Am hynny Edryched pôb dyn, ym mha vn o'r ddau y mae ei feddwyl ef yn byw tra fo ef yn y corph, canys ni wŷr y colledig moi hanes ei hun.

Eryr. O Golomen mi fyddaf mor hŷf yr awron cyn diwedd a gofyn i ti dy hanes dy hun. Sef Hanes y Golomen.

Colomen. Mi ddywedais i ti ar y cyntaf ond ni ddeellaist. Rhaid yw torri pliscyn y ddammeg cyn cael y cynhwyllin, Er bôd yr yscrythurau sanctaidd hefyd yn llawn Damhegion. Ar y cyntaf, mi fŷm yn Enoch yn ymrysson ar hên fyd, ond nid oedd neb am derbyniodd ond Noah anwyl ai deulu. Wedi hynny mi ddaethym at Abraham ac yn y fan fe dafodd ymaith ei Reswm ei hun ac am dilynodd i drwy ffydd. Mi fŷm yn ffenestri yr holl Batrieirch a'r Prophwydi hefyd. Ag ar ôl y Prophwyd Malachi ni chesais i fawr le i ddescyn nes dyfod Joan. Ond mi orphwysais ar Jesu Christ ai Apostolion, ac mi a ehedais drwy'r eglwysydd hynny. Ond cyn ymadel o honynt hwy ar byd, fe ddaeth Brân y nôs (sef ysbryd Anghrist) ac a gafodd gennad im herlid i. Ac yno mi a ddiengais i fonwes y Merthyron, ac yn y Tân yr oeddwn i yn i cyssuro hwynt. Ond yn ddiweddar mi ddiscynnais yn ffenestriyr eglwysydd newyddion, ac weithiau ar rai oi pregethwyr, er bod llawer o fudreddi

Arwydd i annerch y cymru.

yn ei nythoedd. Ac yr awron, Mae'n weddus bod yn bryffur, Canys fe ofynnir, Pwy iw y rhain sydd fel cym- Eſay 60. 8. ylau ac fel colomennod yn ehedeg iw ffenestri ?

Er. Ond pa fath rai y mynit ti i'th ddynion di fôd ?

Colomen. Nid fel y genhedlaeth sydd yn melldithio'r Tâd, ac heb fendithio ei mam, neu yn lân yn ei golwg ei hun, ac yn amherffaith yngholwg Duw. Nid fel y genhedlaeth sydd uchel ei llygaid a'i dannedd yn gleddyfau, ai cildannedd yn gyllill, i ddifa'r tlodion oddiar y ddayar. Ond mi fynnaf im dyscyblion i fod fel y morgrûg yn darparu ei llyniaeth cyn bod yn rhywyr, ac fel cwnningod yn adeiladu ar y graig, ac fel locustiaid yn cytuno i ymdrech ynghyd, ac fel y pryf coppyn gwael yn dal ei gafel ar air y bywyd, fel y gallont felly aros ymhlâs y brenin nefol. Ar rhai hyn a wneir mor ddi-ddig na all dim i cyffroi, mor isel na all dim i balchio, mor hyfryd na all dim i tristhau, mor sofr ni all dim i ffoli, mor ddisfin na all dim i cloffi, mor bûr na all dim i halogi, mor rhagorol na all neb fynd tu hwnt iddynt, mor ddwys na all dim gloddio danynt, mor sylfaenedig na ellir i siglo, mor blantaidd na ellir i cyfrwys, mor agored na ellir i cau, mor weddaidd na chaiff neb gamair ganddynt, mor isel na ddichon vn gwynt moi hyfswyd, mor uchel na all vn meddwl naturiol moi cyrhaedd, mor gyfrwys ar feirph, ac mor wirion ar colomennod. Ac ymhellach, mae rhai o honynt a allant ddywedyd (drwy râs) i bôd nhwy yn marw i'r byd yma, ac er hynny yn byw byth, yn llai na dim ynddynt ei hunain ac yn fwy nar byd yn ei gwreiddyn, Ar y dibin beynydd, ac er hynny yn sefyll, heb wybod dim ynddynt ei hunain ac yn deall pôb peth yn nuw, yn llawn tristwch, ond yn mwynhau canwyll llawenydd digymmar, yn ymdaflu mewon tonnau, ond yn sicr wrth yr angor, yn gwrando ar batwb heb gredu vn dyn, ond

Arwydd i annerch y cymru.

yn chwilio pŵb peth, yn edrych ar y canghennau, ond yn byw yn y gwreiddyn, yn rhodio yn heol y byd yn yr enaid, ond yn ymgadw ymhlâs Duw yn yr ysbryd, yn llafurio yn wastadol, ac er hynny yn gorphwys, yn ddistaw ar y ddayar, ac er hynny yn dystion i'r gwir, yn llawn o feddyliau ac megis heb feddwl am ddim, yn cael câs gan bob cnawd a chariad gan bob ysbryd da, yn ymdrech ar holl gythreuliaid ac yn ymgaredigo ac angelion Duw, yn clywed mwy o lais y byd nag a garant, a llai o leferydd y Tâd nag a fynnent, yn chwilio gwaelod crefydd ac yn ymddangos ar yr wyneb yn ddiragrith mewn daioni, yn ymbriodi a Doethineb Duw ond etto heb i mwynhau yn hollhawl. Ac er amled ei pechodau, yn dyner ei cydwybodau, yn waeth nar gwaethaf yn ei golwg ei hunain, ac yn gystat ar gorau ymmantell yr Oen, ac yn debig i'r gwynt anolrheinadwy, ydynt yr hyn ydynt drwy ffafr y Goruchaf. O bydd un o honynt.

Eryr. Mae'r rhain wedi myned ymhell. Ond dangos i mi Pa beth y mae'r gwan yn ei mysg yn ei ddywydyd.

Colomen. Mae gweiniaid yn sicr ymmysg ffyddloniaid fel y mae wŷn ymysg defaid, a thofsturus iw gwrando ar frefiad y gwan yn llefaru ac yn traethu. Wrth naturiaeth marw oeddwn, a phan welais i hynny mi a geisiais fyw, ond nis gallwn nes i bob peth ynof ac om hamgylch farw i mi, Ac yno y collodd y creadur ei asael arnaf, ar munud hwnnw y cefais asael ar y creawdr, neu yn hytrach efe a ymaflodd ynof fi. Or blaen mi a glywais bregethau ond nid oeddwn i yn gwrando, mi ddywedais weddiau ond nid oeddwn i yn gweddio. Mi genais Psalmau ond mŷd oedd fynghalon. Mi Sacramentais ond ni welais gorph yr Arglwydd. Mi ymddiddenais ac a ddywedais lawer peth nid om calon mewn gwirionedd, nes i'r rhossyn darddu ynof.

Arwydd i annerch y cymru.

*Ac wedi'r holl gynnwrf rhaid oedd diwedd or diwedd
cyn dechrau, a marw cyn i'r wenhithen dyfu drwy fy
naiar i. Fe fywhaodd y pechod ac am lladdodd i, Roedd
Duw wedi digio ac yn gwgu ynghadair fynghydwylbod,
a diafol yn gwenu ac yn chwerthin am fymhen i, ac
yn gweiddi or tu fewn. Ho Ho myfi piau'r aderyn.
Mae fo'n siwr yn y fagl. Mae ei feddwl ef mewn
tair o gadwyni hefn, yn ffast yn ei ewyllys ei hunan,
ac yn ysbryd y byd mawr, ac yn nigofaint y brenin
mawr gydam fi. Mi ofnais hefyd na ellid byth dorri
mor tair cadwyn hynny i'm gollwng i yn rhydd. Heb
law hyn hefyd fe ddaeth Bytheiaid Satan ar fy ôl i dan
olrhain: Gwatwarwyr y wlad am gwarwdiafont. A
phan welodd yr Heliwr nad oedd gennif fatter beth a
ddywede'r byd ai fytheiaid, fe gynhyrfodd blant y deyr-
nas, a rhai (megis) o blant y Brenin im ceryddu im
dialonni, im rhwystro, ac im hoeri. Pan ballodd hyn
hefyd, fe ddeffrôdd y gelyn holl wreiddiau uffern o'r tu
fewn i mi fy hunan, i fôd yn ddigllon, yn aflan, yn greulon,
yn benwylt, ac yn llawn o wreichion drwg, yn fydol,
yn sarrig, yn suddo, yn oferfeddwl, ac yno'r oedd yn
flin gennif fyw ac yn ofnus gennif farw, am nad oedd
bechod yn y dyn gwaethaf ac a welwn, nad oedd ef yn
ceisio codi i ben i fynu yn fynghalon i. Roedd y nef
wedi ymadel, ac uffern yn neshau, Angelion Duw yn
ymddieithro, a delwau anifeiliaidd yn ymddangos.
Roeddwn i yn gweled fy mod i wedi cwmpo ymysg
lladron ysbrydol anhrugarog rhwng Caerfalem a
Iericho, ac yn ceisio gweiddi am help ond yn methu
gweddio, Nes i'r Samaritan bendigedig, sef yr Achubwr
nefol, ddyfod attaf am codi i fynu. A hyn oll yr wyf
yn i ddywedyd er dy fwyn di, fel os doi dithau byth i'r
gwafgŷydd ymma am y pechod, na ymollwng mewn
anobaith a thristwch bydol, ac nag ymgura fel dafad
yn y mieri, ond disgwil yn llonydd wrth fin y ffordd.
Fe ddaw'r prynwr heibio, ac a'th ollwng di yn rhydd.*

Arwydd i annerch y cymru.

Ac onide, os derfydd am danat, Darfydded am danat yn ei freichiau ef wrth ddisgwil wrth ei air ai addewid ef. Ond os dilyni hyn byw fyddi, yn ysbryd y nerth, ar cariad, ac pwyll. Roedd yn fynghalon i ysgrifennu attat i' th rybuddio mewn cariad perffaith, Ond fe ddaeth y Sarpb attafi, ac a geisiodd attal y pin ymma. Hi a boerodd ei chelwydd tuag attafwrth fiffial fel hyn. Hunan sy'n dy osod ar waith. Rwyti yn scrifennu yn rhŷ dywyll, ni fedr neb mō'th ddeall nes i' th niwl di godi, ac nid wyt ti yn dy ddeall dy hunan; Gād yn llonydd, Mae digon o ŵybodaeth gan ddynion, bei gwnaent ar ei hōl. Mae gormod o lyfrau yn barod yn y bŷd. Dy holl wobwr fydd cael dy adel fel tylluan yn y diffaethwch, fel pelican, ie fel hurtyn neu vn o'r philosophyddion gweigion yn ymosyn am oleuni naturiaeth i adnabod y Duwddod ynghreaduriaeth y bŷd. A welaist ti yr Arglwydd erioed? neu a glywaist ti Dduw ei hunan? Dōs i ryw dwll ac ymguddia. Mae dydd Duw wedi goleuo. Gorau i ti dewi, a gadel ymmaith scrifennu. Gād barwb yn llonydd a'th gydwybod dy hun yn esmwyth. Bydd lawen. Bwytta dy fwyd a chalon iach. Rhodia a chymmer dy blefer fel y gweli di barwb agos yn gwneuthur, ac yna fe estynnir dy ddyddiau di ar y ddaiar. Wele llyma fel y chwedleuodd y ddraig gyfrwys am fi, llyma fel y ceisiodd hi fynhwyllo i. Llyma fel y gwnaeth hi ei gwaethaf i rwystro'r meddwyl, i selio syngenau ac i attal fy llaw. A phe i cawse y Sarpb i meddwyl ni chawswon i nag ysgrifennu hyn na thithau nai ddarllain nai wrando. Ond fe ddaeth y Golomen ac am helpodd, ac am cynnorthwyodd gan ddywedyd. Dōs ymlaen. Rhaid i bōb gwās arfer ei dalent (er a ddywetto dynion) ac onide Gwae'r gwās. Nid Hunan sydd ymma yn dy gymmell, ond gwir ferch at Dduw, a chariad ffyddlon (yn nesa) at y cymru. Nid wyti nag eraill nēs er gwario o honot dy amfer byr mewn anghrediniaeth a diffwrwythdra. Ac fe

Arwydd i annerch y cymru.

gaiff rhai ganfod dealldwriaeth allan o'r niwl ar tywyll-
wch. Ie er nad yw dy gnawd di yn deall beth y mae'r Eflay 29. 18.
ysbryd glân ynot yn i ysgrifennu, Mae rhan ysbrydol
ai cennydd. Nid oes chwaith fawr lyfrau cymreig yng-
hymru er pan loswyd papurau y Bruttaniaid gynt.
Ac (medd Duw) fy mhobl i ynghymru a ddifethir o
eisiau gwybodaeth, Ac am danat ti dy hun, nid gwaeth pa Hof. 4. 6.
amharch a gaffech yn y cnawd. Di haeddaist i Dduw
dy wrthod, aith adel mewn anialwch tragwyddol, Ond
ni âd Duw byth mo honot. Ac er nâd Duw yw natur-
iaeth, ac er na ellir i adnabod drwy Philosophyddiaeth,
etto ni wnaeth ef mor bŷd ymma yn ofer ond fe ai gos-
ododd fel drŷch i weled ei gyscod ef ynddo. Dydi hefyd
(ebr y Golomen) a welaist Dduw ei hunan, drwy
ffydd, ac a glywaist ei lais ef ei hunan drwy'r ysbryd
fydd yn llefaru wrth ddynion. Ac er bôd rhan o'th
amgylch môr anheilwng ar gwaethaf, Mae er hynny
y dyn oddifewn heb pechu, a chantho law ymmhêb da-
ioni, yn ceisio llês i bawb. Ac wrthyt ti (ô Hâd an-
llygredig a llin yn mygu) yr wyf yn dywedyd eikwaith,
Cysod, a Dôs ymlaen yn oftyngedig, yn ofalus, yn ddi-
oed, ac yn ddiolchgar. fel hyn y darfu i'r golomen
atdeb holl resymau'r sarph, a dattroi y rhâff a nyddase
hi yn y meddiwl. Wele (ô Eryr) Dymma ran o lais vn
o'r rhai llecafom dilynwy'r i. Dymma ychydig o lawer.

Eryr. Beth hefyd?

Colomen. Mae vn ymhellach yn llefaru fel hyn.
Byr yw fy helynt i o'r dechrau i'r diwedd. fy enioes
fydd fel aſon chwyryn yn rhedeg i'r môr. fe am ganwyd
ymmysg creigiau, fe am magwyd mewn opinionau, fe am
maglwyd dros amserau, fe am rhyddhawyd mewn am-
ser cymmeradwy, fe am carwyd cyn dechrau amser, a
minnau byth a gâf garu yr hwn am carodd, ai lawm
hoffi pan fo amser wedi terfynu. Canys yr wyf dan
gariad Duw er fy môd dan gerydd pawb, Gwael yn

Arwydd i annerch y cymru.

y tîr, llwyd gan môr, llawn o brofedigaethau, ond llawen mewn gobaith gogoniant nefol. Yn y cysamser yn rhodio mewn maes ysbrydol, ymysg defaid, ac yn rhybuddio'r geifr na thorrant ei gyddfau. A gymmero rybudd cymmered. fynhasg i yw bôd yn ddiniwed ymmysg dynion. Ac oni allai lês i barwb, gochelyd gwneuthur afles i nèb : A cheisio byw allan o Hunan, yn yr ysbryd glân, ar Ghrist, i Dduw, yn ôl yr yf-crythurau, etto dan ordinhadau, vwechlaw'r bôd, islaw'r groes, yn erbyn pechod, ac ar dŷ sancteiddrwydd, ymmonwes craig yr oesoedd, yn blino ar gwrs naturiaeth, yn bresu am y ffynnon nefol, ac yn gweddio ar i Dduw roddi heddwch nefol, a llawnder gwirionedd i'r Cymru tirion, iw porthi a gwybodaeth ac a deall yf-brydol, ac iw llenwi a holl lawnder Duw, ac ar i minnau gael cyfran o'r rhandir nefol ymmysg y rhai cywir mewn Duwioldeb, ac ar i'r amser fryffio pan na bo rhyfel yn vnllle ond ymmhyrth Satan ai angelion (a hynny a welaf.) Fabez a weddiodd, a Duw ai gwrandawodd. fe ofynnodd bedwar peth ac ai cafodd. Disgwil yr wyf finnau ar y Duw dinewidiad yr hwn a ddichon wneuthur mwy nag a allwn i ofyn nai feddwl. Iddo ef y bo'r glôd ar mawredd ar doethineb ar diolch ar deyrnas ar cariad ar cwbl yn dragywyddol.

Eryr. Mae'r amser yn dylifo fel pellen ymmaith, Rhodded y Golomen vn gair o gyngor etto ir Eryr cyn ymadel.

Colomen. Deall a dilyn yr hyn a glywaist yn barod. Canlyn y llusfern a roddwyd i ti. Gochel wŷau'r neidr ar gigfran yn dy resymau dy Hunan. Na reoled ysbryd y creadur ynot, Canys y Sawl a ymlenws ar creadur sydd wâg fynychaf o'r Creawdr. Na chais fôd yn llawn meddyliau. Gwell yw vn meddwl difrif nefol mewn diwrnod, na phum cant o rai disclair naturiol. Mynn ddifa dy Arglwydd Bechod oddifewn, ar

Jer. 3. 15.
Eph. 3. 19.

1 Chron. 4. 10.

Eph. 3. 20.

Efay 59. 5.

Arwydd i annerch y cymru.

lleill a ymroant. Ac wrth hyn y cai di adnabod y pechod hwnnw. fe reolodd yn dy henafiad. Mae dy feddylliau dithau nŷs a borau yn hedeg atto (fel brain wuchben burgyn.) Pechod yw am yr hwn y mae dy gydwbybod yn dy gyhuddo, a'th elynion yn dy gywil-yddio, a'th wir-gyfeillion yn dy rybuddio. Gochel hwnnw (yn anad vn) beth bynnag yw. Cofia ymmhŷb cwmnhi dy fŷd ti ar dy daith tuar bŷd bythol, ac ystyria gwymyp yr Adda cyntaf a chodiad yr Ail. Cwypaist yn ddiammau gyda'r cyntaf: Cyfod heb ammau gyda'r ail hefyd. Na dderbyn vn athrawiaeth cyn i chanfod. Na wrthod vn gair cyn i holi, ac na chwda oddiwrthyt mor gwirionedd a dderbyniaist vnwaith. Na choelia mo fŷdn y wlâd, ond gwirando beth a ddywaid Duw wrth dy enaid anfarwol di: Onid oes ynot waelod pŷb gŷybodaeth a rhinwedd, ni elli di wneuthur y pethau hyn. Ond os oes, Bydd ysbrydol ddisigl yn dy feddylliau, nid fel tonn y môr, neu ewyn y dŷfr, neu bren Jac. 1. diwraidd, mew'n tymhestl, neu long heb angor, ne ŷs anwadal, Bydd anaml mew'n geiriau, ac aml mew'n gweithredoedd nefol gorchestol. Ac wrth ddywedyd, Cofia, Mai mew'n llawer o eiriau nid oes ball ar bechod, ac er hynny na fydd fudan (canys gwefusau'r cyfiawn a borthant lawer.) Wrth geisio derbyn mwy o'r ysbryd da, gochel rhag ir vn drŷg ruthro i mew'n yn ei fantell ef: Mae rhai lloerig a rhai dieflig, ar Math. 17. 15. gelyn yn marchogaeth ar fŷg ac ar humors ei cyrph nhwy. Mudion a byddariaid yn malu ewyn, yn llygadtynnu ac yn synnu'r gwirion. Mae eraill fel y Bedyddiwr, yn dyfod heb na bwytta nag yfed ac meddant Mat. 11. 18. wele gythrael ganddo. Ond rhaid i ti brofi yr ysbrydoedd. Ac llei bo (meddaf) oleuni a phurdeb a chariad a gostyngeddwydd yno y mae Duw ei Hunan yn aros. Gochel y ffyrdd Pabaid hefyd, nid am nad 1 Tim. 4. 1, 2. oes ddysceidiaeth yn ei mysg, ond am mai creulon fuont wrth bawb eraill, am hynny tywelltir phiolau

Arwydd i annerch y cymru.

Dat. 16. 6.

dialedd ar y genhedlaeth honno. Na ddotia wrth feddwol am lawer o opiniwnau tra fych di dy hun yn gwneuthur llawer peth yn erbyn dy gydrwybod. Gwna (o Eryr) dy orau i rwystro pôb Drwg, ac i rwyddo pôb Da yn y wlad oddisewn ac oddiallan. Na chwsg ond hynny yn nhommen y cnawd (o fwyddog.) Pryn dy amfer. Na âd ir syrthni, ar ymborthi diofn, ar balchder, ar oferedd lyngcu dy einioes di ath deulu. Canys y peth a bassio unwaith ni elli mai alw yn ôl. Gorchymyn heddwch a threfn dda (od oes awdurdod genit yn y wlad) ôl fadus. Na âd i' th gymydogion fyw fel anifeiliaid drefswm. Cosba bawb ar a weithredo ddwrwg yn erbyn ei gydrwybod fel y dywedaisst di dy hun o'r blaen. Nid digon dywedyd heb wneuthur. Ac os cais neb gelu ei oleuni, ymrefymma ag ef yn ofn Duw. Dymma'r ddamnedigaeth fôd dynion yn caru'r tywyllwch yn fwy nar goleuni ynddynt, ac yn mynd felly yn yrroedd ir lladdfa. Caffed pôb drwgweithred genit y goss a haedde. Na ddyger bywyd dyn am anifail. Bydd dadmaeth i ddaioni ymmysg Parwb, ac nid fel Nimrod yn lladd ac yn llyngcu y cwbl ei hunan. Na chais chwaith ystwytho cydrwybod neb i' th opiniwn di drwy rym, ond drwy refwm, a chadw heddwch i bôb un i ddywedyd ei feddwol, os heddychlon yw. Mae opiniwnau'r cyndyn mor aml ai dyddiau, ac mor anwadal ai llygaid. Mae llawer o groes ffyrdd yn llawn lladron hyd yn hyn ymhedair congl y ddaiar. Os troi di oddiar y ffôrdd di a gwympi i'w dwylaw nhwy. Am hynny Gochel meddaf, fel dymma'r dyddiau di-waethaf dyrrysaf perycclaf. Dy waith di yw dy wadu dy hun, Derchafu mab Duw, Caru pôb dyn, CASHAU pôb pechod, ymnythu yn Nuw yn unig. Disgwyl yn arafaid am ei blefer ef, ymestyn ymlaen at y perlau tragywyddol, Cadw gynhwyllin dealldwriaeth y seinetiau o'r blaen. Gochel fflûwch o wybodaeth yn y pen heb nerth yn y galon a phurdeb yn y bywyd. Ac edrych am

Gen. 10. 9.

Arwydd i annerch y cymru.

ddydd y farn bôb munud. a chais heddwch, a châr wirionedd, a gwîr Dduw'r danghneddyf ar goleuni a fydd gydath di ac ynot ti. Ond onis gwnei yn ôl fy nghyngor i ond gwrthod o honot wrando ar fy llais. Wele sferbwdd drevllyd a fyddi di yn y wlad, a charcharwr anesmwyth yn y pwll diraelod heb gael byth newid dy big. Ond (ô Eryr adenog) mi debygwn dy fôd ti yn addfed i ddaioni, Am hynny fy nymuniad yw ar i tithau hefyd ehedeg dros dair sir ar ddêg Cymru, a dywedyd wrthynt ymmhobb tref a phentref, ymmhobb llan a threflan, ymmhobb cymydogoeth a theulu, wrth bôb vn o ganghennau Adda, Hên ac ifangc. Edifarhewch. Mae teyrnas y Brenin mawr yn agos. Na chwedleuwch oferedd y naill ai gymydog mwy. Ymrowch i ddisgwil am ymddangosiad y Duw mawr ar holl galon mewn bwriad nerthol i ddychwelyd atto yn ei allu ei hun. Cedwch y gwîr Sabbaoth oddifewn ac oddiallan. A Duw'r Drugaredd a ddisgleirio arnochwi or uchelder.

Eryr. O Golomen. Mi wrandewais arnat yn ddistaw fel y dyle'r mwyaf ar y lleiaf, Ac mae fy meddwl i yn ddiolchgar am y cwbl, Ac am dy holl gynghorion caredig. Mi a roddaf i tithau air cyn ymadel. Cadw ar yr aden yn wastad, Canys mi wn fôd llawer aderyn dû mewn cenfigen yn chwennych cael gafel arnat. Pe bai yn rhaid mi ddywedwn. Gochel ddisfyn i lawr i garu'r ddayaren, Gochel hedeg allan o olwg yr Arch. Ond mae vn yn dy ddyfscu di, nid rhaid i mi mo'th gynghori di ymhellach.

Colomen. Nid ydis etto ond trydar, fe gair llais arall ar ôl y chwe diwrnod. Na edryched neb am synwyr yn ôl dysceidiaeth y byd oddiwrth Golomen wirion. Nid wyfi yn meddwl drwg i neb, Am hynny na ymddigied neb (nag ymflined neb i bigo tyllau yn y llyfran hwn.) Swm yr hyn a ddywedais

Arwydd i annerch y cymru.

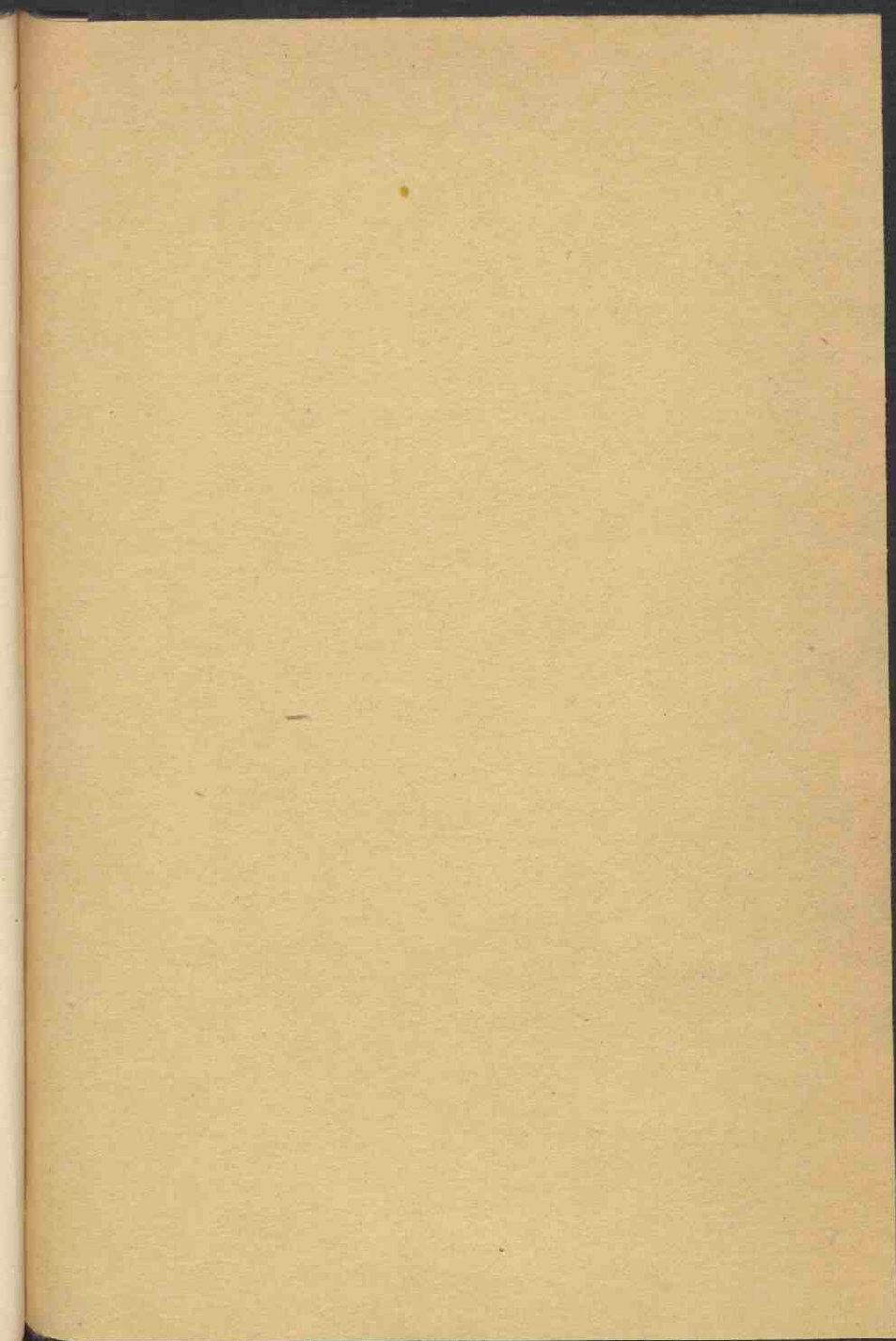
*yw Dirgelwch yr Ailenedigaeth yn y dwfr ar tân
ysbrydol. Dymma ddigon (meddaf) i'r doeth, a
Dymma ormod i'r cyfrwys.*

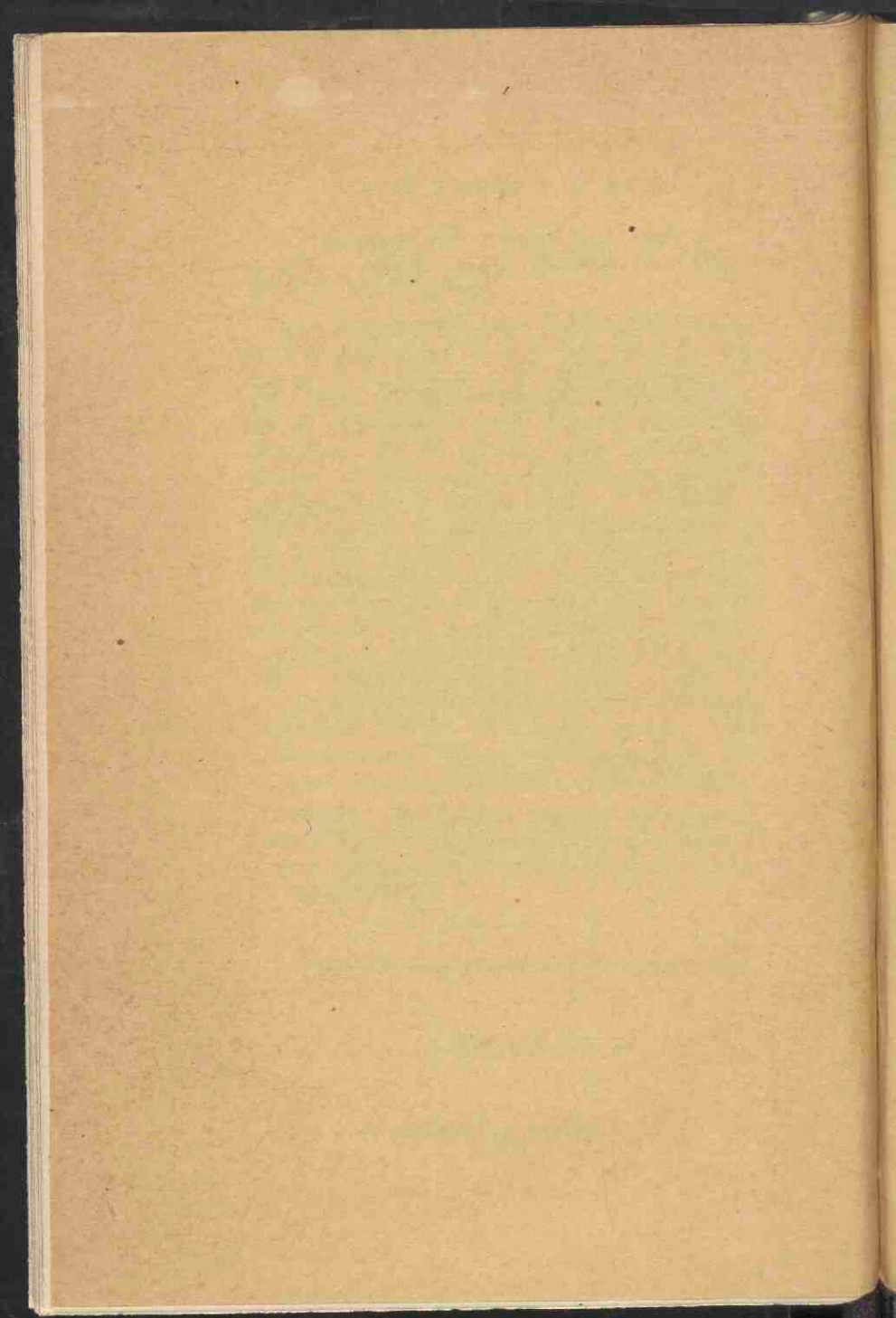
Dih. 14. 6.
Jud. 10.

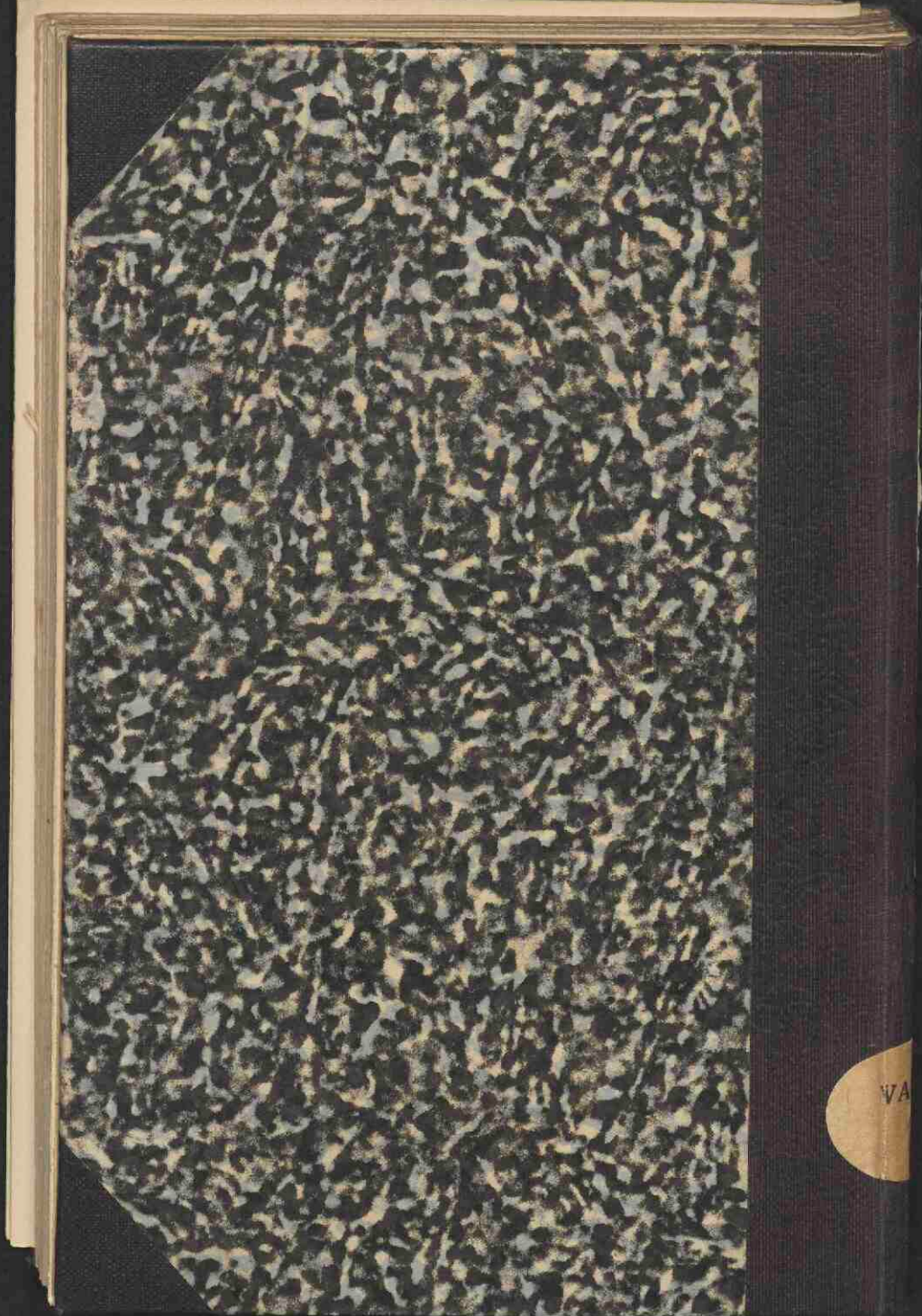
*Eryr. Mae gennif lawer o Gwestiwnau caledion
eraill iw gofyn, Ond ni ai gadawn nhwy dan Glô
nes cael yr Agoriad ar odfa nefaf (os rhoddir hi i
ni.) Melys fydd gan rai ddarllain ein hymddiddan-
ion ni, ond chwerw fydd iddynt i carcharu ai
Gwawdio. Ac mi wn mai gwir a ddywedodd
Salomon. Y gwatwarwr a gais fynwyr ac nis caiff,
ond hawdd yw i'r deallus ddeall. Y pechadur a
ddibristia yr hyn ni ddeall, ac a wnaiff yn erbyn yr
hyn a wŷr. Nid yw nêr er cael hyn iw dŷ oni
bydd oddifewn. Ond mae'r geiriau a ddywedaist
ti wrthyf fi fel mêl yn fyngenau i, beth bynnag a
ddêl yn nefaf. Ni a adawn hynny i ddyfod, ac yn
y cyfamfer ni a gydechodwn ynghylch yr Arch yr
hon a achubodd weddillion dynion. Gorau i'r
plentyn fôd gyda'i rieni ac i ddyn fod gyda Duw,
Disgwiliwn wrtho. Gwnaed a fynno. Ond
Gwranddo Accw. Mi glywaf adar eraill yn ym-
refymu. Ai gorau i ni fyned i wrando arnynt?*

*Colomen. Gwrandawed pawb ar y llais cywir,
Ond na reded ar ôl cysgodau. A Gwna dithau O
Eryr yr hyn fydd ynot fel y dylit i wneuthur. Amen.
Ac felly ffarwel.*

TERFYN.

VA